

உ

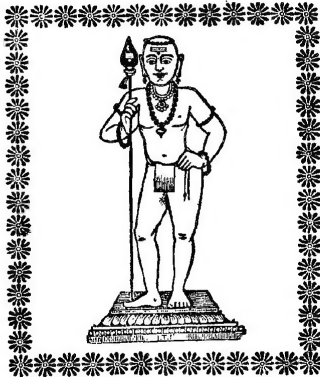
முருகர்

ஓம் தண்டாயுதபாணி துணை.

திருமுருகன்

பிள்ளைத்தமிழ்த் திரட்டு

சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழக ஆணையாளர்
உயர்திரு. A. உத்தண்டராம்பிள்ளை I. A. S.
அவர்கள் முன்னுரையுடன்

பழநி ஸ்ரீதண்டாயுதபாணி சுவாமி

தேவஸ்தான வெளியீடு

1957

ரூபி 2000]

[விலை 30 நயா பைசா

புத்தகம் சென்னை கிடங்குத் தெரு, ஜவுளி வியாபாரம்,
நாலசுப்ரமணியம் கம்பெனியாரால் வெளியிடப்பெற்றது.

டி ர ஸ் டி க ள்

திரு. P. S. K. லக்ஷ்மிபதிராஜு, M. L. A.

அவர்கள், தலைவர்.

திரு. V. V. C. R. முருகேச முதலியார் அவர்கள்.

திரு. S. R. ஆறுமுகம், M. P. அவர்கள்.

திரு. A. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள்.

திரு. P. S. ஸ்ரீனிவாச செட்டியார் அவர்கள்.

K. V. சுப்பையா பிள்ளை, B.A.,

இறைபணியாளர்,

தண்டாயுதபாணி சுவாமி

தேவஸ்தானம், பழநி.

அடியிற்கண்ட புத்தகங்களும், படங்களும்
தேவஸ்தானத்தில் கிடைக்கும்—

	ரூ. ந.பை.	
மயில்விடுதூது	...	0 50
முருகன் பாராயணத் திரட்டு	...	0 19
ஆறுமுகப்பெருமான் பாராயணத் திரட்டு.	0	25
திருமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்த் திரட்டு	...	0 25
தண்டபாணி திரு உருவ படம்	...	0 37
முருகன் திரு உருவ படம்	...	0 31

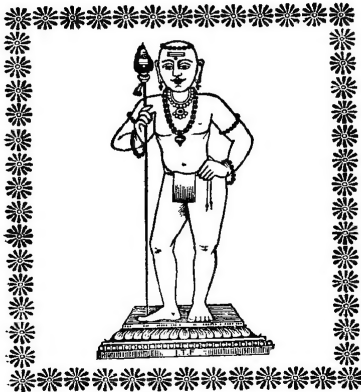
உ

முருகா

ஓம் தண்டாயுதபாணி துணை

திருமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்த் திரட்டு

சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழக ஆணையாளர்
உயர்திரு. A. உத்தண்டராம்பிள்ளை I. A. S.
அவர்கள் முன்னுரையுடன்

பழநி ஸ்ரீதண்டாயுதபாணி சுவாமி
தேவஸ்தான வெளியீடு

1957

காப்பி 2000]

[விலை 36 நயா பைசா

பதிப்பகம் :
ரத்தினம் (கிளை) அச்சகம்
65, திருப்பள்ளிதேரு,
சென்னை-1.

உ
முருகன் துணை.

தமிழ்நாட்டு

அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழக ஆணையாளர்

உயர்திரு. அ. உத்தண்டராம் பிள்ளை, I. A. S.

அவர்கள்

வாழ்த்துரை

‘சான்றவ ராய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள்
மூன்றுள மறையெலாம் மொழிய நின்றன
ஆன்றதோர் தொல்பறி ஆருயிர்த் தொகை
வாந்திகழ் தனையென வகுப்பர் அன்னவே’

—கந்தபுராணம்.

சமயம் என்ற சொல்லுக்கு ‘மார்க்கம்’ ‘வழி’ ‘நெறி’ என்று பொருள்கூறுவர். சமயம் என்பது, நன்றாக அமைக்கப் பட்டது, செய்யப்பட்டது என்னும் பொருள்படும். மக்கள் மாக்களாக வாழாமல் தேவர்களாகப் பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு வாழ்வதற்கு உதவி புரிவது சமயம். சைவ சமயம் எவராலும் எக்காலத்திலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயம் அல்ல. அது இறைவனைப் போன்று ஆதி அந்தமில்லாதது. பகுத்தறிவு கொண்டு ஆராய்பவர்க்கு, இம்மையிலும் மறு மையிலும் உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் வகையில், சமய உண்மைகளை விளக்குவது சைவ சித்தாந்த நூல்களை யாகும். இறை, உயிர், தனை என்னும் முப்பொருள்களும் நிலைத்து நிற்பவை. அவற்றுள் தனையாகிய பாசத்தை விலக்கி உயி ராகிய பசுபதியினை அடைய வேண்டுவதே வாழ்க்கையின் லட்சியம். இதையே,

‘ பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு ’ என்றும்;

‘ ஆராயியற்கை அவா நீப்பின் அந்நிலையே
பேராயியற்கை தரும் ’ என்றும்,

‘ யான் எனது என்னும் செருக்கறுப்பான் வாறோர்க்கும்
உயர்ந்த உலகம் புரும் ’ என்றும்

வள்ளுவர் விளக்கி யுள்ளார்.

இதற்கு முக்கிய சாதனம் இறைவழிபாடு. இறைவன் மக்களுக்காகக் கொண்ட அருட்கோலங்களுள் சிறந்தது முருகன் வடிவம். முருகன் பெருமையைக் குறித்து எழுதுவதாயின் இவ் வாழ்த்துரை மிக விரியும். கலியுக வரதனான முருகப் பெருமான் பொருள் சேர் புகழைக் குறித்து, பண்டைய நாள் தொட்டுப் பலவகைப் பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் பிள்ளைத் தமிழ் என்பதும் ஒன்றாகும்.

இறைவனைக் குழந்தைப் பருவம் உடையவனாகக் கொண்டு, காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்பலி, சிற்றில், சிறுதேர், சிறுபறை எனப் பத்துப் பருவங்களாக அமைத்துச் சந்தப் பாக்களாலும் செந்தமிழ்ப் பாக்களாலும் பருவம் ஒன்றுக்குப் பத்துப் பாடல்களாகப் பாடுவது புலவர் மரபு.

இவ்வண்ணம் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பெற்ற பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள முருகப் பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள பத்துத் திருத்தலங்களிலுள்ள மூர்த்திகளைப் பேரற்றிப் பரிந்து மகிழ்ந்து பாடியருளிய பத்துப் பிரபந்தங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, ஒவ்வொரு நூலினின்றும் ஒவ்வொரு பருவத்துக்குரிய பகுதியைத் தொகுத்த இந்த

திருமுருகன் பிள்ளைத் தமிழ்த் திரட்டு என்ற அரிய நூலை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்று இனிது செயலாற்றியவர்க்குக் குகபுரீ ரசபதி அவர்கள், அப் புலவர்மணி எழுதியுள்ள குறிப்புரைகள் மிகவும் பயனுடையவை. தமிழகத்தின் வடபாலுள்ள திருவிரிஞ்சைத் தெய்வ சிகாமணியின் அபயவரதகரங்களைப் பற்றிக் கூறும் காப்புச் செய்யுளில் தொடக்கமும், தென்பால் திருக்குற்றாலத்தருகே ஓர் குன்றின் மேல்காட்சி அளிக்கும் சிவஞான முத்தி தரு திருமா மலைக் கடவுளிடம், திங்கள் மும்மாரி பொழியச் சேவல் வாழ்க்கிற்றுதேர் உருட்டி யருளே என முடிவும் ஆக இந்நூலை அமைத்திருப்பது, பாராட்டுக்குரிய தோர் சிறப்பியல்பு. புலவர் மணி குகபுரீ ரசபதி அவர்களுக்கு நம் நன்றியும் பாராட்டும் உரியன. இந்நூல், முருகப்பெருமான் அருளை வேண்டுவாருக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

இந்நூலை வெளியிட முன் வந்து உதவியவர்கள், சென்னை புரீ பாலசுப்பிரமணியம் கம்பெனியார் அவர்கள். திருப்பதி, பழனி, திருச்செந்தூர், இராமேஸ்வரம், கன்னியாகுமரி, மதுரை முதலிய பல தலங்களில் இறைவன் திருமுன்பு வெள்ளி விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து, அவைகள் எப்போதும் சுடர் விட்டெரியவும் வகை செய்திருக்கும் இவர்கள் திருத்தொண்டினைச் சைவ உலகம் பாராட்டிக் கடமைப் பட்டுள்ளது. இன்னும் பல துறையிலும் இறைபணி யாற்றி வரும் இக்கம்பெனியார், ஆண்டுதோறும் கந்தசஷ்டிவிழாவை ஒட்டி முருகன் பாமாலைகளைத் தொகுத்துப்பழனியாண்டவன் பெயரால் வெளியிட்டு, அதனின்றும் வரும் தொகையிலிருந்து மீண்டும் பலவகைப் பக்திப்பாடல்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். இந்த ஆண்டு பிள்ளைத் தமிழ்த் திரட்டு ஒன்றை வெளியிடலாமென்று அடியேன் கூறிய யோசனையை அன்புடன் ஏற்று, இவ்வருட்பணியை குகபுரீ ரசபதியவர்கள் முயற்சியால் தொகுத்து,

அன்னாரின் அரிய குறிப்புணரையும், ஆசிரியர் வரலாறு, தல வரலாறுகளுடன் வெளியிட்ட அக் கம்பெனியார்க்கு நாமென்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்கள் தொண்டு நிலைத்துத் திகழ்ந்து மக்கட்கு மென்மேலும் பயன்படுமாறு இறைவன் அருள் புரிவாராக.

“ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும் வாயெல்லாஞ் செயல்”.

இந்நூலின் துணைகொண்டு, ‘வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவனை’ வணங்கித் துதித்து, அவன் திருவருட் பேற்றிற்கு உரியராகி உய்தி பெறுவோமாக.

அ. உத்தண்டராமன்,
12-10-57.

1. திருவிரிஞ்சை:

இது, தொண்டை நாட்டுத் தலம். காட்பாடிப் புகை வண்டி நிலயத்தில் இருந்து 8 மைல் ; விரிஞ்சிபுரம் ஸ்டேஷனி லிருந்து 3 மைல் கரபுரம், கரபுரி என்றும் இத்தலத்திற்குப் பெயர் உளது.

எம்பெருமான் திருமுடி எட்டவில்லையே என்று வருந் திய அந்தணர் சிறுவர்க்கு, வீணை கவலை வேண்டா ; அன்புள நீ அபிஷேகம் செய் என்று, தன் வணங்காத் திரு முடியைச் சிவபிரான் வணக்கி நின்ற பதி இது.

சிறக்க சாவித்திரர் சேவிக்க, கண்ணுதல் இறைவர் கயிலாயத்தை அவர்க்குக் காட்டிக் கொடுத்த தலம் இது.

வணிக பக்தர் ஒருவர்க்கு, அமலர் இங்கிருந்து வழித் துணை யாகி வந்தார். இப்படி யெல்லாம் புனித தலபுராணம் புகல்கிறது.

திருமுருகனுக்கு, இங்கு தனித் திருக்கோயில் உளது. தெய்வக் கம்பீரத் திருவுருவம். இங்கு முருகனை உபாசித்து உயர்ந்தோர் பலர். அவர்களுள் ஒருவர், வரகவி ஸ்ரீ மார்க்க சகாய தேவர்.

ஆடிப் பூரத்தன்று, அங்கு மரகதாம்பிகை வழிபாடு நடைபெறும். அன்று இரவில் தேவியை, ஆத்தே ஆத்தே என்று குரல் கொடுத்தானாம் நம் ஆறுமுகப் பெருமான்.

வழித்துணை நாதர் ஆண்டு விழா நிகழ்பொழுது, மார்க்க சகாயரை, ஐயா ஐயா என்று கூவி யழைத்ததாம் குமரவேள்.

திருவோண புண்ணிய தினத்து இரவில், அம்மான் அம்மான் என்று, திருமாலை ஆர்வம் காட்டி விளித்தானாம் நம் அத்தன். இப்படி அற்புதமாக அழைத்த ஒலிகளை, அத்தலத்தில் தங்கி அயில் மயில் இறையை ஆராதித் திருந்த அன்புத் தேவர் செவிமடுத்து, இன்புற்றுப்பாடியது இத் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் என்று பேசுகின்றார் பெரிபேரர்.

2. திருப்பரங்குன்றம்.

இப்பதி, மதுரைக்குத் தென்மேற்கில் 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இது ஆறுபடை வீடுகளுள் முதலது. தேவயானையார் திருமணம், நியதி பெற இங்கு நிகழ்ந்தது.

“ யாம் இரப்பவை,

பொன்னும் பொருளும் போகரும் அல்ல ;

அருளும் அன்பும் அறனும் என்றிவை ”

என்று, வானவரும் தானவரும் கானவரும் பிறரும், அர்ச்சித்தல், நிவேதித்தல், இசைபாடல் செய்து, வந்து வந்து இங்கு நாளும் வழிபடுகின்றனர்.

கண்ணிறைந்த கணவர் வாய்ப்ப, நன்மகப் பேறு சித்திக்க, வீரமணாளர்க்கு வென்றி விளைய ஆராதிக்கின்றார் அரிவையர்.

முருகன்மேல், அவன் ஊர் தியான மயில் யானைகள் மேல், செம்மைக் கொடியான சேவல் மேல், வெற்றி வேலின் மேல், ஆணை யிடுவது கூடாது என்று, அணங்கனார் ஆடவர்க்கு அறிவுறுத்தும் அருமைத் தலம் இது.

சங்க நாதம் செய்யும் சங்க நூற்களுள், எட்டுத் தொகையில் ஒன்றான பரிபாடல், திருப்பரங் குன்றத்தின் பெருமையை இப்படி யெல்லாம் தெரிவிக்கின்றது.

இங்கு எழுந்தருளிய குமரன்மேல், மு. ரா. அருணாசலகவிராயர் பாடிய பிள்ளைத் தமிழ், உள்ளம் அள்ளும் இயற்கை வருணனையும், சொற்செறிவும், ஆழமான அரும் பொருளும் அமைந்தது.

3. திருச்செந்தூர்

இது இரண்டாவது படைவீடு. சீரலைவாய், செந்தில், செய்ந்திபுரம், கந்தமாதனம், சந்தனசலம் என்ற பெயர்களும் இதற்கு உண்டு. இங்கு, விமல உற்சவர்க்கு விசேடமகிமை. அவரை ஒரு காலத்தில் டச்சுக்காரர் எடுத்துச் சென்றனர். மோதியது பெரும் புயல். நீரில் சென்ற கப்பல், நிலை

குலைந்தது. இவரை எடுத்து வந்தது பிழையோ என்று எண்ணம் பிறந்தது.

அதனால், கப்பலில் இருந்த மூர்த்தியைக் கடலில் இட்டனர். அதன் பின் புயலும் அடங்கியது. உயிர் பிழைத்தோம் என்று அவர்கள் ஓடினர்.

எங்கே உற்சவர்? இனிய தரிசனத்தை இழந்தோம் என்று, பதறிக் கதறினர் பக்த கோடிகள். உணவை மறந்தனர்; உறக்கம் துறந்தனர்; எங்கும் அழுகுரல் எழுந்தது.

குலசேகர பட்டினத்தில் அருந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். கந்தப் பெருமான், தான் இருக்கும் இடத்தை, அவர்க்குக் கனவில் அருளினன். வித்தகர் அவர் விரைந்தார். குறித்த இடம் சென்றார். கடவுள் பெருமானைக் கண்டார். எடுத்தார். எடுப்பான மரக்கலத்தில் ஏற்றினார். ஏத்தித் தொழுதார். சாந்தி நிலயமான சந்நிதியில், வரத சண்முகத்தை வைத்தார்.

கண்ட அடியவர், இன்பக் கண்மழை பொழிந்தனர். கை தலைமேல் ஏற, களி நடமாடினர். அருமையாக நடந்தது ஆராதனை,

நலம் சிறந்த சிவத்திற்கு, புருஷ கோலம் கொண்ட நான், நான்காவது சக்தி. எமது திருமுகம் ஒன்று, சிவனார் திருமுகம் ஐந்து; ஆக முகம் ஆறு.

எமது திருக்கரம் நான்கு; எம்மான் திருக்கரங்கள் எட்டு; ஆக, பயனை திருக்கரங்கள் பன்னிரண்டு. எமது ஆழியும், எம்பிரான் குலமும் ஒன்றித்த திருவுருவே திருக்கை வேல்.

எம் இடது கண் வழிவந்தார் தேவயானையார்; வரத சிவ வலக்கண் வழி வந்தார் வள்ளியார்; இவ்விருவருமே தெய்வ முருகனது தேவியர்.

யாவரும் வந்திக்கும் சிவமும் யர்மும், பிராமணியம். நாங்கள் இருவரும், அவ் ஓங்காரன் திருவுருவில் ஒன்றி யிருத்தலின், அவன் சுப்பிரமணியன் ஆகிறான்.

நான் நிலம்; சிவம் மலை; இந்த இரு நிலையும், கந்தமாதனப் பெயரால் இன்பச் செந்திலில் இருக்கிறது என்று,

திருமால் நாரதர்க்குக் கூறியதாக, வடநூல் ஒன்று, அரிய பல நுட்பங்களை அறிவிக்கின்றது.

திரிசுத்தரர் வழிபாட்டை யேற்ற தெய்வச் செந்தில் கந்தனை, உபாசித்து உய்ந்தவர்கள் பலர். பயன்பெற்ற அவர்களுள் ஒருவர், பகழிக்கூத்தர்.

இவர் வைஷ்ணவர். அவருடைய தீரா வயிற்று நோய், திருச்செந்தில் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியதும் தீர்ந்தது. இதற்குச் சன்மானம் இது என்று, தன் திருமார்பில் இருந்த மாணிக்கப் பதக்கத்தை முருகன் வழங்கினன். இப் பிள்ளைத் தமிழை, செந்திலில் இன்றும் வழிபாட்டுக் காலத்தில், ஓதுவார்கள் உள்ளம் உருகி ஓதுகின்றனர்.

4. பழனி.

இது, பயன்தரும் மூன்றாவது படைவீடு. வயல்வளம் உடைய தலம். இதற்கு, சிவமலை, சித்தன் வாழ்வு எனும் சிறந்த பெயர்கள் பலவுள. பொதினி எனும் புனிதத் திருநாமம், பழனியெனத் திரிந்தது என்று அரிது கூறுகின்றார் ஆய்வாளர்.

தெய்வங்கட்குள் ஞானப் பழமான தெய்வம், இனிய பழனி மலைமேல் எழுந்தருளி யிருக்கிறது. பழனியும் பஞ்சாமிர்தமும், என்றும் சேர்த்து எண்ணப் பெறும்.

குராமர அடியிற் கோயில் கொண்டான். வையாபுரி அன்பர்க்கு வாழ்வு தந்தான். இடும்பன் இடும்பிக்கு, பரம் அருளைப் பாலித்தான். நித்திய நாதர், பிரமேந்திரர் முதலி னோர்க்கு நிழல் தந்தான். சுவண குத்தர்க்குப் புத்திர சுகம் உதவினான். வசுமந்தர்க்கு, மாலோனும் வேலோனுமாக, மாறி மாறிக் காட்சி வழங்கினான். அகத்தியர் போகர் முதலினர்க்கு அருள் தந்தான். பழனித் தல புராணத்தை, மூன்றே நாளிற் பாடும்படி, வென்றி மலைக் கவிராயர்க்கு விருதளித்தான். அருணகிரி நாதர்க்கு, அகத்தும் புறத் தும் அனுபவமானான். சேரமான் பெருமாட்டுச் சேவை தந்தான். கண்ணிலாத மரம்பழக் கவிக்கு, அகக் கண் அளித்தான். மரதுளம் பழத்தின் மூலம்; அகில உலகையும்

ஒரு நொடியில் வலம் வர இயலுமெனலை உணர்த்தினான். ஒரு பற்றும் இலாதவர்க்கு, உயர்கின்றது வாழ்வு என்பதை, முண்டிதமாகி, கோவணமும் யோகதண்டும் கொண்டு, உயரிய பல குறிப்புகளை உணர்த்துகின்றான்.

இப்படி யெல்லாம், பழனியாண்டவர் செய்யும் செயல்களை, அருள் நூற்கள் பல அறிவிக்கின்றன.

ஐந்தறிவும் ஒருமையுற, பயன்தரும் தத்துவப் படியேறி, மாபெரும் ஆதார மண்டபத்தில் தங்கி, அமைதி பொங்கி, ஏகாந்த வெளிக்கு வருக ! வருக என்று ஈர்த்து, முதன்மை இன்ப அருவியில் முழுக்காட்ட, உச்சியேறி யிருக்கின்ற முதல்வன், பழனி யாண்டவன் ஆன பரன்.

இப்பெருமானை, இடையறாது உணரும் பெருமையாளர், வண்ணச் சரபம் முருகதாசர் எனும் திருப்புகழ்த் தண்டபாணி ஸ்வாமிகள். இவர், திருநெல்வேலியில் தோன்றி, திரு ஆமாத் தூரில் ஞான சமாதி கொண்டவர்; இவர் செய்துள்ள நூற்கள் அளவிறந்தன.

பயன் உணர்ந்து சுவாமிகள் பாடியது பழனிப் பிரபந்தம். அதனுள் ஒரு பகுதி, பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ். ஒவ்வொன்றும் அருமையான பாடல்கள். சொற்களின் அருமை, பிரயோக விவேகம், பொருளாழம் முதலியன, புனித இவர் நூலில் உள்ள புதுமை.

5. மயூரகிரி.

இத்தலம் இராமநாதபுரம் ஜில்லா திருப்பத்தூர்க்குக் கிழக்கில் 7 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இதற்குக் குன்றக் குடி என்றும் பெயருண்டு; குன்றுதோ ருடலில் இதுவும் ஒன்று. சிவத்தைச் சேவிக்கத் தேவர்கள் வந்தனர். ஆரவாரித்தன என்று, அவர்கள் ஊர்திகளை அழித்தது மயில். கருணை யற்ற நீ, கல்லாக என்று கந்தப் பெருமான் சபித்தனன்.

மாபெரும் சாபத்தை யேற்ற மயில், சிறக்கப் பலகாலம் தவத்தைச் செய்தது. அருளார்ந்த ஆறுமுகன், அருங்கரட்சி யளித்தான். சாபம் தவிர்ந்து, பேரூன வாழ்வை

மயில் பெற்றது. இவ்வரலாறு என்றும் எவர்க்கும் நினைவிச்
இருக்க, குன்ற யிருக்கிறேன் அடியேன் ; குமரா ! அதன்
மேல், நீ என்றும் குடியாயிரு என்று வேண்டிக் கொண்டது
அம்மயில். இணங்கிய பெருமான் அருளிய வண்ணம்,
மயூரகிரி எனும் அத்தலம், குன்றக்குடி யென்றும் குறிப்
பிடப்படும்.

மயூரகிரி சண்முக நாதர் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியவர், மழவை -
சுப்ரமணிய பாரதி. இவர் தஞ்சை, சேதுபதி முதலினோடும்,
பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றவர்.

புத்திரப்பேறு கருதி, இத்தலத்திற்கு வந்தார். பல
நாள் மலையை வலம் வந்தார். ஒருநாள், புனித சந்நிதியுள்
புகுந்தார். உபவாசம் இருந்தார். பிள்ளை வேண்டுமேல்,
பிள்ளைத்தமிழ் பாடு என்று அகமுகமான ஒரு அறிவிப்புப்
பிறந்தது. அப்படியே அப்படியே என்று அலறினார். பேறு
தரும் இப்பிள்ளைத் தமிழைப் பாடினார். அறுமுகவன் திரு
முன் அரங்கேற்றினார். அதன் பயனாக, இரு பிள்ளைகளைப்
பெற்றார். பக்தர்கள் இதனைப் பாராயணம் செய்து, பாரதி
யார் கண்ட பயனை, தாமும் இன்று காண்கின்றார்.

பிற பிரதிகளை நம்பி, இதை மயிலாடு துறைப் பிள்ளைத்
தமிழ் என்று பதிப்பிக்கப்பட்டது ; பிறகு கிடைத்த பல
பிரதிகளில் இது, மயூரகிரிப் பிள்ளைத் தமிழ் என்று அறியப்
பெற்றேன். ஆதலின், அன்பர்கள் இதை மயூரகிரிப் பிள்ளைத்
தமிழ் என்றே திருத்தி வாசிக்க வேண்டுகிறோம்.

6. திருத்தணிகை.

இது, படைவீடுகளில், குன்றுதோருடகைச் சேர்ந்தது.
செருத்தணி, உற்பலகிரி, கல்லார கிரி எனவும் பெயர்
பெறும். அமைதி தரும் அருமைத் தலம். “ புனிக்கு
உயிராகும் திருத்தணி ” என்றும்,

“ பலகாலும் உனைத்தொழு வோர்கள்

மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி

படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள் வேளே ”

என்றும், என்றோ பாடிய திருப்புகழ் அனுபவம், இங்கு.
இன்றும் நிகழக் காண்கிறோம்.

ஸ்ரீவள்ளி தேவ யானையாருடன், சண்முகப் பெருமான் இங்கு சாந்த மூர்த்தியாக எழுந்தருளி யிருக்கிறார். பரம குமரனை இங்கு வழிபட்டு உய்ந்தவர்கள் பலர். அவர்களுள் ஒருவர் ஸ்ரீ கந்தப்ப தேசிகர்.

இவர் சிவஞான முனிவரின் மாணவரான கச்சியப்பரிடம் கற்றவர்; விசாகப் பெருமானையா, சரவணப் பெருமாள் ஐயர் என்பவர்தம் தந்தை. இவர் செய்த நூற்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று, திருத்தணிகைச் சந்நிதி முறை. அதனுள் ஒரு பகுதி, திருத்தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ். இது அருமையான இலக்கியம். நினைக்கத் தக்க செய்திகள இதனில் நிறைந்திருக்கின்றன.

7. வைத்தீசுவரன் கோயில்.

இது ரயிலடிக்கு அண்மையில் இருக்கிறது. சீகாழிக்குத் தென்மேற்கில் 3½ மைலில் உளது இப்பதி. புள்ளிருக்கு வேளூர் என்றும் இதற்குப் பெயருண்டு. இங்குள முத்துக்குமாரசுவாமி திருவுருவம், காணத்தக்க கவினுடையது.

பாண்டிநாட்டு ஸ்ரீ வைகுண்ட கயிலாயத்தில் பிறக்கும் பேரதே ஊமையாய்ப் பிறந்து, திருச்செந்தில் முருகன் அருளால் பேசும் திறன்பெற்று, கந்தர் கலிவெண்பா மீனாட்சிப் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பல பிரபந்தம் பாடி, தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீ மாசிலாமணித் தேசிகரிடம் தீட்சை பெற்று, காசிமடம் அமைத்த கருணையாளர், ஸ்ரீ குமரகுருபர ஸ்வாமிகள்.

அவர் ஒரு சமயம், வைத்தீசுவரன் கோயிலுக்கு வந்தார். செவ்வேள் குமரனைச் சேவித்தார். தாய்க்குப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடின; குமர குருபரா! சேய்க்குப் பாடாதது ஏன் என்று, வேலிறைவன், ஆவேசகர் மூலம் வினவினன்.

உவகை மிகுந்த அந்நிலையில், பிறந்தது இப் பிள்ளைத் தமிழ். மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டுவன் மயிலிறைவன். அவனது அருள் நல ஆக்கங்களை, அருமை நடையில் அறிவிக்கிறது இந்த அருள் நூல்.

8: சேயூர்.

இது, செய்யூர் எனவும் வழங்கும் ; மதுரார்தகத்திற்குக் கிழக்கே 16 மைல் தூரத்தில் உளது. இங்கு உள்ளம் அள்ளும் முருகன் திருவுரு. இப்பெருமானை அனுபவித்தவர், அந்தமக்கவி வீரராகவ முதலியார். இவர், காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள சூதலூரில் பிறந்தவர். இலங்கை பரராச சேகரனிடம் பரிசு பெற்றவர். செய்த நூல்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். ஒவ்வொரு பாடலும் அன்பு குகிதோடு அருமை நடை.

9. திருப்போரூர்.

இது தொண்டை நாட்டுத் தலம். சென்னையிலிருந்து 26 மைல். இத்தல மூர்த்தி மிக அருமையானது. காணத்தக்க கம்பீரமான திருவுருவம். பலதரம் கிலமான இத்தலம், ஸ்ரீ சிதம்பரஸ்வாமிகள் காலத்தில் ஜீரணோத்தாரணமானது. இத்தலத்திற்கு ஒரு பிரபந்தம் உண்டு ; அதைச் செய்தவர் ஸ்ரீ சிதம்பரஸ்வாமிகள். பிரபந்தத்தின் ஒரு பகுதி, பிள்ளைத்தமிழ். வேத ஆகம சாரமான செய்திகள் பலவற்றை, கவிநலம் மிக்க இப் பிள்ளைத் தமிழிற் காணலாம்.

10: திருமலை.

இத் திருப்பதி, செங்கோட்டையை அடுத்து இருக்கிறது ; தென் காசி வட்டத்தைச் சேர்ந்த பண்புழி எனும் ஊரில் உளது. பண்பை நகர் என்பது ஆதியில் இருந்த பெயர். ஊரே பண்புழி ; கோயில் பெயர் திருமலை ; குன்றின் மேல் உள்ள கோயில் ; அற்புதமான மூர்த்தம். இங்கு வீற்றிருக்கும் முருகன் திருவுருவை எண்ணியருகியவர், ஸ்ரீ கவிராஜ பண்டாரத்தையா என்பவரே. இலஞ்சிப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடிய தம் திருவாயால், திருமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழும் பாடியுள்ளார். இவர் 75 ஆண்டுகட்கு முன் இருந்தவர். கல்லான மொத்தையும் கனிவிக்கும் இவர் கவிவளம்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு.

பக்கம்

பக்கம்

அ

அடரும்	21
அண்டபேரண்டங்கள்	32
அமமை முலை	9
அரவின் மணிகளும்	4
அரவு சிறு	28
அரிக்கும்	97
அருகிருக்கும்	46
அரை வடமும்	27
அவ்வென்று	44
அனாகடை	86

ஆ

ஆசினியின்	51
ஆறு சமயக் கடவுள்	82

இ

இசைக்குழலும்	91
--------------	----

உ

உகமும் பரித்தொகை	93
உதடு கடந்த	88
உதய ஆதவற்கும்	73
உரகரும	15
உருத்து	94
உருமே கடுக்கும்	74
உலக மாதா	11
உவந்து	78

எ

எம்பாதகம்	5
எழுத்தாய் நிகரும்	78

ஒ

ஒரு கை மணி	7
ஒழியாத	66
ஒளி வளர்	17

ஓ

ஓங்கு மறை	13
-----------	----

க

கங்குல்	22
கங்குல் இன்றிய	34
கங்கை முடி	63
கட்டை முள	83
கண்ணனும்	49
கந்தனை	9
கனக குவடு	80
கனம திகழ்	95
கன்னல் குதலை	55
கானத்தை	52
கானே கமழும்	71
கிளிமொழி	87
குடமுழாவாணன்	81
குன்றைத் திறந்திட்ட	67
கூரும் இகல்	26
கூனல்	19
கோவே	70

ச

சரண மலர்கள்	59
சரணமென	41
சீரிய வேலாயுதனை	5
சீலத் தபோதவர்கள்	34
சுடர் முக	48
சுற்றின முழங்கும்	75
சொல்தரு பெரும்புலவர்	61

த

தகுவர்	58
தண் தேன்	23

பக்கம்		பக்கம்	
தருமன்னு	65	பொன் மய	14
தள்ளும் பவக்கடல்	68	பொன்மௌலியும்	99
தன்னொத்த தெய்வ	69	பொன்னுலகில்	10
தாயென்று	47	II	
திருக்கஞ்ச	1	மகம் முயன்றிடு	33
தென்றல்	56	மங்கல	25
தொண்டனாக	8	மங்கல மடப்பிடி	100
III		மண்டலம்	60
நகைத்தண்	76	மந்தரம் சுழலாது	40
நற்றவம்	39	மந்திர சடாக்கரம்	31
நாவலம்	50	மரகத வடிவம்	26
நாறு மலர்	36	மரகத மணிக்குவடு	89
நிறை பெறு	37	மருவிற் பசுமை	72
நீடு பரம்பரை	18	மன்னுதன்	43
நெட்டுடல்	66	முந்தி வரு ரூர்	6
IV		முடி யாறுடையாய்	2
பங்கயன்	29	முடியொர் ஆறு	8
படவாள் அரவு	58	முளைத்து	45
பல பல்	35	V	
பாம்பால்	24	வாள் தடம்	53
பாயிருள்	64	வான் உண்டு	42
பாரோடு பதினாலு	98	விட்டிலகு	16
பார்த்திவம்	12	விண் தலத்து	42
பிறப்பும் இறப்பும்	57	விரவிய	16
புகர்படு	85	வெய்யேரன்	77
புவியுலகு	92	வெளியில் வளி	84
பெருகு கருணைக் கடல்	96		

முருகன் துணை

1. காப்புப் பருவம்

(மார்க்க சகாயர் அருளிய)

திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

[திருமால் முதலிணை சேயைக் காப்பாராக என்று, இரண்டாம் திங்களில் வேண்டும் பருவம் இது.]

திருவருள்

1. ¹திருக்கஞ்ச இருகரத்தின் ²அபயவர தழும்சேர்
திகழும் ³மரகதம் அளித்த தெய்வசிகா மணியை,
⁴அருக்கன் சந்திரன் தவறும் ⁵புரிசை ⁶விரிஞ்சையிலி வாழ்
ஆறுமுகத்து) அரசை, எமை ஆண்டவனைப் புரக்க;
பெருக்கம் சந்தீதம் மேவும் ⁷சிவநாதன் இடத்தில்
பிறந்த ஒரு ⁸சிறுபாலன் ⁹பெருங்காணி பெறவே,
¹⁰இருக்கஞ்சன் முதல் அமரர் அரகர என்(று) ஏத்த
இளைத்த பிறை துருமுடி ¹¹வளைத்த திருவருளே

- (1) திருக்கஞ்சம் - அழகிய தாமரை (பேரன்ற).
(2) அபயம் - அச்சம் அகற்றும்; வரதம் - அருளால்
செய்யும்; இப்படி இருந்த கரம் இரண்டு என்றபடி.
(3) மரகதம் - மரகதாம்பிகை. (4) அருக்கன் - சூரியன்.
(5) புரிசை - மதில் (சூழ்ந்த). (6) விரிஞ்சை என்பது
ஸ்தலப் பெயர். (7) சிவநாதன் என்பது ஆதிசைவ வேதி
யர் ஒருவர் பெயர். (8) சிறுபாலன் - ஐந்து வயதுடைய
சிவசர்மா. (9) பெருங்காணி - மான்ய நிலம். (10) இருக்
கஞ்சன் - சிறந்த தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவர்.
(11) முடி வளைத்த என்பது, அபிஷேகம் செய்ய எட்டி
வில்லையே திருமுடி என்று ஏங்கிய பாலனுக்கு இரங்கி,
எட்டும்படி தன் திருமுடி சாய்த்துக் கொடுத்த திருவிளை
யாடலைக் குறித்தது.

(1)

திருநீறு

வேறு சந்தம்

2. முடியா றுடையாப் ! குமரா ! சிவமோட் சத்தேற்றும்
 முருகா ! அசுரே சர்க்களா கியகாட் டைப்¹பாற்றும்
 முனைவா ! கருணா கரனே ! மறைவாக் கில்சாற்றும்
 முடியா முதலே ! ²தனை ஓ ³திமனுர்க் குப்பூட்டும்
 அடியார் துணையே ! அவர்பால் வினையாட் டைக்காட்டும்
 அமுதே ! கனியே ! ⁴நறவே ! ⁵முருகாற் றைக்கேட்கும்
 அரசே ! எமதா ருயிரே ! எமைஊத் ⁶தைக்கூட்டில்
 அடையா நெறிநீ அருள்வா பெனவாழ்த் திப்போற்றி,
 விடியா ⁷மலமா யைகளாம் இருள்தீர்த் துத்தீர்த்து,
 விழிநீர் தருயோ கிகள்சேர் தருவிட் டுக்கேற்ற
⁸வெளிரு அமுதாய், உலகோர் இடர்நீக் கப்பாட்டு
 மிகஒ தமுனுள்⁹ ஒருநே யன்உள்நாக் கில்தீட்டும்
 வடிவே லுடனே, வயல்தூழ் ¹⁰கரனுர்க் குள்தோற்றும்
 மயிலே றியசேய், சிறுவாள் ¹¹நுதல்மேல், ¹²பொன்பூத்த
¹³மலைமான் முழையு றியபா லொடுகூட் டிச்சாத்தும்
¹⁴வளைபோல், மதிபோல் ஒளிசேர் திருநீற் றுக்காப்பே.

(1) பாற்றும் - அழிக்கும். (2) தனை - விலங்கு.
 (3) ஓதிமனுர்க்கு - ஓதிமம் எனும் அன்னத்தை வாகனமாக
 வுடைய பிரமனுக்கு ; வேதம் ஓதும் பிரமனுக்கு எனினு
 மாம். (4) நறவே - தேனே. (5) முருகாற்றை - திரு முரு
 காற்றுப் படையை. (6) ஊத்தைக் கூட்டில் - அழுக்குப்
 பொதிந்த கூடான உடம்பில் ; “ பீனையும் நீரும் புறப்படும்
 ஒரு பொறி ; மீனும் குறும்பி வெளிப்படும் ஒரு பொறி ;
 சனியும் நீரும் தவழும் ஒரு பொறி ; உமிழ்நீர்க் கோழை
 ஒழுகும் ஒரு பொறி ; வளியும் மலமும் வழங்கும் ஒரு
 பொறி ; சலமும் சீயும் சரியும் ஒரு வழி ; உள்ளுறத்
 தொடங்கி வெளிப்பட நாளும் ” எனவுரும் பட்டினத்தார்

பாடல் இங்கு எண்ணத்தகும் ; ஊத்தைக் காட்டில் என்றும்
பாடம் உண்டு. (7) மலம் - ஆணவம். (8) வெளிஞ -
கெடாத. (9) ஒரு நேயன் - அருணகிரிநாதர். (10) கரன்
எனும் அவுணன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால், விரிஞ்
சைக்குக் கரனூர் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. (11) வரன் -
ஒளி. (12) பொன் - அழகு ; பொன்போல் திருநீறு மலர்ந்த
எனினுமாம். (13) மலைமான் - பார்வதி. (14) வளை - காப்பு.
திருவருள், எம்மை ஆண்டவனைப் புரக்க என முடிவு
காண்க. புரக்க என்பது, தான் காப்படைய, திருவிரிஞ்சை
முருகன் முன் திருநீறு, காவல் பணியாற்றுவதாக என்றபடி.
காப்புப் பருவம் முழுதும் இப்படியே பொருள் காணப்
பெறும். (2)

மார்க்க சகாயர்

வேறு சந்தம்

3. ¹சீரியவே லாயுதனைச், செவ்வேளைக், குகனை,
தேவர்கள்சே னுபதியைத், திருமயில்வா கனைக்,
காரியகா ரணம்கடந்த கடவுளை, எம் கோனைக்,
கரபுரியில் ஆறுமுகச் சேவகனைக் காக்க ;
²கூரியகுந் தளதேசத் ³தனபாலன் மகிழக்
குளிர்பிறையும், சடைமுடியும் மழுமாளும், பணியும்,
⁴வாரியிடுள் கடுமிடறும், ⁵நுதல்விழியும் மறைத்தே
⁶மறைப்புரியில் வழித்துணையாய் வந்தருள்சே ⁷வகனே !

(1) சீரிய - சிறந்த. (2) கூரிய - கூர்மை அறிவு
கொண்ட. (3) தனபாலன் - மிளகுனியாபாரியான ஒரு பக்தன்.
(4) வாரி யிருள் கடு மிடறும் - கடலில் எழுந்து இருண்ட
அதிபயங்கர விடம் உண்ட திருநீலகண்டமும். (5) நுதல்
விழியும் - நெற்றிக் கண்ணும். (6) மறைப் புரியில் - வேதம்
பூசித்த விரிஞ்சைப் பதியில். (7) சேவகனே - வீரனே

இது, மிளகு வியாபாரியான தனபாலச் செட்டிக்குக் காப்பாக, வீரன் உருவில் வேதக் குதிரைமேல் வழித்துணை வந்த திருவிளையாடல். வழித்துணையாய் வந்தருள் சேவகன், ஆறுமுகச் சேவகனைக் காக்க என்றபடி. (3)

மரகதாம்பிகை

4. வேறு சந்தம்

¹அரவின் மணிகளும், ²அருண கிரணமும் அழிய ஒளிவிடு ³தோற்றனை ; அழகு பொழிதரும் இளைய குமரனை ; அசுர ரோடுபொரு சீற்றனை ; ⁴அயனும்மலைவறும்மறையின் இறுதியை, அமுதமொழிகொடு⁵தேற்றனை ; அடிமை படுமவர் கொடுமை பொடிபட, முடுகி எழும்அருள் ஊற்றனை ; ⁶விரவி அளியினம் முரல, நறவுறு குவளை மலர்கமழ் ⁷நாற்றனை ; ⁸விழிகள் ஒருபதொ(டு) உபயம் உடையனை ; ⁹மிருகமதம் ¹⁰அகில்

[சேற்றனை

விருது பெறுகரு ¹¹தலர்கள் உடலுயிர், ¹²விடுதி பேற¹³அடு கூற்றனை ¹⁴விபுதர் புகழ்கர புரியில் வரும்அறு முகனை ; அணிதிரு நீற்றனை ; ¹⁵இரவி மதிஅழல் நயனி, ¹⁶பரிபுர சரணி, கௌரி, சடாட்சரி, இறைவி, திரிபுர தகனி, முனிவர்கள் இதய மலரை ¹⁷விடாக்கினி ; எழுக டலும்எழு புவியும்! அருளியும், இளமை நலம்அழி யாக்குயில், இழிஞர் தொழிலது புரியும் அறிவிலர், இடர்கள் இடிய அராப்பிடி, ¹⁸வரையில் உறைபவள், கருனை மறைபொழி ¹⁹வதனி, ²⁰சடிலி, [²¹மகோத்தமி,

²²வடுகி, பகவதி, குமரி, சிவனிடம் மருவி, ²³நிறையக லாத்திரு ; ²⁴வனச மலர்மகள், சகல கலைமகள் வழிய டிமைவினை தீர்ப்பவள் ; மலையின் மடமகள், ²⁵வருண ²⁶மரகத வலி²⁷அமலி யவள் காக்கவே.

(1) அரவின் மணிகளும் - பரம்புகள் உயிர்த்த மாணிக்கங்களும். (2) அருண கிரணமும் - செந்நிறமான சூரியனுடைய ஒளிக் கற்றைகளும். (3) தோற்றனை - தோற்றம் உள்ளவனை. (4) அயனும் - பிரம்மனும்.

(5) தேற்றனை - தெளிவித்தவனை. (6) அளி இனம் விரவி
முரல - வண்டுக் கூட்டங்கள் மொய்த்து ஒலிக்க. (7) நாற்
றனை - மணம் கமழ இருந்தவனை. (8) விழிகள் ஒருபதொடு
உபயம் - பத்தும் இரண்டுமான பன்னிரு கண்கள். (9)
மிருகமதம் - கஸ்தூரி. (10) அகில் சேற்றனை - அகில்
குழம்பு பூசிய மேனியனை. (11) கருதலர்கள் - பகைவர்கள்.
(12) விடுதிபெற - நீங்க. (13) அடு - மோதிய. (14) விபுதர் -
தேவர்கள். (15) இரவிமதி அழல் நயனி - சூரிய சந்திர அக்
கினியாம் மூன்று கண்களையுடையவள். (16) பரிபுர சரணி -
சிலம்பணிந்த திருவடிகளை யுடையவள். (17) விடாக்கினி -
அகலாத ஞானாக்கினி மயமானவள் ; விடாக்கினி என்றும்
பாடம். (18) வரையில் உறைபவள் - பர்வதத்தில் உறை
யும் பார்வதி. (19) வதனி - திருமுகத்தினள். (20) சடிவி -
ஜடையை யுடையவள். (21) மகோத்தமி - மகத்தான உத்தமி.
(22) வடுகி - தூர்க்கை சொரூபி. (23) நிறை - பத்தினித்
தருமம். (24) வனச மலர்மகள் - தாமரை மேலுள்ள திரு
மகள். (25) வருணம் - சிறந்த. (26) மரகதவலி - மரகத
வல்லி. (27) அமலி - களங்கம் இலாதவள். (4)

கங்கை

வேறு சந்தம்

5. எம்பா தகம்நீக் கியவே லவனை,

இமையோர் அரசைக், குமரேசனை, என்

இதயத்(து) இருளைக் களையும் குகனை,

அம்பாஸ் மொழிஅம் மையளித் தருளும்

அமுதைக், களியைக், கரலூர் தனில்வாழ்

அடியார் பெருவாழ்வை, அளித்தருள்க ;

கம்பாநதி,கோ தமை,கா வேரி,

¹காளிந்தி, கோதா வி²பா லிநதி

³கனகா நதி,கண் டிகை,குண் டிகை,தூழ்

பர்பா நதி, வா⁴னதி, சீ தைநதி,
பாஞ்சா லி, தபோ நதியே முதலாம்
பலவாம் நதியர் னபகீரதியே

(1) காளிந்தி-யமுனை. (2) பாலிந்தி-பாலாறு. (3) கனகா நதி - பொன்முகரி; இது காளத்தியில் பாயும் நதி. (4) வானதி-ஆகாய கங்கை; இப்பாட்டில் கங்கையின் அம்சமான நதிகளைக் குறிப்பிட்டு, முதலாம் பலவான என்றமையின், அம்ச நதிகள் இன்னும் பலவுள எனலை ஓர்க. (5)

கணபதி

வேறு சந்தம்

6. முந்திவரு சூர்இனம், மாளச் சிவந்தவனை ;
முன்புகடல் நீர்¹சுவற, வேல்²தொட்ட ³செங்கையனை ;
⁴முண்டகனை நூல்வினவி, வாதித்த ⁵புங்கவனை ;
⁶மொய்ப்புபெற வேதொழுத, கீரற்(கு) இரங்கினனை ;
எந்தையை, என் ஆவியை, என் ஆவிக் (கு) அருந்துணையை,
என்சிரசில் ⁷ஓலமிடு பாதச் சதங்கையனை ;
இன்பமுகு கேசனை; மெய்ஞ் ஞானக் கொழுங்கனியை ;
எங்கன்கரன் ஊரில், மயி லோனைப் புரந்தருள்க ;
⁸அந்தரம் எலாம்அதிர வாப்விட்டு, ⁹மண்டிவரும்
¹⁰அஞ்சலர் எலாம்¹¹முறிய வால்சுற்றி; ¹²மஞ்சுதனை
அங்கைகொடு தாவி, அதன் நீரைப் பிழிந்து, கடல்
அம்புவி யெலாம் தெளிய ஓடித் திரும்பேவிட,
¹³மந்தரம் எலாம் அசைய வேமுட்டி, அங்குலவு
¹⁴வன்பரிதி தேர்முறிய வேகுத்தி, வெண்தரளம்¹⁵
வந்துலவும் ¹⁶ஏழ்சலதி நீர்வற்ற உண்டுமிறும்
¹⁷வண்டுகள் மதாசலம தாய், உற் றிருந்தவனே !

(1) சுவற-வற்ற. (2) தொட்ட-ஏனிய. (3) செங்கையனை -
உக்ர குமார பாண்டியராக அவதரித்தவனை. (4) முண்டகனை-

பிரமணை. (5) புங்கவணை - மிடுக்குடையவணை. (6) மொய்ப்பு - (கற்கிமுகி பூதத்தினிடம் இருந்து தப்பும்) ஆற்றல். (7) ஓலம் இடு - ஒலிக்கின்ற. (8) அந்தரம் - ஆகாயம் ; உலகம் எனினுமாம். (9) மண்டி - மொய்த்து. (10) அஞ்சலர் - பயம் கண்ட நியாத பகைவார்கள். (11) முறிய-சுதைவுபட்டு அழிய. (12) மஞ்சுதனை-மேகங்களை. (13) மந்தரம் முதலிய எண்திசை மலைகள். (14) பரிதி - சூரியன். (15) தரளம் - முத்துகள். (16) ஏழ் சலதி - ஏழு கடல்கள். (17) வண்டுகள் மதாசலம் - (வேத) வண்டுகள் மொய்க்கும் மத வெள்ளமாக; மதாசலமதாய் உற்று இருந்தவன், மயிலோனைப் புரந்தருள்க எனக் கூட்டுக. (6)

வைரவர்

வேறு சந்தம்

7. ஒருகைமணி, ஒருகை கயி(று,) ஒருகைசரம்¹, ஒருகை சிலை,
ஒருகைகடம், ²ஒருகை வடிவாள்,
பொருகமுமுள் ³ஒருகை,சிரம் ஒருகை,இவை யுடையகர
புரிவடுகள் ⁴அடிதுதி செய்வாம் ;
முருகை,அரி மருகை,மயில் முனியை,மறை முதலை,அறு
முகனை,உமை மகனை,அடியார்
இருள் அகல வருகுகளை, எமையடிமை கொளும்அரசை,
இனிமையொடு ⁵புரவு செயவே.

(1) சரம் - கணை. (2) கடம் - கமண்டலம் ; ஒருவகைப் படையுமாம். (3) கழுமுள் - ஒருவகை ஆயுதம். (4) வடுகன்- வைரவன். (5) புரவு-காப்பு. வடுகன் புரவுசெய்க என்றபடி. (7)

திருவேல்

வேறு சந்தம்

8. முடிபொர் ஆறுடை யானை, எம் ஐயனை,
முதல்வனைச், செவ்வனைப்,
¹படியெ லாம்புகழ் தேவனை, விரிஞ்சையம்
பதிமுரு கனைக்காக்க;
கொடிய ²தானவர் குருதியில் ஆடி, வெம்
குடலெனும் ³தொடை சூடி,
⁴நெடிய யாக்கையின் ⁵நிணமெலாம் அருந்திய
அவன் கையின் நெடுவேலே!

(1) படி எலாம் - எவ்வுலகும். (2) தானவர் குருதியில்
ஆடி - அவுணர், தம் உகிர வெள்ளத்தில் மூழ்கி. (3)
தொடை - மாலை. (4) நெடிய யாக்கையின் - (அவர்தம்)
பெரிய உடல்களின். (5) நிணமெலாம் - கொழுப்பனைத்தும்.
வேல், முருகனைக் காக்க என்றபடி. (8)

திருமயில்

9. வேறு சந்தம்

தொண்ட னுக எமைக் கொளும்சிறு தோன்ற லைச், சதுர் வேதநூல்
சொல்லும் மாமணி வாயனைச், சுக மாயிருந்து மணம் கொளும்
வண்டு சேர்தரு ¹நீப மாலை யனைத், திருக் கரன் ஊரில் வாழ்
மரக தக்கொடி பெற்ற செஞ்சுடர் மணியை, அன்பொடு காக்கவே;
அண்ட ²கூடம் நடுங்க, ³மால்வரை தூளியாக, அத் தூளியால்
⁴ஆழி ஏழும் நிரம்பி, மேடு படக், ⁵கலாபம் அடித்தெழுந்(து)
என்தி சாமுக மும், கடைக்கண் இமைக்கு முன்னம் உலாவியே,
என்றும் ஆடல் இயற்றி வாழ், அவன் ஏறு கின்றம் ⁶பூரமே!

(1) நீபமாலையனை - கடப்பமலர் மாலை யணிந்தவனை.
(2) கூடம் - உச்சி. (3) மால்வரை - மேருமுதலிய மலைகள்.
(4) ஆழி ஏழும் - ஏழு கடலும். (5) கலாபம் - தோகை; (6)
மபூரம்-மயில். மபூரம் அன்பொடு காக்கவே எனக்கூட்டுக. (9)

திருமுருகாற்றுப் படையும் திருப்புகழும்

வேறு சந்தம்

10. அம்மைமுலை யுண்டு விளையாடும் இளையோனை, எமை

ஆட்கொண்ட குமரேசனைச்,

செம்மையுள ஆறுமுக னைத், திரு விரிஞ்சைவரு

சேயைப் புரந்தருள்கவே ;

¹மும்மைமலம் அகலநக் கீரமுனி சொன்னதிரு

முருகா(று) எனும்²தேறலும்,

எம்அருண கிரிநாதர் ஒதுபதி னுரு

யிரம்திருப் புகழ் அமுதுமே !

(1) மும்மை மலம் - (ஆணவ கன்ம மாயை எனும் மூன்று அழுக்குகள். (2) தேறலும் - தேனும். தேன்போல் இனிப்பது திருமுருகாற்றுப்படை ; அமுது போல்வது அருமைத் திருப்புகழ் எனலை இங்கு ஓர்க. (10)

பலதேவர்கள்

வேறு சந்தம்

11. கந்தனை, வேளை, விரிஞ்சையின் மேவு ¹கடம்பனை, மாதாமையாள்

மைந்தனை, வேலனை, எங்கும ரேசனை, வந்திரு தாள்பணிவார் ;

இந்திரர், வானவர், சந்திர சூரியர், எண்திசை யோர், முனிவோர்,

²செந்திரு மார்பினர், விஞ்சையர், பாதலர், ³செங்கம லாசனரே !

(1) கடம்பனை - கடப்ப மாலையணிந்தோனை. (2) செந்திரு மார்பினர் - திருமால். (3) செங்கமல ஆசனம் - பீரமதேவர். பின் இரண்டடியில் உள்ள மேலோர், பரம குமரன் திருவடிகளைப் பணிகின்றவர் எனலை, முன்னிரண்டு அடிகளில் நினைப்பூட்டிய அருமையே அருமை. (11)

2. செங்கீரைப் பருவம்

(அருஞ்சல கவிராயர் அருளிய)

திருப்பரங்குன்றம் பிள்ளைத்தமிழ்

[ஒருகால் முடக்கி, ஒருகால் தீட்டி, இரு திருக்கரங்களையும் நிலத்தில் ஊன்றி, தலை நிமிர்த்து, திருமுகம் அசைத்து ஆடும் பருவம் இது, ஐந்தாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.]

12. பொன்னுலகில் இந்திரன் முதல்¹புலவர் அனைவரும்

²பொருவறு மகிழ்ச்சி பூப்பப்

போர்அசுரர் வேறச் செய்து,முன் போல்முடி

புகுந்(து)³அரசு புரிய வைத்தாம் !

இன்னும்அவர் யாரையும் ⁴விடேம் என்று, ⁵மேதையின்

இருங்கர வினைதெரித் தாங்கு,

⁶இவனையும் ⁷பொரமேல் ⁸எழா(து)உள் ⁹இருத்துவாம்

எனநீ இருத்தல் போலப்,

பன்னும்இரு நிலனுற இரண்டுகைத் தலமும்

பதித்(து,)ஒரு முழந்தாளும் அப்

படிபதித்(து,) ஒருமுழந் தாள்நிலை நிறுத்தி,¹⁰இரு

பாலும் மேலும் பார்த்தல் போல்,

¹¹தென்னுலவு திருமுகம் நிமிர்த்தசைத்(து,) அரிமருக !

செங்கீரை ஆடி யருளே !

சிற்பரம் பொருள்அருளும் நல்பரங் கிரிமுருக !

செங்கீரை யாடி யருளே !

(1) புலவர் - தேவர்கள். (2) பொருவு அறு - ஒப்பற்ற.

(3) அரசுபுரிய - அரசாள. (4) விடேம் - கைவிடமாட்டேம். (5) மேதையின் இரும் கர வினை தெரித்தாங்கு - (தனது) மேம்பட்ட அறிவிற் சிறந்த திருக்கரச் செயலை உணர்த்துவதுபோல. (6) இவனையும் - (பிள்ளைத் தமிழ்

பாடும்) இந்த அடியவனான என்னையும்.-(7) பொர (அரிஷாதி
தோஷ அவுணர் வந்து) மோத (8) மேல் எழுத்து - மேல்
எழுதபடி. (9) உள் இருத்துவாம் என - இதயத்தில்
வைப்பம் என்று. (10) இருபாலும் - இரு புறமும்.
(11) தென் உலவு - தென் திசை பார்த்த; அல்லது
இனிமை விளங்கும் எனினுமாம். (1)

13. ¹உலகமா தாஅன்றி, ²ஓர்ஆறு மாதாவும்

உள்ளம் களித்து, நேரே

உற்றுற்று நோக்கி, ³எழில் சாலா(து) இதற்கிதேன்று,

ஒவ்வொரு விதத்தி னும், ⁴சீர்

இலக,முகம் ⁵மதியெனக் காணிய ⁶உடுக்குலம்

⁷எழீஇ வந்(து) இருத்தல் ஏய்ப்ப,

⁸இட்டவெண் ⁹நித்திலச் சுட்டியோடு பட்டமும்,

¹⁰இளங்கதிர் எறிக்கும் ¹¹மணிகள்,

பல்கலவும் உயர்ச்செவிப் போன்குழையும், இளமழப்

பணிகள் பிறவும் ¹²திருத்திப்,

பார்ப்பவர்கள் கண்ணொச்சில் வாரா(து) இழைத்த

பரிகாச மாக, அணிமண்

திலகநுதல் அழகுதர, ஒளிச்செழும் ¹³செங்களிற்று

செங்கீர யாடி யருளே !

¹⁴சிற்பரம் பொருளருளும் நற்பரங் கிரிமுருக !

செங்கீர யாடி யருளே !

(1) உலக மாதா - உலக அன்னையான உமாதேவி.

(2) ஆறு மாதாவும்—(கார்த்திகை மாதரான)-ஆறுதாயரும்.

(3) அலங்கரித்துப் பார்த்து, இந்த அணி பொருந்தாது
என்று, பலவகையால் மேலும் மேலும் செய்யும் செயற்கைக்
கோலம் விளங்கு என்றபடி. (4) முகம் மதி யெனக் காணிய -
திருமுகத்தைச் சந்திரன் என்று கண்ட. (5) உடுக் குலம் -

நட்சத்திரங்கள். (6) எழீஇ வந்து இருத்தல் ஏய்ப்ப - புறப்
பட்டு வந்து சூழ்ந்து இருத்தல போல. (7) இட்ட - தரித்த.
(8) வெண் நித்திலச் சுட்டியொடு - வெண்ணிற முத்துக்
களாலான (நெற்றிச்) சுட்டியுடன். (9) இளம் கதிர் எறிக்
கும் - இளம் ஒளி வீசும். (10) மணிகள் பல கலவும் - பல
இரத்தினங்களைக் கலந்து அமைத்த. (11) திருத்தி -
திருத்தமுற அணிந்து. (12) செங்குன்று - சிறந்த அருள்
மத யானையே! (13) சித்பரம் பொருள் அருளும் - பரம்
பொருளான சிவனார் அருளிய. (2)

34. 'பார்த்திவம் தனில், அவுண இருள்கிழிந்து எழுபெரும்²

பரிதியென நினை பெண்ணிப்,

பன்னிரு செவிக்கனும் பன்னிரு ³கதிர்க்கடவுள்

பண்ணவர்கள் போன்று, தாரும்

⁴கீர்த்திவந்து அனுகாது ⁵முன்பட்ட ⁶பாடும், ⁷உயர்

கேடும் ⁸கிளக்க உறல்போல்,

கிளர்செரும் கதிர்மணிக் குழைகள்ஒன் ரோடொன்று

கிட்டிக் ; ⁹கெழீஇ மகிழ்ச்சி,

பூர்த்திவந்து ¹⁰அன்பின் கலந்தெனத் தொட, இரு

புறத்துநின் திருமுகத்தைப்

¹¹பொற்புற அசைத்தசைத்து, அற்புத மிகத் தாயர்

பூரித்து, உளம்க ளிப்பச் ;

¹²கீர்த்திவந்து அமர்பெரும் தேவர்கே ஒதிபதி

செங்கீரை ஆடி யருளே !

சித்பரம் பொருளருளும் நற்பரங் கிரிமுக !

செங்கீரை யாடி யருளே !

(1) பார்த்திவம் தனில் - நிலவுலகில். (2) பெரும்
பரிதி என - பெருமையை யுடைய ஞான சூரியன் என்று.
(3) கதிர்க் கடவுள் பண்ணவர்கள் போன்று - சூரியர்
களாகிய தேவர்கள் போன்று. (4) கீர்த்தி வந்து அனுகு

காது - (வாழ் நாள் முழுதும்) புகழ் வந்து அணுகாதபடி.
 (5) முன் - முன்னாலில். (6) பட்டபாடும் - (சூரபதுமன், இரணியன், இராவணன் முதலியோரால்) பட்ட வேதனையும். (7) உயர் கேடும் - பெரும் கேட்டையும். (8) கிளக்க உறல்போல் - விண்ணப்பிக்க வந்ததைப்போல. (9) கெழீஇ மகிழ்ச்சி பூர்த்தி வந்து—மகிழ்ச்சி மிகுந்து நிறைந்து வந்து. (10) அன்பின் கலந்தெனத் தொட - அன்பில் கலந்தது போல் (தாயர்) தொட. (11) பொற்பு உற - பொலிவு தோன்ற. (12) சீர்த்தி வந்து - (இத்தகைய செய்திகளால்) சிறப்பு வெளிப்படத் தோற்றி. (3)

15. ஒங்குமறை¹ உள்ளறும் பிரணவக் கனிபழுத்து

ஒன்பொருள்² செம்சு வைத்தாய் ;

ஊற்றிருந்து ஊறிப், பெருக்கெழீஇ வழிதல்போல்.

ஒழுகுவாய்³ ஊறல்அமுதம்

தாங்குபொன்⁴ வரைமார்பில், உபநயன விதிமுறை

சடங்குசெய் யாது, தானே

தங்கத் தரித்திடும்⁵ தவளஉப வீதம்⁶ இது

தான்எனத், தக்க சீரோ(டு),

⁷ ஏம்குலவு மழலைமொழி, குழலினிது யாழினிது

எனும்குறட்கு ஓர் இலக்கா :

எம்பிரா னோ(டு) எம் பிராட்டியும் கண்டு மகிழ்வு

எய்திஇறு மாந்திருப்பத்,

தேங்குமதி முகநிமிர்த்து ஒருசேய் இளம்களிறு

செங்கீரை யாடி யருளே !

சிற்பரம் பொருளருளும் நற்பரங் கிரிமுருக !

செங்கீரை யாடி யருளே !

(1) மறை உள்ளறும் - வேதக் கருவில் விளைந்த.

(2) செம் சுவைத்தாய் - செம்மைச் சுவை யுடையதாய்..

(3) வாய் ஊறல் அமுதம் - திருவாயில் பிறந்த நீரான

அமுதமானது. (4) வரை - மலை போன்ற. (5) தவள உபவிதம் - (முத்துப்போல்) வெண்மையான முந்தூல். வாழூறிய நீர் மார்பில் ஒழுகல், முத்துப் பூணூல்போல் தோன்ற எனும் நயம் இங்கு எண்ணத் தகும். (6) இதுதான் எனத்தக்க சீரோடு - இதுதான் என்று சொல்லத் தக்க சிறப்புடன். (7) ஏமம் என்பது, எதுகை நோக்கி ஏம் என நின்றது. ஏமம் - இன்பம். (4)

16. ¹பொன்மய வரைக்கண் முளைத்தெழும் ²பச்சிளம்

பொருவில் கொடி, ³ஒருமருந்துஇல்

புலவியில், ⁴தனதுஅம் புயங்களில் ⁵அலர்த்தும்⁶அம்

புயமலர்களும், புதுப்போன்⁷

னின்மய நிறச்சிறிய அரவிந்தம் ஒன்(று,) ⁸அரை

யில்பாதி, ⁹இப்பா தியி

னிற்பாதி மலர்தரத், ¹⁰தத்தமக்கு உற்றவாறு

¹¹இனிதுபூத் திடுதல் ஏய்ப்பத்,

¹²தன்மயம் நிலைக்கும் ¹³செழும்பவள மலையினில்

¹⁴தன்னடிச் சுவடு தங்கத்,

தான்மிதித்து ஏறித், ¹⁵களிகூர விளையாடு

சரவணத் தினில் சனித்த

சின்மலை சொருபுழ இருமுகத்து இளமதலை

செங்கீரை யாடி யருளே !

சிற்பரம் பொருளருளும் நல்பரங் கிரிமுருக !

செங்கீரை யாடி யருளே !

(1) பொன் மய வரைக்கண் - இமய மலையில். (2) பச்சிளம் பொருவில் கொடி - பசுமையும் இளமையும் உடைய ஒப்பிலாத பூங்கொடியான உமா தேவி. (3) ஒரு மருந்து இல் புலவியில் - (எந்த) ஒரு பரிகாரமும் இல்லாத ஊடலில். (4) தனது அம்புயங்களில் - சிவனாது அழகிய திருத்தோள்களில். (5) அலர்த்தும் - விளங்கச் செய்யும். (6) அம்புய

மலர்களும் - திருவடி மலர்களால் ஆன சுவடுகளும்.
 (7) பொன்னின் மய நிறச் சிறிய அரவிந்தம் ஒன்று -
 பொன் மயமான வண்ணத்தை யுடைய திருவடி ஒன்று.
 (8) அரையில் பாதி - கால் பகுதியும். (9) இப் பாதியினில்
 பாதி - இந்தக் காலில் பாதியான அரைக்கால் பகுதி
 யுமாக. (10) தத்தமக்கு உற்றவாறு - தத்தமக்கு ஏற்ற
 வண்ணம். (11) இனிது பூத்திடுதல் ஏய்ப்ப - இனிது
 மலர்தலைப் போல. (12) தன்மய நிலைக்கும் - எங்கும் தன்
 மயமாக நிலை பெற்றிருக்கும். (13) செழும் பவள மலையி
 னில் - செழுமையான பவள மலைபோன்ற சிவத்தின் இடத்
 தில். (14) தன் அடிச்சுவடு தங்க - தன் திருவடிகளின்
 அடையாளம் தங்கும்படியாக. (15) களி கூர - (அச் சிவ
 பிரான்) உள்ளம் களி மிகும்படி.

ஊடல் கொண்டதேவி, சிவனார் திருத்தோள்களில்
 திருவடி அடையாளமிட, சுவடு தங்கிய அதே புயங்களில்,
 அரைப் பாதமும், கால் பாதமுமான அடையாளம் அமையக்,
 கண்டபடி மிதித்து ஏறிச் சிவம் மகிழ விரையாடுகின்ற
 வனும், ஞான சொருபனும், அறுமுகனுமான முருகா!
 செங்கீரை யாடியருள் என்றபடி. (5)

வேறு சந்தம்

17. ¹உரகரும், மனிதரும், அமரரும் அன்பின்

²உவந்து பணிந்தாரேல்,

உறுநமன் ³உரமற எதிர்⁴பொருது, ⁵உந்தையின்

⁶உந்தி உதைந்தாடி;

⁷வர(வு)⁸அதி விரைவின் எழுந்து பயின்றிட

வந்த விதம்போல,

வளர்ஒளி ⁹மணிகிவர் ¹⁰பொன்செயும் அம்சிறு

¹¹மஞ்சம் மகிழ்ந்தேறி

விரவிய ¹²அமளி கிடந்து, சதங்கை
¹³மிளிர்ந்திடு நின்தாளின்
 மெல்ல உதைந்து, அமுது ஊறு பெரும்விரல்
 மென்சுவை ¹⁴உண்டாடும்
 அரன்அருள் ஒருமகன், அரிதிரு மருமகன்
 ஆடுக செங்கீரை !
 அறங்குறை யாத பரங்கிரி வேலவன்
 ஆடுக செங்கீரை !

- (1) உரகரும் - நாகரும். (2) உவந்து - மகிழ்ந்து.
 (3) உரம் அற - வலி கெட. (4) பொருது - மோதுகிற.
 (5) உந்தையின் - உமது பிதாவான சிவனாரைப்போல்.
 (6) உந்தி உதைந்து ஆடி - முன்னும் பின்னுமாக (த் திரு
 வடி) உதைத்து விளையாடி. (7) வரவு - (அன்பர்க்கு அருள்)
 வருகை கருதி. (8) அதி விரைவின் - மிக்க வேகத்துடன்.
 (9) மணிகிளர் - நவமணி மிகப் பதித்து. (10) பொன்
 செய்யும் - பொன்னால் செய்த. (11) மஞ்சம் - தொட்டில்.
 (12) அமளி - படுக்கை. (13) மிளிர்ந்திடு - மிக்கு ஒளிரும்.
 (14) உண்டு ஆடும் - பருகி விளையாடுகின்ற. (6)

18. ¹விட்டில(கு) அம்பொன் மணிப்²பணி சிரம்,³உரம்,
 மார்புமேன் செவி,அரை, கை,கால்
 மீது⁴பு னைந்தவர் ⁵விட்டிடு விழிகளை
⁶மேன்மணி ⁷பலைபங்கார்ப்
 பட்டில் இசைந்த குறுந்தொடர் ஊடு
 பதித்தொரு நான்அணியும்
⁸பரிசென நீர்நுண் ⁹துளிவிழி ¹⁰பிமைமயிர்
 பயில அரும்பி மலர்த்
 தொட்டிலின் ¹¹உந்தி எழீஇமென் குரலிசை
 சுவைதர விளையாடுந்

தோறும், இரு புறமா மகளிர்கள் ¹பாடிய
 சுரரொடு தானும் அவர்க்(கு),
 அட்டிலின் அமுதென உண்டு களிப்பவன்,
 ஆடுக செங்கீரை !
 அறங்குறை யாத பரங்கிரி வேலவன்
 ஆடுக செங்கீரை !

(1) விட்டு இலகும் - (பளிச் பளிச்சென்று) மிளிரும்.
 (2) பணி - ஆபரணங்களை. (3) உரம் - மார்பு. (4) புனைந்த
 வர் - அலங்கரித்த தாயர்கள். (5) விட்டிடு விழிகளை -
 (தன்னையே) ஊன்றி நோக்கும் கண்களை. (6) மென்மணி -
 உயர்ந்த பல இரத்தினங்களை. (7) பைங் கார்ப் பட்டில்
 இசைந்த குறும் தொடருடு - பசுமையான நிலப் பட்டு
 நூலில் கோர்த்த இழையுடன் ; தன்னை நோக்கும் தாயர்
 கண்களை, இழைபூடு பதித்து, அவைகளையும் சேர்த்து தான்
 அணியும் தன்மைபோல என்றபடி. (8) பரிசு - சிறந்த
 தன்மை. (9) நுண் நீர் துளி - நுண்ணிய வியர்வை நீர்ச்
 சிறு துளி. (10) விழி இமை மயிர் பயில அரும்பி - கண்
 ணிமை மயிர்கள் பெறும்படி அரும்ப வைத்து ; அரும்பி -
 பிறவினை. (11) உந்தி எழீஇ - ஊக்கி எழுந்தது. (12)
 பாடிய - பாட ; செய்யிய எனும் வினையெச்சம். (7)

19. ஒளிவளர் நாம்,¹இது பணிபுரி யும்தவம்

ஒன்ற யினும்முன்செய்

தோம்இலை என,விண் ²மீன்இனம் முழுவதும்

³உள்ளழி தர,ஓரா(று)

⁴இளிவரும் அவ்விண் மீன்மட ⁵மாதர்,

எடுத்திரு கையும் மெப்பும்

இன்புறு மாறு தழீஇ,மழ ⁶இளமைக்(கு)

⁷இபல்பணி பலசெய்து,

தேவிவறும் அகரர் குலக்களை இனிநீ
⁸தீம்பயம் ஊட்டியநின்
 திருவர யினில், உயர் ⁹தருவாய் அமரர்
 செழும்தேன் அமுதே போல்,
 அளிவளர் ¹⁰தீம்பயம் ஊட்டி வளர்த்தவன்
 ஆடுக செங்கீரை!
 அறங்குறை யாத பரங்கிரி வேலவன்
 ஆடுக செங்கீரை!

(1) இது - இந்த. (2) விண் மீன் இனம் - விண்ணில் உள்ள நட்சத்திரங்கள். (3) உள் அழிதர - மனம் வருந்த. (4) இளிவரும் - இளி எனும் பண் கைவந்த (5) மாதர் - கார்த்திகை மாதர். (6) மழ இளமைக்கு - இளம் சேய்மைக்கு. (7) இயல் - (தம்மால்) இயன்ற. (8) தீம் பயம் ஊட்டிய - தீமை யச்சம் ஊட்ட; இது செய்யிய எனும் வினையெச்சம். (9) தருவாய் - கற்பகத் தருநிலில் இருந்த. (10) தீம் பயம் - இனிக்கும் அமுதம். தீம்பயம் ஊட்ட, தீம்பயம் ஊட்டி வளர்த்தவன் என்றபடி. (8)

20. ¹நீடு பரம்பரர் துடும் மணந்தனின்
²நின்றே அன்பார,
³நீ அகல் கென்(று) அவர் ஏவ, ⁴அரும்தமிழ்
 நெஞ்சா ரும்சீலம்
⁵நாடு பெருந்தவன், ⁶ஊடுறை கின்ற
⁷நயம்சார் ⁸அம்சரால்
 நாகம் நிமிர்ந்துயர் ⁹நாடு புனைந்திடு
¹⁰நன்கே யும்தேச,
¹¹கூடும் ¹²அரும்கல மரமகு டம்புரை
 குன்று மென்தோகை
¹³கூவு கரும்புயில் மேவு பரங்கிரி
 குன்று ¹⁴நண்பாளர்,

தேடு பெரும்பொருள் ஆக எழுந்தவ !

செங்கோ செங்கீரை

சேவல் ¹அரும்பு பதாகை பெறும்கர

செங்கோ செங்கீரை !

- (1) நீடு பரம்பரர் - அநாதி நித்தியரான சிவபிரான்.
 (2) அன்பு ஆர நின்று - அன்பு பொருந்த இருந்து.
 (3) நீ அகல்க என்று அவர் ஏவ - (வடநாடும் தென்னாடும் சும்ம் பெற) நீ (பொதிகை மலையில் தங்கப்) போ என்று அச் சிவபிரான் ஏவ. (4) அருமைத் தமிழால் நிறைந்த மன ஒழுக்கம் உடைய என்றபடி. (5) நாடும் பெருந்தவன் - விரும்பி யடையும் பெருந்தவத்து அகத்தியர். (6) ஊடு உறைகின்ற - நடுவிடத்துத் தங்கிய. (7) நயம் - (குளிர்ந்த) வளம். (8) அம் சாரல் நாகம் நிமிர்ந்து - அழகிய சாரலை யுடைய பொதிகை மலையில் கம்பீரமாகத் தங்கி. (9) உயர் நாடு புனைந்திடும் - உயர்ந்த பாண்டி நாட்டை அணி செய்த. (10) நன்கு ஏயும் தேச கூடும் - மங்கலம் பொருந்திய ஒளி சேரும். (11) அரும் கலமாம் மகுடம் புரை - சிறந்த அணி கலமாம் மகுடம் போன்ற. (12) தோகை - மயிலும். (13) கூவும் குயிலும் விரும்பிச் சேரும் திருப்பரங்கிரியில் என்க. (14) நண்பாளர் - அன்பர்கள். (15) அரும்பு பதாகை பெறும் கர - அரும்பிய கொடி பிடித்த திருக்கரத்தனே. (9)

21. ¹கூனல் இளம்பிறை ²வேணியர்³ அஞ்சலி

கொண்டே இன்பான

கோதில் அரும்பொருள் ஓதி மகிழ்ந்த

குழந்தாய் ! ⁴எந்தாய்!⁵முன்

⁶கானவர் அங்கனை யான செளந்தரியே⁷

கண்பார் என்றே ⁸மென்

காலில் விழுந்தெழு⁹ மாலின் மயங்கிய

கந்தா ! செந்தூரின்

¹⁰மான மிகுந்தெதிர் தூனை வென்றுயர்

¹¹மஞ்சா டும்சோலை

¹²வாவி வளம்பல ஆகு பரங்கிரி

வந்தாய் ! ¹³அம்தாது

தேனலர் ¹⁴அம்புய பாதம் உறும்கு!

செங்கோ செங்கீரை!

சேவல் அரும்பு பதாகை பெறும்கர!!

செங்கோ செங்கீரை!

(1) கூனல் இளம் பிறை - வளைந்த இளந் திங்கள் குடிய. (2) வேணியர் - சடை முடி யுடைய சங்கரர். (3) அஞ்சலி கொண்டே - அஞ்சலித்த திருக்கரத்தைக் கண்டு. (4) எந்தாய் - எமது அபபனே. (5) முன் - முன் னொரு காலத்தில். (6) கானவர் அங்களை ஆன - வேடர் மகள் ஆன. (7) செளந்தரியே - அழகியே ! (8) மென் காலில் விழுந்து எழும் - (அவ் வள்ளியாருடைய) திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்த. (9) மாலின் மயங்கிய - (காதலால்) மயங்கி நின்ற. (10) மானம் மிகுந்து - மானத் தில் (நோக்கம்) மிகுத்து ; 'தடுத்தது மானம் ஒன்றே' என்பது கந்த புராணம். (11) மஞ்ச ஆடும் - மேகங்கள் தங்கி உலவும். (12) வாவி - நீரோடைகள். (13) அம் தாது - அழகிய மகரந்தங்களுடன். (14) அம்புய பாதம் - அழகிய திருவடித் தாமரைகள்.

(10)

3. தாலப் பருவம்

(பகழிக்கூத்தர் அருளிய)

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

[தொட்டிலில் இட்டுத் தாலாட்டும் பருவம்: இது ஏழாம் திங்களில் நிகழ்வது என்பர்.]

22. ¹அடரும் பருவ மணிமுடி அமரும்
அமர்க்கு இறைவனும் ²நீடு
அளகை நராதியும், ³ஈரொன் பதின்மரும்,
அருமறை முனிவோரும்,
⁴சுடரும் தரும்இரு ⁵சுடரும், பரவிய
தோகையர் ⁶எழுவருமுத்
தொழில்முக் ⁷கடவுளும், அவரவர் தங்குறை
சொல்லித் துதிசெய்தார் ;
⁸படரும் கிரணப் ⁹பரிதி நெடும்கதிர்
பாயும் ¹⁰பகிரண்டம்
¹¹பழுமரம் என்னப், பனைபென ¹²நிமிரும்
¹³பாழிக் கைநீட்டித்
தடவும் ¹⁴புகர்முக் ¹⁵தந்திக்கு இளையாய் !
தாலோ தாலேலோ
¹⁶சந்த மணங்கமழ் செந்தில் பதியாய்!
தாலோ தாலேலோ

(1) அடரும் - நெருங்கிச் சேரும். (2) நீடு அளகை நராதியும் - பெரிய அளகைபுரிக்கு அதிபனான குபேரனும். (3) ஈரொன்பதின்மரும் - பதினெண்வகைச் சிவகணங்களுந். (4) சுடரும் - பிரகாசிக்கும். (5) சுடரும் - சூரிய சந்திரர்களும். (6) எழுவரும் - சப்த கன்னியரும். (7) முக்கடவுளும் - பிரம விஷ்ணு ருத்ரரான திரிமூர்த்திகளும். (8) படரும் - விரிந்து பெருகும். (9) பரிதி நெடும் கதிர் -

சூரியனுடைய அளவிலாத கிரணங்கள். (10) பகிர் அண்டம் - பேரண்டத்தில். (11) பழுமரம் என்ன - ஆலமரம் எனும்படி. (12) நிமிரும் - உயர்தரும். (13) பாழிக் கை - பெரிய துதிக்கை. (14) புகர் - புள்ளிகள் நிறைந்த. (15) தந்திக்கு - யானையான கணபதிக்கு. (16) சந்தம் - சந்தனம். (1)

23. ¹கங்குல் பொருந்திய குவளைக் குழியில்,

கழியில், ²பழனத்தில்,

கரையில், கரைபொரு திரையில், வளைந்த

³தவைக்கால் வரியலவன்

பொங்கு குறுந்துவி ⁴வாடையில் நோந்து

பொருதே வெயில் காயும்

⁵புளினத் திடரில், ⁶கவரில், ⁷துரவில்,

புன்னை நறும்பதத்தில்,

⁸கொங்கு விரிந்த மடல்பொதி தாழைக்

⁹குறுமுள் கரியபசும்

கோலச் சிறிய ¹⁰குடக்கா யில், ¹¹புயல்

கொழுதும் ¹²செய்குன்றில்,

சங்கு முழங்கிய செந்தில் பதியாய் !

தாலோ தாலேலோ

சமய விரோதிகள் ¹³திமிர் திவாகர

தாலோ தாலேலோ.

(1) கங்குல் பொருந்திய-இரவில் மலர்ந்த.(2) பழனத்தில்-வயல்களில். (3) தவைக்கால் வரி அலவன் - பிளவு பட்ட கால்களை யுடைய நண்டுகள். (4) வாடையில் - வாடைக் காற்றால். (5) புளினத் திடரில் - மணல் மேட்டில். (6) கவரில் - வெடிப்பு நிலத்தில். (7) துரவில் - கிணறுகளில். (8) கொங்கு - மணம். (9) குறுமுள் - சிறியமுள்களையும். (10) குடக் காயில் - குடம் போன்ற உருவுடைய தாழங்காய்களில். (11) புயல்-மேகம். (12) செய்குன்றில் - (மக்கள் தாமே)

அமைத்த குன்றில். (13) திமிர திவாகர - இருளகற்றும்
பரிதியே. (2)

வேறு

24. தண்தேன் ஒழுகும் மொழிடவார்

¹தாமம் ²கொழுதிச், ³சுருண்(டு) இருண்டு,

⁴தமரக் களிவண்(டு) ⁵அடைகிடந்து,

தழைத்து ⁶நெறித்த குழல்பாரம்

கொண்டே மெலிந்த(து) அல்லாது,

குரும்பைக் களப முலைசுமந்து

கொடிபோல் ⁷மருங்குல் ⁸குடிவாங்கக்,

⁹குழையில் குதித்த ¹⁰விழிக்கயலைக்

கண்டே ¹¹வெருவி ¹²கயல்மறுகக்,

¹³கனக வெயில்மா ளிகை¹⁴யுடுத்துக்

¹⁵ககனம் தடவும் கோபுரத்தைக்

கருதி ¹⁶வடவெற் பெனக்¹⁷கதிரோன்

திண்தேர் ¹⁸மறுகும் திருச்செந்தூர்ச்

செல்வா ! தாலோ தாலேலோ

¹⁹தெய்வக் களிறை மணம்புணர்ந்த

சிறுவா தாலோ தாலேலோ.

(1) தாமம் - மலர்மாலையை. (2) கொழுதி - கிளரி.

(3) சுருண்டு இருண்டு - வளைந்து கருகி : (4) தமரக் களி
வண்டு - பேரொலி எழுப்பும் களிப்புடைய வண்டுகள்.

(5) அடை கிடந்து - (முட்டை குஞ்சாக) அவயங் காத்து.

(6) நெறித்த குழல் பாரம் - அடர்ந்த கூந்தல் பாரம்.

(7) மருங்குல் - இடை. (8) குடிவாங்க - இற்றுப் போக.

(9) குழையில் குதித்த - காதளவு நீண்ட. (10) விழிக்

கயலை - கண்களாகிய சேல் மீன்களை. (11) வெருவி - அஞ்சி.

(12) கயல் மறுக - (நீர் வாழ்) கயல் மீன்கள் சுழல. (13)

கனக வெயில் - பொன் ஒளி வீசும். (14) உடுத்து - சூழப்

பெற்று. (15) ககனம் தடவும் - விண் அளாவிய. (16) வட வெற்பு என - வடதிசை மேரு மலை என்று கருதி. (17) கதி ரோன் - சூரியன். (18) மறுகும் - மயங்கும். (19) தெய்வக் களிறை - தெய்வ யானையை. (3)

25. பாம்பால் ¹உததி தனைக்கடைந்து,
²படரும் கொடும்கார் சொரிமழைக்குப்
³பரிய வரையைக் குடைகவித்துப்,
 பசுக்கள் வெருவிப் ⁴பதருமல்
⁵காம்பால் ⁶இசையின் தொனியழைத்துக்,
⁷கதறும் தமரக் காளிந்திக்
 கரையின், ⁸நிரைப்பின் னேநடந்த
 கண்ணன் மருகா! ⁹முகையுடைக்கும்
 பூம்பா¹⁰ சடைப்பங் கயத்தடத்தில்,
¹¹புனிற்றுக் கவரி முலை¹²நேரித்துப்
 பொழியும் ¹³அமுதந் தனைக்கண்டு
 புனலைப் பிரித்துப் ¹⁴பேட்(டு)ளகினம்
 தீம்பால் பருகும் திருச்செந்தூர்ச்
 செல்வா தாலோ தாலேலோ
 தெய்வக் களிறை மணம்புணர்ந்த
 சிறுவா தாலோ தாலேலோ!

(1) உததிதனை-கடலை. (2) படரும் கொடும் கார்-விரியும் கொடூரமான மேகங்கள். (3) பரிய வரையை - பெரிய கோவர்த்தன மலையை. (4) பதருமல் - நடுங்கிச் சிதையாத படி. (5) காம்பால் - மூங்கிலால் சமைந்த புள்ளாங் குழலால் (ஆன). (6) இசையின் தொனி - இசை ஒலியால். (7) கதறும் தமரக் காளிந்தி - முழங்கும் பேரொலி யுடைய காளிந்தி நதி. (8) நிரை - பசுக்கள். (9) முகை - அரும்பு. (10) பாசு அடை - பசுமை இலைகள். (11) புனிற்றுக் கவரி - இளமை.

எருமை. (12) நெரித்து - கட்டு விட்டு. (13) அமுதந்தனை
பாலை. (14) பேட்டு எனினம் - பெண் அன்னம். முகை
உடைக்கும் கவரி எனக் கூட்டுக. (4)

வேறு

26. ¹மங்கல மங்கலநூல், எங்கும் மொழிந்தனர்கான்,

வானோர் ; ²ஏனோர் போய்

வந்து வணங்கினர் ; மேல் அந்தர துந்துயிகேள் !

³வார் ஊடு ஆடாதே,

கொங்கை மந்த(து)இடைநூல் அஞ்சும் அணங்கனையார்

⁴கூடா(து) ஊடாரோ ?

⁵கொண்ட வரந்தருவாய் ; அண்டர் பெருந்தவமே !

⁶கோமான் ஆமா நீ ?

செங்கம லந்தனிலே, பைங்குழு தங்கனிலே

சேல்பாய் ⁷வானுடா !

தென்றலு டன்தமிழ்தேர் தென்போதி யம்பயில்வாழ்⁸

தேனார் ⁹தார்மார்பா !

¹⁰சங்கு ¹¹வலம்புரிதூழ் செந்தில் வளம்பதியாய் !

தாலோ தாலேலோ !

¹²சங்கரி தன்மருகா ! ¹³மங்கையர் தம்கணவா !

தாலோ தாலேலோ !

(1) மங்கல மங்கல நூல் - மங்கலம் ஆகிய வாழ்த்து
நூல்களை. (2) ஏனோர் - மற்றவர்கள். (3) வார் ஊடு - கச்சு
எனும் ரவிக்கை நடுவில். (4) கூடாது ஊடாரோ - (அவர்
கள் கேட்ட வரங்களை நீ அளிக்கா திருந்தால், அவர்கள்
உன்னுடன்) சேராமல் பிணக்கம் செய்ய மாட்டார்களா ?
(5) கொண்ட - நினைத்த. (6) நீ கோமான் ஆமா - (வரம்
கொடாவிடில்) நீ தலைவனாக எப்படி யிருக்க முடியும் ? (7)
வான் நாடா - சிறந்த பாண்டி நாடனே. (8) வாழ் -
வாழ்க்கையுள்ள. (9) தார் - மாலை. (10) சங்கு - (இடம்புரி

சலஞ்சலம் முதலிய) சங்குகளும். (11) வலம்புரி - வலம்புரி
எனும் சங்குகளும். (12) சங்கு ஆரி - பாஞ்ச சன்யம் எனும்
சங்கம் ஏந்திய திருமால். (13) மங்கையர் - வள்ளி தெய்வ
யானையர். (5).

வேறு

27. ¹மரகத வடிவம், செங்கதிர் வெயிலால், ²வாகாய் வாடாதோ
மதிமுகம் முழுதும், தண்துளி தரவே, ³வார்வேர் சோராதோ
⁴கரமலர் அணைதந்(து) இன்புறு ⁵மடவார், ⁶காணுதே போமோ
கனமணி குலவும் குண்டலம், அரைஞாணோடே போனல், வார்
⁷பொருமிய முலையும் தந்திட, உடனே தாய்மார் தேடாரோ
⁸புரவலர் எவரும் கண்டடி தொழுவார் ⁹போதாய் !

¹⁰போதாநீள்

சரவணம் மருவும் தண்தமிழ் முருகா ! தாலோ தாலேலோ
சதுமறை பரவும் செந்திலை யுடையாய் தாலோ தாலேலோ.

(1) மரகத வடிவம் - (உணைத் தேடுதலால்) பசுமை
மேனி. (2) வாகாய் - சிறிது சிறிதாக. (3) வார்வேர் - மிக்க.
வேர்வை. (4) கரமலர் அணை - கை மலரான அணை ;
மெத்தை. (5) மடவார் - பெண்களாகிய யாங்கள். (6)
காணுதே போமோ - காணாமலே திரும்பிச் செல்வோமா ;
போவோமோ என்பது போமோ எனக் குறைந்து நின்றது.
(7) பொருமிய முலையும் - பூரித்த முலைப்பாலும். (8) புர
வலர் - காவல் பணி செய் ஏவலர். (9) போதாய் - உடனே
வருவாயாக. (10) போது ஆம் - மலர்கள் மலரும். (6).

வேறு

28. ¹கூரும்இகல் சாய்த்த வீரா ! தீரா ! தார்மார்பா !

²கூறும்இயல் ³பார்த்துன் மேலே யாரார் பாடாதார்

⁴மேருவரை நாட்டு வாழ்வார், வாறு(டு) ஆள்வார்போல்

⁵வேளையென ⁶மீட்டுன் மேலே ⁷வீழ்வார், தூழ்வார்பார்

⁷ஆரும்இரை பார்த்து, நீநீ ருடே ⁸தாரா மேய்
ஆனகழி ⁹நீக்கி மேலே ¹⁰நாவர யோடே, சேல்¹¹
சேரும்அலை ¹²வாய்க்கு நாதா தாலோ தாலேலோ
தேவர்சிறை மீட்ட தேவா தாலோ தாலேலோ

(1) கூரும் இகல்-பெருகியெழும் (சூரபதுமன்) போரை-
(2) இயல்-(உன்) சொருபத்தை. (3) மேருவரைநாட்டு-மேரு
மலையை ஆட்சியில் சேர்த்த பாண்டி நாட்டில். (4) வேளை
என - (இது தான்) சமயம் என்று. (5) மீட்டு - மீளவும்
வந்து. (6) வீழ்வார் - வீழ்பவராகி. (7) ஆரும் இரை -
உண்ணும் உணவை. (8) தாரா - பறவை யினத்துள்
ஒன்று. (9) கழி - உப்பங்கழி நிலத்தை. (10) நாவாய் -
மரக்கலம். (11) சேல் - சேல்மீன். (12) அலைவாய் - செந்தில்.

வேறு

29. அரைவடமும், தண்டையும், ¹மின்புரை யரைமணியும்,
கிண்கிணி யும்,²கலன் அணியும், ³மாறு வீரர்சீர்
அறுமுகமும், ⁴தொங்கல் சுமந்தபன் னிருகீழும்,
குண்டல மும்,குழை அழகும், ஆரார் பாராதார் ?
⁵விரைபொரு மென்⁶குஞ்சி அலம்பிய புழுதியும்,அங்
கங்குழை ⁷பண்டியும் மெலியும் ; ⁸மேலே வீழ்வார்பார் !
வெகுவிதமும் கொண்டு ⁹தவழ்ந்திடில், அவரவர்தம்
¹⁰கண்கள் படுமயிறை விளையும் ; ¹¹ஏதேன் ஏகாதே ;
¹²வரைமணியும், தங்கமும் ஒன்றிய ¹³கனபரியங்
கந்தனில், இன்றுகண் ¹⁴வளர வாராய், வாழ்வேநீ !
¹⁵மணிநகையும் கொண்டு துயின்றிலை ; ¹⁶விரலுதம்
கொண்டு கிடந்தனை ; மதுரமாய்நீ பேசாயோ ?
¹⁷திரைபொருதேன் செந்தில் வளம்பதி, வளரவரும்
கந்தசி வன்பெறு சிறுவா ! தாலோ தாலேலோ
திசைமுகனும், ¹⁸சங்கரி யும்,சது மறையும் இறைஞ்
சும்பரை அம்பிகை சிறுவா ! தாலோ தாலேலோ

(1) 'மின்புரை - மின்னல்போல் மின்னும். (2) கலன் அணியும்-அணியும் பிற ஆபரணங்களும். (3) மாறு வீறு ஆர்-மாறுபாடு அடையாத விளக்கம் அமைந்த. (4) தொங்கல்-மலை. (5) விரை பொரு - மணம் பொருந்திய. (6) புழுதி அலம்பிய குஞ்சியும் - அழுக்கை யகற்றிய குடுமியும். (7) பண்டியும் மெலியும் - வயிறும் வாடும். (8) மேலே வீழ்வார் (உன்) மேல் வீழ்வார் ; விரும்புவார் எனினுமாம். (9) தவழ்ந்திடில் - (ஒரிடமின்றி இப்படியே நீ) தவழ்ந்து கொண்டிருந்தால். (10) கண்கள் படும் பிழை விளையும் - கண்ணைச் சில் படும். (11) ஏதேன் ஏகாதே - (மேல் சொன்னவைகளில்) எது தான் நிகழாது; (எதுவும் விளையும் என்றபடி.) (12) வரை - மலை. (13) கன பரியங்கந் தனில் - சிறந்த தொட்டிலில். (14) கண்வளர - கண்துயில். (15) மணி நகையும் - முத்துப் போன்ற இளம் சிரிப்பும். (16) விரல் அழுதம் கொண்டு - கால் விரலைச் சுவைத்துக் கொண்டு. (17) திரைபொரு - (கடல்) அலைமோதும். (18) சங்கரியும்- (சங்கினை ஏந்திய) திருமாலும். (8)

வேறு

30. அரவு, சிறு பிறை ¹யிதழி; ²திரிபதகை ³பொதிசுடலர்
பாலா ! வேலாதேர்

⁴அருணவெயில் ⁵இரவிசுழல் ⁶இமகிரியில், அரிவைபெறு
வாழ்வாய் வாழ்வோனே !

⁷குரவர்உளம் மகிழ, உயர் குருவடிவு தருபெருமை
⁸கோடாய், ⁹தாடாளா !

குமரகுரு பரமுருக ! குதலைமோழி தெரியவுரை
¹⁰கூடிய ! மாருதே

¹¹இரவலரும், முனிவர்களும், இமையவரும், ¹²உனதடிமை
யாமே ஆமே ; நீ

எமைமுனியில், ஒருதுணையும் இலை,¹²யடிமை யடிமையென

¹³வீழ்வார் தூழ்வார் பார் !

¹⁴பரசமய குலகலக ! சிவசமய குலதிலக !

தாலோ தாலேலோ

¹⁵பணிலம்உமிழ் மணியை,அலை எறியுநகர் வருகடவுள்

தாலோ தாலேலோ

(1) இதழி - கொன்றை. (2) திரிபதகை - கங்கை.

(3) பொதி சடிலர் - மொய்த்த சடையுடைய சிவனார்.

(4) அருண - சிவந்த. (5) இரவி சுழல் - சூரியன்

வலம் வருகின்ற. (6) இமகிரியில் - இமய மலையில். (7)

குரவர் - பெற்றோர்கள். (8) கோடாய் - கோணுதல் இல்

லாதவனே. (9) தாடாளர் - பெருமுயற்சியுள்ள பெருமானே.

(10) இரவலரும் - யாசிப்பவரும். (11) யாமே உமது அடி

மைகள் அல்லவா. (12) அடிமை யடிமை - அடிமைகளான

நாங்கள் (உனது) தொண்டர்கள். (13) வீழ்வார் - விரும்பு

வாராய். (14) பரசமய குல கலக - புறம்பான சமயங்களைப்

புறக்கணிப்பவனே. (15) பணிலம் உமிழ் மணியை - சங்குகள்

உயிர்க்கும் முத்துகளை. (9).

வேறு

31. ¹பங்கயன் முதலோர், இந்திரன், ²இமையோர்

³பாரோர், ⁴ஏனோர்,பார் !

⁵பண்புடன் உனையே, சிந்தையில் ⁶நினைவார்

பால், ⁷மால்கூர்வாய் !

⁸வெங்கட கரிதூ ⁹என்திசை உறைவார்,

¹⁰வீனாள் காணுதே,

¹¹மின்பரி புரதான், ¹²பொன்புரை முடிமேல்,

¹³வெய்வார் வீருலே ;

¹⁴செங்கனி மணிவாய் தங்கிய ¹⁵நகைதா !

தேவா ! ¹⁶சீருதே ;

¹⁷திண்திறல் முருகா ! தண்தமிழ் ¹⁸விரகா !

¹⁹சேரார் போர்ஏறே !

²⁰சங்கரி மருகா ! ²¹சங்கரி சிறுவா !

தாலோ தாலேலோ !

²²சந்ததம் ²³இயல்தேர் செந்திலை யுடையாய் !

தாலோ தாலேலோ !

(1) பங்கயன் - கமலபீட நான்முகன். (2) இமையோர்-
தேவர்கள். (3) பாரோர் - நிலவுலகர். (4) ஏறோர் - மற்றும்
உள்ளவர்கள். (5) பண்புடன் - உணர் வொழுக்கத்துடன்.
(6) நினைவார்பால-எண்ணுவாரிடத்தில். (7) நீ மால்கூர்வாய்-
நீ ஆர்வம் மிகுத்தவன் ஆவை. (8) வெம்கடகரி - உக்கிர
மான மதம் நிறைந்த திசையானைகள். (9) எண்திசை உறை
வார் - திக்குப் பரலகர்கள். (10) வீண் நாள் காணாதே - பய
னற்றுக் கழியும் நாள்களைப் பாராதவராய். (11) மின் பரிபுர
தாள் - மின்னும் சிலம்பணிந்த திருவடிகளை. (12) பொன்
புரை - பொன்போன்ற. (13) வீரூலே வேய்வார் - பெரு
மிதமாகச் சூடுவார்கள். (14) செங்கனி - சிவந்தகனி
போன்ற. (15) வீரூலே நகைதா எனக்கூட்டி, பெருமிதம்
பிறங்கப் புன்னகை செய் எனினும் அமையும். (16) சீருதே-
(இப்படி யெல்லாம் வேண்டுகிறோமே என்று) கோபம் கொள்
ளாதே. (17) திண்திறல் - இருபெயரொட்டு ; பேராற்றல்
எனினுமாம். (18) விரகா - விருப்பனே. (19) சேரார்
போர் ஏறே-(அறியாமையால்) அயலாகும் சிலரை, எதிர்த்து
மடக்கும் அருள் ஆண்மையனே. (20) சங்கரி மருகா - சங்கை
ஏந்திய திருமால் மருகா. (21) சங்கரி சிறுவா - (ஆன்ம)
இளைப்பை அகற்றும் அம்மை மகனே. (22) சந்ததம் - எப்
பொழுதும். (23) இயல் தேர் - (முத்தமிழில்) இயல்
தமிழை ஆயும்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

(தண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய)

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்

[இரு கைகளை ஒன்று சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம்; இஃது ஒன்பதாம் மாதத்தில் நிகழ்வது என்பர்.]

32. ¹மந்திர சடாக்கரம் பகருமெய் அடியவர்தம்
வல்வினை அனைத்தும் ஓட;
²மரகத கலாபமயி லொடு, வேலை நினைபுமவர்,
வந்து வந்(து) இனிது கூட;
³தந்திர கலைப்பிரியர் தாமும், அவருக்கு உரிய
தருமத்(து) அமைந்து வாழத்;
⁴தருவரும், சமணரும், ⁵சாக்கியரும் ஆதியர்,
⁶தருக்கு அகம் இழந்து தாழ;
இந்திர னுடன், தேவர் தாமும், ⁷அறு சமயத்(து)
இயைந்தோரும், உவகை பொங்க;
⁸விஞ்சையுமீ ⁹கொலைபுலையும் மருவிவர் யாவர்களும்,
¹⁰இரவிமுன் பனியின் மங்கச்;
¹¹சந்திர சடாடவிக் கிழவர்தரு பாலகா!
சப்பாணி கொட்டி யருளே!
தமிழ்வளம் பெரிதுவளர் பழனிபங் கிரிமுருக!
சப்பாணி கொட்டி யருளே!

(1) சடாக்கர மந்திரம் - ஆறு எழுத்து மந்திரம். (2) மரகதக் கலாபம் - பசும் தோகை யுடைய. (3) தந்திர கலைப் பிரியர் - ஆகம அருள் நூற்களில் ஆர்வமுள்ள அந்தணர்கள். (4) தருவரும் - அஷ்டணரும். (5) சாக்கியரும் ஆதியர் - பெளத்தர் முதலினோரும். (6) அகம் தருக்கு இழந்து தாழ -

இதயச் செருக்கு நீங்கி விநயம் காட்ட. (7) அறுசமயம் - அகம் 6; புறம் 6; அகப்புறம் 6; புறப்புறம் 6 எனும் 24 சமயத்தவரும். (8) விஞ்சையும் - (சூன்யமந்திர) வித்தையும். (9) கொலை புலையும் மருவியவர் - கொல்லுதலும் புலால் உண்டலும் உடையோர். (10) இரவிமுன்பனியின் மங்க - சூரியன் முன் பணிபேரல் அடங்க. (11) சந்திர சடாடனிக் கிழவர் - மதியணி சடைக் காடுடைச் சிவனார்.

33. அண்டபே ரண்டங்கள் இடமுற்ற பாம்பினம்,

அனைத்தும் வசமாக ¹அகவுற்று);

அரிதாய நாததத் துவம்வரை, கலாபத்தின்

அணிகிளர்ந் திடவிரித்துக்;

²கொண்டல் துழ் ³குலவரைகள், தவிடெனப் பொடிபடக்,

குதுகல நடனம் ஆடி;

கோரம்மிகு ⁴தானவர்கள், பைசாசர் ⁵முதலினர்க்

கொத்திக் கிழித்து) அருந்தி;

எண்தகு ⁶திசைப்பா லனத்தர்முத லியதேவர்,

யாவரையும் ஆதரித்திட்டு);

இணையில் ⁷குடிசைச்சத்தி என்றுணரும் அறிகுருக்கு)

இனியஅநு பூதி உதவும்

⁸சண்டவே கத்தனி மயில்பரி ⁹உகைப்பவா !

சப்பாணி கொட்டி யருளே !

தமிழ்வளம் பெரிதுவளர் பழனியம் கிரிருருக !

சப்பாணி கொட்டி யருளே !

(1) அகவுற்று - அகவி. (2) கொண்டல் - மேகங்கள். (3) குல வரைகள் - எண் திசை மலைகள். (4) தானவர்கள் - அசுரர்கள். (5) முதலினர் - முதலினோரை. (6) திசைப்பாலனத்தர் - திசைபரிபாலகர். (7) குடிசைச்சத்தி - பிரணவ சக்தி.

(8) சண்ட வேகம் - அளவிலாத வேகம், (9) உகைப்பவா - செலுத்துபவனே. (2)

34. ¹மகம் ²முயன் றிடும்நார தாதி முனிவோர் எலாம்,
மனம் நடு நடுங்கி ஓட ;
வானத்து ³மேடமும், ⁴குசன்ஆடும், அக்கினிதன்
⁵மைப்பரியும் ⁶வெட்கி உட்க ;
மிகமுழங் கிக்,கரிய ⁷கோடுஇரண் டொடு⁸நிலவும்
மேருவரை யென உதித்து ;
விண்ணில் புகுந்(து) இந்திரன் தன்நகரில், தேவர்
⁹வெருளுற வெகுண்டு முட்டி ;
நிகரில்¹⁰கம லாதனத் துற்றபிர மன்தன்நகர்,
¹¹நெளிநெளி தரக் கலக்கி ;
நெடுமாயன்¹²நகரினும் புக்(கு,) அளவில்¹³இன்னல்கள்
நிறைத்(து)உலா வித் திகழ்ந்த
¹⁴தகரினை அடக்கி ஒரு ¹⁵பரியெனக் கொண்டவா !
சப்பாணி கொட்டி யருளே !
தமிழ்வளம் பெரிதுவளர் பழனியம் கிரிமுருக !
சப்பாணி கொட்டி யருளே !

(1) மகம் - வேள்வியை, (2) முயன் றிடும் - முயன்று செய்யும், (3) மேடமும் - மேஷ ராசியும், (4) குசன் ஆடும் - அங்காரகன் ஊர்தியான ஆட்டுக் கடாவும், (5) மைப்பரியும் - ஊர்தியான ஆடும், (6) வெட்கி உட்க - நாணி நடுங்க, (7) கோடு - கொம்புகள், (8) நிலவும் - விளங்கும், (9) வெருள் உற - மிரட்சி யடைய, (10) கமல ஆதனத்து உற்ற-தாமரையாசனத்தில் தங்கிய, (11) நெளி நெளிதர - பெரிது நெளிய, (12) நகரினும் - வைகுந்தத்தும், (13) இன்னல்கள் - துன்பங்கள், (14) தகரினை - (நாரதர்செய்த வேள்வியில் பிறந்து) ஆட்டுக் கடாவை, (15) பரி - ஊர்தி, (3)

35. ¹கங்குல் இன்றிய பொன் நகர்க் ²கடவுள் ³யாணைதரு
கன்னி மனம் தொந்து வாட ;
⁴ககனமுனி மொழிவழி ⁵கடுக்கென்று எழுந்து, ஒரு
⁶கருங் கானகம் புகுந்து ;
⁷வேங்குறவர் ⁸ஏனல் அருகில் ⁹சிறுமி யைக்கண்டு,
வேடம் வெவ் வேறு கொண்டு ;
வேங்கை மரம் என்று நின்று, அவள்தகு ¹⁰தினைப்பிண்டி
மிகவுண்டு ; மேலும் மேலும்
பொங்குமயல்¹¹ வாரிச் சுழிப்பட்டு அலைந்து, ஒரு
¹²புகர்க்கரி செய் உதவி யதனால்,
¹³போதப் புணர்ந்தவள் சொல் குற்றேவல் முற்றும்
புரிந்து, உவகை பொவியுத்தொறும்
குங்குமத் தோள்கொட்டி ஆடும் அதி காழகா !
கொட்டியருள் சப்பாணியே !
குளிப்பொழில் பழனியில் வளர்குமர குருபரா !
கொட்டியருள் சப்பாணியே !

(1) கங்குல் இன்றிய - இருளே இல்லாத. (2) கடவுள்-
இந்திரன். (3) யாணை தரு கன்னி - தேவயாணை. (4) ககன
முனி - நாரதர். (5) கடுக் என்று - விரைந்து. (6) கரும்
கானகம் - இருண்ட காடு. (7) வெம் குறவர் - கொடிய
வேடுவர். (8) ஏனல் - தினைப்புனம். (9) சிறுமியை - வள்ளி
நாச்சியாரை. (10) தினைப் பிண்டி-தினைமாவு. (11) மயல்வாரி-
மோக சாகரம். (12) புகர்க்கரி - யாணையான கணபதி.
(13) போத - பெரிதும். (4)

36. ¹சீலத் தபோதனர்கள், ஆநந்தம் மீறித்
²திருக்கணீர் அருவி கொட்டத் ;
தேவர், கின் னார், கருடர், கந்தருவர் ஆதியோர்,
செங்கைமலர் மாரி கொட்டப் ;

³பாலத்தின் நாட்டம் படைத்தவ னோடு, உமையும்
பழிக்கும் நல் உவகை கொட்டப் ;

⁴பருவதா காரப் பெரும்பூத கணநாதர்
⁵பல்லியம் கொட்ட ; முற்றும்

⁶ஆலத்து எழும்புதவார் நெஞ்சகம் பறைகொட்ட ;
அரமகளிர் வீணை கொட்ட ;

அறநீதி மன்னர்மனை தோறு முரசம் கொட்ட ;
⁷அசலந் தொறும் களிப்பால்

கோலக் குறச்சிறுவர் ⁸தொண்டகம் கொட்ட, நீ
கொட்டியருள் சப்பாணியே !

குளிப்பொழில் பழனியினில் வளர்குமர குருபரா !
கொட்டியருள் சப்பாணியே !

(1) சீலத் தபோதனர்கள் - அக ஒழுக்கப் பேறுடைய
அருந்தவ முனிவர்கள். (2) திருக்கணீர் - அன்புக் கண்ணீர்.
(3) பாலத்தில் நாட்டம் - நெற்றியில் ஒரு கண். (4) பருவ
தாக்கார - மலைபோன்ற தோற்றம் உள்ள. (5) பல் இயம் - பல
வகை வரத்தியங்களை. (6) ஆலத்து எழும் - ஆலகால விஷம்
போல் கொடுமையும் நிறமும் கொண்டு எழுந்த. (7) அசலந்
தொறும் - மலை நிலம் எங்கும். (8) தொண்டகம் - தொண்
டகம் எனும் வரத்தியம். (5)

வேறு

37. பலபல் மடவார் விளைபாட்டும், ¹பங்கேருகமும், குவலியமும்,
பவளச் சிறுகால் ²ஓதிமமும், ³பருவால்
வளையும், ⁴கயல்திரளும்,

⁵அலகில் பரிமா எனப்பாயும் அலையின் ⁶குழுவும், நவமணியும்,
அறிவிற் பெரியார் அநுட்டானம் அநந்த
விதமார் செயுமழுகும்,

7உலவும்கவரி, சிலபுனல்புக்கு) 8உழப்பும் வனப்பும், இவையனைய
 ஓராயிரம் சீர் உள்ளனவும், ஒழியா(து)
 என்றும் 9தடம்தோறும்
 குலவும் பழனிப் பதிமுருகா ! கொட்டி யருளாய் சப்பாணி !
 கொல்லா விரதர்க்கு) அருள்குமரா ! கொட்டி
 யருளாய் சப்பாணி !

(1) பங்கேருகமும் - தாமரையும். (2) ஓதிமமும் - அன்ன
 மும். (3) பருவால் வளையும் - பருத்த வெண்சங்கும். (4) கயல்-
 திரளும் - சேல்மீன் கூட்டமும். (5) அலகில் பரிமா -
 அளவிலாத குதிரைகள் எனும்படி. (6) குழுவும் - கூட்ட
 மும். (7) உலவும் கவரி - உலாவும் கவரி மான்கள்.
 (8) உழப்பும் - (நீளக்) கலக்கும். (9) தடம் - பொய்கை. (6)

38. நாறு மலர்ப்புங் 1கவன்சொல் மறை நான்கும் ;
 கயிலைக் கிரிக் கடவுள்
 நவிலும் 2எழுநான்(கு) ஆகமமும் ; நளிர் தென்
 பொதிய மலைக் குவட்டில் ;³
 ஏறும் 4குறுமா முனிபகர்நூல் எண்ணில்
 பவவும் ; தனி நாவாய்⁵
 இடத்தில் பிறந்தான், காவியங்கள் 6ஈரோன்
 பதும், நல் கீரன்னுவல்
 7ஆறுபகுதிப் பனுவல் ஒன்றும், 8அருணைப்
 புலவோன் திருப்புகழும்,
 9அணிப்போ ரூன் முதலினர்சொல், அருமைக்
 கவிகள் அளவிலவும் ;
 கூறும் திருவா வினன்குடியாய் ! கொட்டி
 யருளாய் சப்பாணி !
 கொல்லா விரதர்க்கு) அருள்குமரா ! கொட்டி
 யருளாய் சப்பாணி !

(1) புங்கவன் - பிரமன். (2) எழுநான்கு - இருபத் தெட்டு. (3) குவட்டில் - உச்சியில். (4) குறுமா முனி - அகத்தியர். (5) நாவாய் இடத்தில் பிறந்தான் - படகில் பிறந்த வியாசர். (6) ஈரொன்பதும் - பதினெண் புராணங் களும். (7) ஆறு பகுதிப் பனுவல் - ஆறுபடை வீடு கூறும் திருமுருகாற்றுப் படையும். (8) அருணைப் புல வோன் - அருணாகிரிநாதர். (9) அணி போரூன் - திருப்போரூர்ச் சிதம்பர ஸ்வாமிகள். (7)

வேறு

39. ¹நிறைபெறு மகளிரும, ²வயமலி புருடரும்

³நெய்த்த மலர்ச்சோலை

நிலவிய அமரரும், முனிவரும் மனமிக

நெக்குரு கப்பாடும்

மறையவர் களும், அர சினர்களும், வணிகரும்,

⁴மன்பனை யிற்சாலும்

வகைபடு பயிநிடு ⁵தொழிலினர் களும், நுவல்

மற்றை நலத்தோரும்,

முறைவழி ⁶வழுவுற ஒழுகலின் அருள்நெறி

⁷முற்றுத லுற்று, ஆக⁸

முழுமையும் ⁹இரிதர, ¹⁰மகபதி நகரமு

¹¹தல்சொல் வனப்பேர் வெல்

குறைவறு வளமுறு பழனியின் இறையவ !

கொட்டுக சப்பாணி !

குறுமுனி பரவிய சரவண பவகுக !

கொட்டுக சப்பாணி !

(1) நிறை - மன நிறைவுடைமை ; கற்பு எனினுமாம்.

(2) வயம் மலி - (தம் உணர்வைச் சிதறவிடாமல்) வசப்படுத்தி நிறைவு கண்ட; வெற்றி நிறைந்த எனினுமாம். (3) நெய்த்த- பசப்புடைய ; குளிர்ந்து பசுமையான எனலுமாம். (4) மன்

பணியில் சாலும் வகைபடுகம்பீரமான வயல்களில் நிறைந்த பலவகை. (5) தொழிலினர்களும் - வேளாளரும். (6) வழுவற - பழுதே யில்லாதபடி. (7) முற்றுதல் உற்று - நிரம்பி. 8) ஆசு - களங்கம். (9) இரிதர - கெட. (10) மகபதி - இந்திரன். (11) முதல் சொல் வனப்பு ஏர் வெல்-முதன்மையானது என்று சொல்லும் கம்பீரமான அழகை வென்ற. (8)

வேறு

40. ¹படவாள் அரவு)ஆ யிரகோ டியும்,ஆ
பத்தடை யக்கூவும்
புகமா மயில்வா கனம்ஏ றியவா !
பற்பல் மலைக் கோயில்
இடமே ²கதியா விறைவார் எதிர்போய்,
இச்சைய ளித்தாளும்
இளையாய் ! குறமான் மகிற்கா வலவா !
³எற்றும் உரல் கால்கோள்
⁴கடமா மகவான் மகள்சேர் கணவா !
⁵கட்க வலித் தீரர்
⁶கணம்நா டியதோர் துணைவா ! ⁷இணைதீர்
கட்டழ குக்காரா !
⁸குடவால் வளைபூர்⁹ வயலூர் முருகா !
கொட்டுக சப்பாணி !
குமரா ! குழகா ! குரவா ! குகனே !
கொட்டுக சப்பாணி !

(1) படவாள் அரவு - படமெடுக்கும் ஒளியுடைய பாம்புகள். (2) கதியா - அடைக்கல நிலையமாக. (3) எற்றும் உரல் கால் கிகாள் - மேரதும் வலிமை கொண்ட கால்களை யுடைய. (4) கட மா மகவான் - மதயானை மேல்வரும் இந்திரன். (5) கட்கம் - வாள். (6) கணம் - கூட்டம். (7) இணைதீர் -

ஒப்பு இல்லாத. (8) குடவால் வளை - வளைந்த வெண்
சங்கு. (9) ஊர் - ஊர்ந்து செல்லும். (9).

வேறு

41. நற்றவம் உற்றவ ரைப்,பழி செப்புதல்
¹நட்டார், கெட்டேக;
²நக்கனை, ³அச்சுதனைக், ⁴கமலத்தனை
⁵நத்தார் கட்(கு,) ⁶ஊறு
முற்ற இரக்கம் இலர்க்(கு)இடர் மிக்குற,
மொய்த்தா ரிப்பாடும்
முத்தமிழ் ⁷விற்பனர் முன்கலி ⁸அச்சுற,
⁹முத்தே ஒப்பாய
¹⁰பற்றகை பெற்றவர் இட்டம யக்கிடை
பட்டேனுக்(கு.) ஆசில்
பத்திய ளித்தது மெய்ப்பட மிக்கசெ
பத்தார் கள்குழ்பல்
குற்றம் அறுக்கும் முழுக் கருணைக் குக !
கொட்டாய் சப்பாணி !
கொற்றமு டைப்பழ ளிக்கிரி வித்தக !
கொட்டாய் சப்பாணி !

(1) நட்டார் - தொழிலினர். (2) நக்கனை - சிவபிரானை.
(3) அச்சுதனை - திருமாலை. (4) கமலத்தனை - பிரமனை.
(5) நத்தார்கட்கு - விரும்பி அணுகாதவர்க்கு. (6) ஊறு
முற்ற - இடையூறு முதிர. (7) விற்பனர் - புலவர்கள்.
(8) கலி - கலிபுருடன். (9) முத்தே ஒப்பாய - முத்துப்
போன்ற. (10) பல் தகை பெற்றவர் - பற்களின் வரிசை
யுடைய பாவையர். (10)

5. மு த் த ப் ப ரு வ ம்

(மழவை. சுப்ரமண்யக் கவிராயர் அருளிய)

திருமயிலாடுதுறைப் பிள்ளைத்தமிழ்

[பதினென்றும் மாதத்தில் நிகழ்வது இது.]

42. மந்தரம் சுழலாது ; வாசுகி உடம்பெலாம்

மற்றும் தழும்புருது ;

வானவர்கள் ¹கரதலம் குருதி சேரா(து;) அவுணர்

வன்கையும் சேப்புருது ;

சுந்தரம் மிகுந்திடும் ²முகுந்தன் ³அரவிந்தம் நிகர்

துணைவிழி பிதுங்கிடாது ;

'சொரிதரளம்' ⁴எறிதிரை ⁵சுருட்டுபால் கடல், ⁶அகடு

சுற்றும் கலங்கிடாது ;

⁷கந்தரத் தினில்எங்கள் கண்ணுதலை, இன்னமும்

கால விஷமே தொடராது ;

கைஒன்றி லேஒன்று ⁸வளைதொட் டவர்க்கு ⁹வளை

கையிரண்டும் தொடராது ;

¹⁰செந்துவர்க் கனிவாயின் அமுதம் பெருக்கும் நின்

திருவாயின் முத்தம் அருளே !

செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் முருகனே !

திருவாயின் முத்தம் அருளே !

(1) கரதலம் - உள்ளங் கைகள். (2) முகுந்தன் - திருமால். (3) அரவிந்தம் நிகர் - தாமரை போன்ற. (4) தரளம் - முத்துக்களை. (5) எறிதிரை - வீசுகிற அலைகளை. (6) அகடு - நடுவிடம். (7) கந்தரத்தினில் - கண்டத்தில்.

(8) வளை - பாஞ்ச சன்யம். (9) வளை - வளையல்கள் ; இது திருமால் மோகினி வடிவைக் குறித்தது. (10) செந்துவர் - சிவந்த பவளம் போன்ற. (1)

43. ¹சரணமென வந்தவர்க்கு) ஆதாரம் ஆன இரு
²சரணமும் கூப்பி, ³வேழச்
சருமமும் உடுத்தி, வெம் ⁴புலியதன் உடுத்திடும்
⁵தானையும் ஒடுக்கி, ⁶நாகா
பரணமும் ⁷தாழா(து) எடுத்துச் சுருட்டி, இரு
பங்கபக் கைகள் கட்டிப்,
⁸பரிவர்த்த னக்கால மாம்என்ன, மான்மமும்
பக்கத்தில், ⁹அங்கம் மூன்றும்
கிரணவெண் பிறையும், ¹⁰கடுக்கையும், முழங்கு¹¹பா
கீரதியும் வீழ்வ(து) என்னக்,
கிளர்தலை குளிந்(து)ஐந்து வாயும் புதைத்து¹²மா
கேசன் திருச்செவிக்குள்
¹³திரணமென அமு(து)அழு பிரணவத்தின் உரைசொன்ன
திருவாயின் முத்தம் அருளே !
செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் முருகனே !
திருவாயின் முத்தம் அருளே !

(1) சரணமென - அடைக்கலம் என்று. (2) சரணமும் - கூப்பி - திருவடிகளையும் ஒரு சேர வைத்து. (3) வேழச் சருமமும் - யானைத் தோலையும். (4) புலி அதன் - புலித் தோலை. (5) தானையும் - ஆடையையும். (6) நாகாபரணமும் - பாம்பாகிய ஆபரணமும். (7) தாழாது - தாமதியாமல். (8) பரிவர்த்தனம் - பண்டமாற்று. (9) அங்கம் - உறுப்பு. (10) கடுக்கையும் - கொன்றையும். (11) பாகீரதியும் - கங்கையும். (12) மாகேசன் - சிவன். (13) அமுது திரணமென - அமுதம் துளிப்பது போல. (2)

44. ¹விண்தலத்து உயர்விந்த ²கிரிதனை யடக்கியகை
 விரல்எலாம், தரையில் வைத்து ;
³மேதினி வணங்கவே பொதியமா மலைதனில்
 மிதித்தகால் விரலை யூன்றி ;
⁴மண்தலம் புனைஆடை என்ன, ⁵வனை கடல்உண்ட
 மணிவரையும் மௌனம் ஆக ;
 மறையவர்கள் உயிர்கொண்ட ⁶வாதாபி உயிருண்ட
 வயிறெலாம் புழுதி தோயக் ;
 குண்டலம் கீழ்விழச் ; செவிதாழ் ; இருகரம்
 கூப்பித் ⁷தரம் புரட்டிக்,
⁸சுவடு அனைய இருபுயமும், மார்பும், மலர் விழியுமே
⁹சுவலயத் தூடு அழுந்தத் ;
 தெண்டனிடு ¹⁰குறுமுனிக்கு உபதேசம் அதுசொன்ன
 திருவாயின் முத்தம் அருளே !
 செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் முருகனே !
 திருவரயின் முத்தம் அருளே !

(1) விண் தலத்து - ஆகாயத்தில். (2) விந்த கிரிதனை -
 விந்திய மலையை. (3) மேதினி - பூமியில். (4) மண்தலம் -
 நிலவுலகம். (5) வனை - சூழ்ந்த. (6) வாதாபி - இவன் ஒரு
 அசுரன் ; வில்வலனுடைய அண்ணன். (7) தரம் - தகுதி
 தோன்ற. (8) சுவடு அனைய - குன்று போன்ற. (9) சுவல
 யத்தூடு - நிலத்தில். (10) குறுமுனிக்கு - அகஸ்தியர்க்கு. (3)

45. வான்உண்டு¹ கடல்உண்டு திடல்உண்டு கரிஉண்டு
 மலைஉண்டு திசைஉண்டு மா
 மண்டலமும் அண்டபகிர் அண்டநவ ²கண்டமும்
³வான்அரவும் உண்டு ; மற்றும்
 தான்உண்டு அடங்காத கள்ளப் பசிக்கு, ⁴இயம்
 தன்பசிக்கு இட்ட சோளம்

தான் என்ன, ⁵மான் என்ன, மீன் என்ன, மலர்விழித்
⁶தையல்⁷இதழ் உண்ண வேண்டிக் ;
⁸காணுண்டு, மலையுண்டு ⁹அலையுண்டு ¹⁰அரிதென்று
 கருதாது, காம வலையில்
 கட்டுண்டு; கிழவுருக் கொண்டு,வயி(று) எக்கி,முன்
 காட்டி,அவ் வள்ளி யிட்ட
¹¹தேனுண்ட தினைமாவை உண்டு¹²தேக் கிட்டநின்
 திருவாயின் முத்தம் அருளே !
 செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் முருகனே !
 திருவாயின் முத்தம் அருளே !

(1) உண்டு-விழுங்கி. (2) நவகண்டமும் - (பரதகண்டம் முதல்) ஒன்பது கண்டங்களும். (3) வரள் அரவும் - ஒளியுடைய (பாதலப்) பாம்புகளையும் (4) இபம்தன் பசிக்கு-யாணைப் பசிக்கு. (5) மான் மருட்சியிலும், மீன் பிறழ்ச்சியிலும் கண்கட்கு உவமை. (6) தையல் - வள்ளி யம்மை. (7) இதழ் உண்ண வேண்டி - அதர பானம் கொள்ள ஆசைப்பட்டு. (8) கான் உண்டு - (இடைவழியில்) காடுளது. (9) அலை யுண்டு - காட்டாறு உளது. (10) அரிது என்று - (கடக்கக்) கஷ்ட சாத்யமானது என்று. (11) தேன் உண்ட - தேன் பெய்து பிசைந்த. (12) தேக்கிட்ட-ஏபபம் விட்ட. (4)

46. ¹மன்னுதன் புனல்பூங்க வருவோர்கள் தீங்கெலாம்,
²மாகுதத் துதர் விட்டே
 வழிப்பறி பறித்துத் ; ³தரங்கக் கரங்களால்
⁴மங்கலம் எடுத்தெறிந்து ;
 சந்நிதா னத்தில்வரு வோர் ஜன்ம நோய்க்கெலாம்,
⁵தண்துளி மருந்தளித்துச் ;
 சாலோக முந்தந்து, சாமீப முந்தந்து ;
 தண்புனல் படிந்த பேர்க்கும்

பன்னிரு கரங்களும், பன்னிரு புயங்களும்,
 பன்னிரு மலர்க் கண்களும்,
⁶பன்னிருவர் போல்மகர குண்டலம், இலங்குகுழை
 பனிரண்டு, ⁷மூவிரண்டு
 சென்னியும் தருசரவ ணப்பொய்கை ⁸ஆதிபா!
 திருவாயின் முத்தம் அருளே!
 செங்கண்மால் மருகனே! குன்றைவாழ் முருகனே!
 திருவாயின் முத்தம் அருளே!

(1) மன்னு தன் - தன்னிடத்தில் பொருந்திய. (2) மாருதத் தூதர் விட்டே - குளிர்ந்த காற்று எனும் தூதரையேயினி. (3) தரங்கக் கரங்களால் - அலைகளாகிய கைகளால். (4) மங்கலம் - (பொன், பூ, அகில், முத்து முதலிய) மங்கலப் பொருள்களை. (5) தண் துளி - குளிர்ந்த (நீர்த்) துளி. (6) பன்னிருவர் போல் - பன்னிரண்டு சூரியர்போல். (7) மூவிரண்டு சென்னியும் - ஆறு திருமுடியும். (8) ஆதிபா - அதிபனே.

(5)

47. ¹அவ்வென்று படரும் ²கதிர்க்கற்றை தோய,வின்
 ஆர்ந்து.குல் ³கொண்ட ⁴கொண்ட.
 அளித்தவெண் முத்தம்; ⁵துளித்திவலை வேண்டி, ⁶அங்
 காந்த நத்து) ஈன்ற முத்தம்;
⁷தேவ்வென்று சிங்கத்து) இளம்கன்(று) எழும்பிச்,
⁸சினத்துத் தகர்த்து) ஒடித்த
⁹சிந்துரக் கோட்டில் தெறித்தவெண் முத்தமும்;
 செங்கும்(பு) ஈன்ற முத்தம்;
¹⁰சவ்வென்று துளையுண்டு, விலையுண்டு, கடையுண்டு,
¹¹தட்டுண்டு திரியும்; அல்லால்,
¹²தண்துளி பெருக்கும்நின் மழலைவாய் முத்தெனத்
 தரும்இன்பம் அருள வருமோ?

¹³செவ்வென்று ¹⁴மதுரித்(து) நறுமணம் பூரித்த

திருவாயின் முத்தம் அருளே !

செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் மருகனே !

திருவாயின் முத்தம் அருளே !

(1) அவ் - ஒலிக்குறிப்பு. (2) சுதிர்க் கற்றை - சூரிய
கிரணம். (3) சூல் - கருப்பம். (4) கொண்மூ - மேகங்
கள். (5) துளித் திவலை வேண்டி - துளிக்கும் மழைத்
துளிகளை விரும்பி. (6) அங்காந்த நத்து - வாய்திறந்த சங்கு
கள். (7) தெவ்வென்று - பகை என்று கருதி. (8) சினத்து-
கோபித்து. (9) சிந்தூரக் கோட்டில் - யானைத் தந்தத்தில்.
(10) சவ்வென்று - உபயோகமற்றதாய். (11) தட்டுண்டு -
குற்றம் உடையதாய். (12) தண்துளி - உமிழ்நீர்த் துளி.
(13) செவ்வென்று-சிவந்து. (14) மதுரித்து-தித்தித்து. (6).

48. முனைத்துக் கிளைத்(து) இலைகள் பச்சைப் பசேர்என்று,

¹முதண்ட முகடு முட்ட,

முவுல(கு) அளக்கவரு ²நெடியமால் என வளரும்

முங்கில் ³குழாத்தின், இன்பம்

விளைத்துப் பிறந்தவெண் முத்தமும் ; ⁴சரசமும் ;

⁵விரும்பிலோர் ⁶வெடிவு மாற

⁷வேரிப் பசும்பொன் செழுங்கமல் ⁸ நெட்டிதழ்

விரிந்தவெண் முத்தம் ; ஏங்கிக்

களைத்துத் திகைப்ப நேர்ந்(து) ⁹அம்செய்(து)ஒளிர்¹⁰கான்றிடும்

¹¹கையேற, ¹²அகடு கிழியக்,

கடல்முகட் டினில் எழுந்(து) உலகம்ஒரு முன்றிலும்

சுதிர்வீசு நன்முத்தமும் ;

¹³துளைத்து விலை கட்ட¹⁴மிளிர்¹⁵கட்டாணி முத்தமே ;

சுடர்வாயின் முத்தம் அருளே !

சோதிமலை நிகரான ¹⁶தோகைமலை ஆதிபா !

சுடர்வாயின் முத்தம் அருளே !

(1) மூதண்டம் - பேரண்டம். (2) நெடியமால் - திருமால். (3) குழாத்தின் - கூட்டங்களி லிருந்து பிறந்த. (4) சரசமும் - உலகியல் புணர்வும். (5) விரும்பிலோர் - விரும்பாதோர். (6) வெடிவு மாற - வெடு வெடுப்பு மாறுதல் அடைய(ச்செய்யும்). (7) வேரி - மணம் (கமழ்). (8) நெட்டிதழ் - நீண்ட இதழ்களி லிருந்து. (9) அம் - அழகு. (10) கான்றிடம்-பரப்பும். (11) கை ஏற-ஒலி மிக. (12) அகடு கிழிய - நடுவிடம் பிளக்க. (13) துளைத்து விலை கட்ட - ஊடுருவி விலை மதிப்பிட. (14) மிளிர் - (அவைகளைவிட் மிக்குப்) பிரகாசிக்கின்ற. (15) கட்டாணி - மிகச் சிறந்த. (16) தோகைமலை - மயூரகிரி. (7)

49. அருகிருக்கும் ¹பரிநடத்தும் அரசன்,
முத்தம் தருகவே
அரைவடக் கின் கிணி ஒலிக்கும்,
அழகன் முத்தம் தருகவே
ஒரு ²கிரிக்கு அங்கு ³அயில் விடுக்கும்,
⁴உசிதன் முத்தம் தருகவே
⁵உபய பத்மம் ⁶தரும் எனக்கும்,
ஒருவன் முத்தம் தருகவே
தருகடப்பம் ⁷தொடைதரிக்கும், ⁸சரசன்
முத்தம் தருகவே
தமிழ்உமைக்கும் ⁹சரததிக்கும், தனையன்
முத்தம் தருகவே
¹⁰குருகிரிக்கும் ¹¹குறமயிற்கும், ¹²குரிசில்
முத்தம் தருகவே
குறைவாக் குன்றையில் இருக்கும்
குமரன் முத்தம் தருகவே.

(1) பரி - மயில். (2) கிரிக்கு - கிரவுஞ்ச மலைக்கு.
(3) அயில் - வேல். (4) உசிதன் - சமயோசிதமானவன்.

(5) உபய பத்மம் - இரு திருவடிகளை. (6) எனக்கும் தரும் எனக் கூட்டுக. (7) தொடை - மாலை. (8) சரசன் - இன்ப ஆடலை யுடையவன். (9) சரந்திக்கும்-கங்கைக்கும். (10) குரு கிரி - ஸ்வாமிமலை. (11) குறமயில் - குறவர்குல மயிலான வள்ளியம்மை. (12) குரிசில் - தலைவன். (13) குன்றை - மயூர கிரி. (8)

50. தாய்என்று எடுத்துத் தடம்புயம் சேர்க்க, ஒரு தவமதனை, ¹வன்னி யுடைய சன்னிதா னம்செய்து, வேள்வி ஆகுதி, அவன் தன்பேரி லேகவர்ந்து, போய் என்றும் இரும் என்று, முதிவர்குரு மூவரும் புணரும் மடவாரை அகல், பொற்கொடிகள் ²இருமூவர் தமது வடிவாய், அன்பு பூண்டனம், வன்னி யதனால் ; ³ஆய் என்று, யாம் உன்னை நம்பி வந்தோம் என்ன, அபயம் கொடுத்து, வானில் ⁴ஆகண்டலன் மகிழ, அறுமீன் எனப்பதித் தவர்முலைப் பாலும் உண்டு ; சேய் என்று, மணிமார்பில் விளையாடும் ஒருபிள்ளை திருவாயின் முத்தம் அருளே ! செங்கண்மால் மருகனே ! குன்றைவாழ் மருகனே ! திருவாயின் முத்தம் அருளே !

(1) வன்னி - அக்கினி. (2) இருமூவர் - ஆறு முனிவர் பத்தினியர். (3) ஆய் - தாய். (4) ஆகண்டலன்-இந்திரன் ; அக்கினிக் கடவுள், ஆறு பொறிகளைத் தாய்போல் தாங்கிய தவத்தினன் என்று எண்ணி, அந்த அக்கினியையே சந்தி தானமாகக் கொண்டு, வேள்வியில் தரும அவிசை அந்த அக்கினி முகமாகவே தான் ஏற்கிறான் இந்திரன் என்பது, முதல் பகுதியில் உள்ள பொருள்.

சென்று என்றும் பணி செய்து இரும் என்று, (சப்த ரிஷிகளில் வசிட்டர் நீங்கலாக உள்ள) ஆறு முனிவர்கள் தம் தம் துணைவியரை அனுப்பி வைக்க, கிருத்திகை வடிவான அந்த ஆறு மாதரும், முருகா! உனது ஆறு பொறி சொரூபம் கண்டு அகம் மகிழ்ந்தோம்; நலம் சிறந்த ஆய் வடிவில், உன்னைத் தாயென்று சரணடைந்தோம்; அருள் செய் எனத் துதிக்க, அவர்தம் பால்பருகி வினையாடுவோனே என்பது, பின்னைய அடியிலுள்ள செய்தி. (9).

51.

சுடர்முகக் ¹குஞ்சர முகத்தான் துணைவன் முத்தம் தருகவே ;

²சுரர்பதிக்(கு) அன்று அரசளிக்கும் சுருணன் முத்தம் தருகவே !

³வடதருக் கொம்பு⁴ உறை⁵அரிக்கும் மருகன் முத்தம் தருகவே !

⁶வடக்கிரிக்குன் றினில் இருக்கும் மதலை முத்தம் தருகவே !

கடலடக்கும் ⁷கெடி செலுத்தும் ⁸கடகன் முத்தம் தருகவே !

கரதலக் கங் கணம் ஒலிக்கும் ⁹கடகன் முத்தம் தருகவே !

¹⁰கொடியிரிக்கும் ¹¹குறமயிற்கும் குரிசில் முத்தம் தருகவே !

குறைவறக் குன் றையில் இருக்கும் குமரன் முத்தம் தருகவே !

(1) குஞ்சர முகத்தான் - யானை முக கணபதியின். (2) சுரர் பதிக்கு - தேவேந்திரனுக்கு. (3) வடதருக் கொம்பு - திருவரலங் காட்டு ஆலமரக் கிளை ; கந்தபுராணக் கயமுகன் உற்பத்திப் படலத்தில் இவ்வரலாறு உளது. (4) அரி - திருமால். (5) வடக்கிரிக் குன்று - கயிலை ; கந்தகிரி யெனினுமாம். (6) கெடி - ஆதிபத்தியம். (7) கடகன் - பூத கணப் படையாளன். (8) கடகன் - நடுவன் ; குறிஞ்சி நிலத்தன் எனலுமாம். (9) கொடி யிரிக்கும் - பறவைகளை (தினை மேயாதபடி) விரட்டும் ; பூங்கொடியை நாண வைக்கும் இடையை யுடைய எனினுமாம். (10) குறமயில் - வள்ளியம்மை.

(10).

6. வருகைப் பருவம்

(கந்தப்ப தேசிகர் அருளிய)

திருத்தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ்

[இளநடை எய்தும் பருவம் ; இது பதினமூன்றாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.]

52. ¹கண்ணனும், ²கனகநிற வண்ணனும், ³திருநுதல்
கண்ணனும் ⁴ஒருங்கு உறைதல்போல்,
⁵கருமலை யிடத்துறச், செம்மலை வலத்துறச்,
கவின்னும் வெண் மலை யிடையதாய்ப் ;
⁶பண்ணமரும் ⁷நந்திநதி ⁸புடைதூழ, இடையிடைப்
⁹பைஞ்சுளை ¹⁰வயங்க, ¹¹மீச்செல்
¹²பயோதரம் ¹³வயா நலிவுறக், கொடிகள் ¹⁴தாக்கல், பல
பாவையர் மருத்துவம் செய்(து),
¹⁵உள்நிலவு நீர்மக(வு) உயிர்த்திட, விலாப்புறத்(து)
¹⁶ஒள்கரத்தால் வருடல்போல்,
ஒங்குமுடி மேல் ஊன்று ¹⁷வெள்ளிவீழ் அன்ன மழை
ஒழுருநீர் அருவி ¹⁸யிழிதல்,
தண்ணிலவு ¹⁹கல்லார மாலையணி மாண்பு நிகர்
தணிகை நாயகன் வருகவே !
தடாமலப் பிணியெனை அடாது சிற் றுகமருள்
சடானனக் குரு வருகவே !

(1) கண்ணனும் - திருமாலும். (2) கனக நிற வண்ணனும் - பிரமனும். (3) திருநுதல் கண்ணனும் - சிறந்த நெற்றிக் கண்ணுடைய உருத்திரனும். (4) ஒருங்கு உறைதல் போல் - ஒரு சேர வீற்றிருத்தல் போல். (5) தணிகை மலையின் தென்பாகம் கருநிறம் ; இதைப் பிண்ணாக்கு மலை என்பர் ; வட்பாகம், கருமை கலவாத செம்மை நிறம் ; இதைப் பச்சரிசி

மலை யென்பர்; இரண்டன் நடுவில் வெண்மலைபோல் முருகன் உளன். தணிகை மலையைக் குளத்திடம் இருந்து நோக்கினால், மலையின் முக்குவடு தோன்றும். அவைகள் முருக பிரானுக்கு மாலை யிட்டதுபோல் தோன்றும் அருமையே அருமை. இதை, “கருமலை யிடத்துறச் செம்மலை வலத்துறக் கவினும் வெண் மலை யிடையதாய்” என்றார். (6) பண் அமரும் - இசையமைதி யுடைய. (7) நந்திநதி - நந்தியாறு. (8) புடை - (மலையின் வடப்) பக்கத்தில். (9) பைஞ்சனை - இந்திர தீர்த்தம், நாரத தீர்த்தம், அகத்திய தீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம் முதலிய மலைமேல் உள்ள சுனைகளும், மலையடியில் உள்ள ஏழு சுனைகளும். (10) வயங்க - (என்றும்) விளங்க. (11) மீச்செல் - விண்ணில் சஞ்சரிக்கும். (12) பயோதரம் - மேகங்கள். (13) வயா நலிவுற - கருப்ப வேதனை யடைய. (14) தாக்கல் - தாங்கல்; தாக்கலுமாம். (15) உள் நிலவு நீர் மகவு உயிர்த்திட - (மேகக்) கருவுள் இருந்த (மழை) நீராகிய மகவைப் பெற. (16) ஒள் கரத்தால் வருடல்போல் - ஒளியுள கைகளால் தடவிக் கொடுத்தல் போல. (17) வெள்ளி வீழ் அன்ன மழை - வெள்ளிக் கம்பிகளை வீழ்த்தியது போன்ற மழை. (18) இழிதல் - (மலையி் விருந்து) இறங்கி வருதல். (19) கல்லார மாலை - நிலோற்பல மாலை. (1)

53. ¹நாவலம் பெயர்புனை²பொலந்தக(டு) அணிந்ததென,

³நனையிதழ் முறுக்கு அவிழ்த்து;

⁴நளிர்வண்டு⁵உணு(து,) ஒளிர் விளக்கேற்றி வைத்ததென,
நறுமலர்கள் துறு செண்பகக்

⁶காவில், அந் தணர் புரியும்⁷ஓமஅங் கியில்திரிர்

கரும்புகைப் படலம்⁸மீப்போய்,

⁹கடவுளர்க்கு ஆயுளை வளர்த்து, முகில் மேனிபொதி

காட்சியால்¹⁰கனி துளம்பித்;

¹¹தூவுமின் குலவுநகை வாய்நவின்(று) உரறி,¹²மதி

தோறும் மும் மாரிபொழி நீர்,

துன்னுதன்¹³ பணியில் வளர்¹⁴ செஞ்சாலி ஒங்குகதிர்¹⁵

தூரியன் பறிகள்¹⁶ தினவே ;

¹⁷ தாவில்லின் புறுகுடிகள்¹⁸ மேவுதன்¹⁹ அடைகுலவு

தணிகை நாயகன் வடுகவே !

²⁰ தடாமலப் பிணியெனை²¹ அடாது சிற்²² சுகமருள்

சடானனக் குரு வருகவே !

(1) நாவலம் பெயர் புனை - நாவலந் தீவின் பெயரை ஏற்ற. (2) பொலம் தகடு - ஜாம்பூநதப் பொன்தகடு. (3) நனை யிதழ் - (தேனால) நனைந்த இதழ்களை யுடைய. (4) நளிர் வண்டு - குளிர்ந்த வண்டுகள். (5) உணாது - உண்ணாமல் ; செண்பக மலர்களில் வண்டுகள் மொய்ப்பதில்லை என அறிக. (6) காவில் - சோலையில். (7) ஓம அங்கியில் - ஓமத் தீயில். (8) மீப்போய் - மேல் சென்று. (9) கடவுளர்க்கு - தேவர்கட்கு. (10) களி துளும்பி - களிப்பு மிக்கு. (11) தூவு மின் குலவு நகை வாய் நவின்று உரறி - நகைமுகமான மின்னலை வீசி, பேசு முகமாக இடி யிடித்து. (12) மதிதோறும் - மாதந்தோறும். (13) தண்பணையில் - குளிர்ந்த வயல்களில். (14) செஞ்சாலி - செந்நெல் பயிரில். (15) கதிர் - நெல் கதிர்களை. (16) தினவே - தின்னவே. (17) தரவு இல் - குற்றம் இல்லாத. (18) மேவும் - விரும்பி வாழும். (19) தண் அடை - பச்சிலைகள். (20) தடாமலப் பிணி - தடைபடாத மல நோய். (21) எனை யடாது - என்னை யடையாதபடி. (22) சிற்சுகம் - பேரின்பம். (2)

54.

¹ ஆசினியின் முள்புறக் களிபழுத்(து), ² ஒன்புறம்

அதிர்ந்திட வெடித்த³ விடரில்,

அவிர்களை⁴ விரிந்து, ⁵ நறை ஒழுகுமணம், தானிக்கும்

அளவுகால்⁶ வழியின் ஓடி,

⁷ முகவண் டினம்⁸ அளவி, மொய்ந்த நிதியின் புனதயல்.

முன்கண்டு, கவரும்⁹ வறிபோர்

முறைமைகள் தெரித்திடும் சாரலுறு சோலைகளின்,
முதிர்¹⁰கறிக் கொடியின் மிளகைக்
¹¹கூசுகரும்¹²இளமந்தி தின்றமுதல் கண்டு, ¹³வன
கோடரம் தேனின் அடையைக்
கொண்டு வந்து,) அதனுல் இடைப்பிழிந் திடலும், மகிழ்
கூர்ந்து வினை யாடு¹⁴பணைதூழ்
¹⁵தாசரதி ஆசிரியன் ஆகி யுயர் வாழ்வுதரு
தணிகை நாயகன் வருகவே!
தடாமலப் பிணியெனை அடாது சிற் றுகமருள்
தணிகை நாயகன் வருகவே!

(1) ஆசினி - பலா ; புறத்தில் முள்களை யுடைய (வேர்ப்) பலாப்பழம் பழுத்து என்க. (2) ஒண்புவி - ஒளியுடைய நிலம். (3) விடரில் - (நிலப்) பிளப்பில். (4) சுளை - பலாச்சுளை. (5) நறை - தேன். (6) கால் வழியின் - வரய்க்கால் வழியே. (7) மூசு - மொய்த்த. (8) அளவி-கலந்து (9) வறியேயார் - ஏழைகள். (10) கறிக் கொடி - மிளகுக் கொடி. (11) கூசு - (உடல்) கூசிய. (12) இளமந்தி - குட்டிக் குரங்கு. (13) வனகோடரம் - (தாயான) காட்டுக் குரங்கு. (14) பணை - மருதநிலம். (15) தாசரதி ஆசிரியன் - தசரதன் தநயனை இராமனுக்கு உபதேசஞ்ரு ; இவ் வரலாற்றைத் தணிகைப் புராணத்திற் காண்க. (3)

55. ¹கானத்தை ஒத்தபைங்²கதலியின்³புலியடி ய
காய்க்குலை அறுத்து,⁴மீப்போய்
கழுகிளம் பாளைமடல்⁵கீறி,⁶முப் புடையதெங்
கம்பழம் உதிர்த் தெழுந்து,
'வானத்(து) அகட்டைப் பிளந்துமழை சிதறி,யுயர்
⁸மதியினுறு மாளை முட்டி,
⁹வான மீளைச் சினந்(து,) ஆகாய கங்கை யிடை
வளர்கறவின் ¹⁰முள் தகர்த்து,

¹¹கூனத்தை ஒத்த¹²கண் டத்(து)அரம் பையர்செவிக்

¹³குழை மகரமும் கிழித்துக்

¹⁴கோளகை யிடித்துப்.¹⁵புறர்கோத்த நீரில்

குதிக்கும் இள வாளை¹⁶உகளும்

¹⁷தானத்தி னெனும், அருவி நீராறு பாய வயல்

தணிகை நாயகன் வருகவே!

தடாமலப் பிணியெனை அடாது சிற் சுகமருள்

தணிகை நாயகன் வருகவே!

(1) கானத்தை ஒத்த - காடுபோல் அடர்ந்த. (2) கதலி யின் - வாழையின். (3) புலி யடிய - புலிக்கால் போன்ற (உரம் உடைய). (4) மீப்போய் - மேல் தாவி. (5) கீறி - கிழித்து. (6) முப்புடைய - முதிர்ந்த. (7) வானத்து அகட்டை - மேக நடு இடத்தை. (8) மதியினுறு மானை - சந்திரனில் உள்ள (களங்கமான) மானை. (9) வான மீனை - வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களை. (10) சுறவின் - சுறாமீனின். (11) கூன் நத்தை ஒத்த - வளைந்த சங்கு போன்ற. (12) கண்டத்து அரம்பையர் - கழுத்தையுடைய மாதர்களின். (13) குழை மகரமும் - மகர மீன் வடிவான குழையையும். (14) கோளகை - அண்ட கோளத்தை. (15) புறம் கோத்த - (அண்டப்) புறத்தில் இருந்த. (16) உகளும் - பிறழும். (17) தானம் - இடம்.

(4)

56. ¹வார்த்தடம் கண்²செறி³உழத்தியர்,⁴சரோருக

மலர்க்களை எடுத்தருந்தி;

⁵மருமலர்க் கைக்கோப் புடன்⁶குரவை யாடும்ஒலி,

⁷மஞ்சின் ஒலியைப் ⁸புடைப்ப;

⁹நாட்டரும் சுமைகள்தரு¹⁰தொழுவரைப் போர்மேல்

¹¹நயந்(து) இவர்ந்(து) ஏறும் உழவர்

¹²நாவலோ என்றுகு விளிகொளும்¹³சும்மை,அலை

¹⁴நரஜையைத் தட்ப, வயலின்

¹⁵நட்டரும் ¹⁶கண்தரளம் உதிர்கரும் பைத்தறித்(து)¹⁷

¹⁸ஏந்திரத்(து) இட்டு, ¹⁹மள்ளர்

எறியும்²⁰முள் கோல்கொடு²¹கடாவைத்²²தெழிக்கும் ஒலி,

இடி ஒலியை மாற்ற; அணிதோல்²³

தாஸ்துணைச்²⁴செஞ்சூட்ட அனம் உலவு²⁵பண்ணைதும்

தணிகை நாயகன் வருகவே!

தடாமலப் பிணியெனை அடாது சிற்புகமருள்

சடானனக் குரு வருகவே!

(1) வரள் - ஒளி. (2) செறி - நிறைந்த. (3) உழத்தியர் - பள்ளப் பெண்கள். (4) சரோருக மலர்க் களை எடுத்து அருந்தி - கமல மலர்களில் இருந்த கள்ளை எடுத்துப் பருகி; கள்ளை யென்பது களை என ஆயது. (5) மருமலர்க் கை கோர்ப்புடன் - மணம் கமழ் மலர் போன்ற கைகளைக் கோத்தலுடன். (6) குரவை ஆடும் ஒலி - குரவைக் கூத்தாடும் ஒலி; இது மது வுண்டவர் பேரதை கொண்டு ஆடும் மரபை நினைவூட்டியது. (7) மஞ்சின் ஒலியை - மேக கர்ஜனையை. (8) புடைப்ப - (ஒலித்து) மாற்ற. (9) நாட்டரும் சுமைகள் தரும் - நாட்டில் விளைந்த அரிய கட்டுக் கட்டான (நெல்) சுமைகள் தந்த. (10) தொழு வரைப் போர்மேல் - சேர்ந்து பெருகிய மலை போல் உயர்ந்த போர்மேல். (11) நயந்து இவரந்து ஏறும் - விரும்பி முறையே ஏறும். (12) நாவலோ என்பது, மகிழ்ச்சியில் உழவர் கூவும் விளி ஒலி. (13) சும்மை - ஒலி. (14) நாலை யைத் தட்ப - கடல் ஒலியை அடக்க. (15) ஈட்டு - விளைவிக் கும். (16) கண்தரளம் உதிர் - கணுக்களில் இருந்த முத்து கள் உதிரும். (17) தறித்து - வெட்டி. (18) ஏந்திரத்து - கரும்பாலையில். (19) மள்ளர் - பயிரிடும் குடிகள். (20) முள் கோல் - தாற்றுக்கோல். (21) கடாவை - கரும்பாலையில் கட்டி ஓட்டும் எருமைக் கடாவை. (22) தெழிக்கும் ஒலி - அதட்டி ஓட்டும் ஒலி. (23) தோல் தாள் - தாளில் தோல் உள்ள.

(24) செஞ்சூட்ட அனம் - சிவந்த உச்சிக் கொண்டையை உடைய அன்னப் பறவை. (25) பண்ணை - வயல். (5)

வேறு

57. ¹கன்னல் குதலைச் செங்கனிவாய்
²கலச முலைப்பொன்³கடைசியர்தம்
⁴கருங்கண் மலரைப், ⁵பூந்தடத்தில்
 கமலத்(து)அருகு⁶முறுக்கவிழும்
⁷நன்னர்க் குவளை பென, ⁸அறுகால் நாடிப்
⁹பெடையி னெனும் சுழலும் ;
¹⁰நகைத்தண்¹¹தரளப் பொழு¹²நிலவால்,
 நறுப்பூங் குமுதம் வாய்விரியும் ;
¹³மின்னல் குழலை மேகமெனப்¹⁴பெருகும்
 கனிமா மயில்¹⁵அகவும் ;
¹⁶பிறழும் வளைக்கைக் ¹⁷கஞ்சமெனப் பிரியா(து)
¹⁸அனங்கள் உவந்தேறும்
¹⁹வன்னப் பண்தூழ் செருத்தணிகை வாழ்வே
 வருக வருகவே !
²⁰மலையான் உதவும் உமையாள்கண் மணியே
 வருக வருகவே !

(1) கன்னல் குதலை - கரும்பு போன்று இனிக்கும் மொழி. (2) கலசம் - கலசம் போன்ற. (3) கடைசியர்தம் - பள்ளப் பெண்களுடைய. (4) கருங்கண் மலரை - மலர்க்கண் களை. (5) பூந்தடத்தில் - பொய்கையில். (6) முறுக்கு அன் ழும் - அரும்பு மலரும். (7) நன்னர் - அழகிய. (8) அறுகால் நாடி - ஆறுகால்களை யுடைய (ஆண்) வண்டுகள் எண்ணி. (9) பெடையினைனும் - பெண் வண்டுகளுடன். (10) நகை - ஒளியுடைய. (11) தண்தரளம் - குளிர்ந்த முத்துகள். (12) நில வால் - ஒளியால் ; முத்துக்களின் ஒளியைச் சந்திர ஒளி

யென்று மயங்கிக் குழுதங்கள் மலர்கின்றன என்றபடி.
 (13) பின்னல் குழலை - (ஐடையாகப்) பின்னிய கூந்தலை.
 (14) பெருகும் களி-களி பெருகும் என மாற்றுக். (15) அகவும்-
 குரல் கொடுக்கும். (16) பிறழும் - ஒளி மிளிரும். (17) கை
 கஞ்சம் என - கைகளைத் தாமரை யெனக் கருதி. (18) அன்
 னங்கள் என்பது, அனங்கள் என இடை குறைந்தது.
 (19) வன்னப் பணை - பசுமை நிற வயல்கள். (20) மலையான்
 உதவும் - மலையரசன் பெற்ற. (6)

58. ¹தென்றல் கொழுந்து தவழ்²பொழிலில், செறி³பூங்
 குழைசேர்⁴வழை நிழலில்,
 திணையின் கதிர்தின்(று.) ⁵அருவியிழி தீந்தேன்
 உண்டு, வாய் குதட்டும்
⁶குன்றக் குகைவாய்⁷மோட்டெருமை,⁸குடநேர்
 செருத்தல்⁹உரு தீம்பால்,
¹⁰குட்டம் பலவும் நிரப்பியிடக் ; குறிக்கும்
¹¹கயல்கள்¹²உண்டு,¹³மயல்
 துன்றிக்¹⁴கமல் மிசையுறங்கும் ;¹⁵தூநீர்
 மருதம் பற்பல சூழ்
 சோலை, உயர்விண் கற்பகப்பூஞ் சோலை
 பெனப்பொன் மலர்¹⁶கருவும் ;
¹⁷மன்றல் குவளை¹⁸அலர் தணிகை வாழ்வே
 வருக வருகவே !
 மலையான் உதவும் உமையாள் கண் மணியே
 வருக வருகவே !

(1) தென்றல் கொழுந்து - பூந்தென்றல். (2) பொழி
 லில் - சோலைகளில். (3) பூங் குழை - இளந் தளிர்கள்.
 (4) வழை-இது குறிஞ்சிநிலத்தில் வளரும் மரங்களுள் ஒன்று.
 (5) அருவி இழி - அருவியாகப் பெருகி வரும். (6) குன்றக்
 குகை - மலைக்குகை போன்ற. (7) மோட்டு எருமை -

பெரிய எருமை, (8) குடம் நேர் செருத்தல் - குடம் போன்ற மடியி லிருந்து. (9) உகு - சிந்திய. (10) குட்டம் - பள்ளமான குட்டைகள். (11) கயல்கள் - சேல்மீனகள் (12) உண்டு (அப்பாலைப்) பருகி. (13) மயல் துனறி - (மிகுதியாகப் பருகியதால்) மயக்கம் மிகுந்து. (14) கமல மிசை - தாமரை மலர் மேல். (15) தூநீர் மருதம் - தூய நீர் வளமுள்ள மருத நிலங்கள். (16) கருலும் - நிறைந்து மலரும். (17) மன்றல் - மணமுள்ள. (18) அலர் - மலர். (7)

59. பிறப்பும் இறப்பும் எவ்வுயிர்க்கும் பிறழா(து)

அமரும் திறம்போல்

பெருகும் புனல்பாய் வயல்கள்தொறும்,

பின்னல் கதிரின் செந்நெல் முதிர்ந்து,

அறுப்பும் படுப்பும், உழுது பரம்பு) அடித்து,

விதைத்து நடு நடவும்,

அகலா(து) உழவர்¹செறிபனை சூழ்ந்து,

அழகார்²கன்னல் காடுழக்கி,

³ஒறுக்கும்⁴மதவா ரணப்பிடியோடு) உலவித் திரியும்

⁵சாரல் வளர்ந்து

ஓங்கும் மூங்கில் ⁶தலையில்,⁷மயில் உலவும்

கழைக் ⁸கூத்தரின் அகவி ;

மறப்பில்⁹இறும்பூ துறும்பணிகை வாழ்வே

வருக வருகவே !

மலைபான் உதவும் உமையார்கண் மணியே

வருக வருகவே !

(1) செறி - அடர்ந்த. (2) கன்னல் காடு உழக்கி - கருப்பங் கார்டைச் சிதைத்து. (3) ஒறுக்கும் - அழிக்கும். (4) மத வாரணப் பிடியோடு - மதமுடைய ஆண் யானை பெண் யானையுடன். (5) சாரல் - (மலைச்) சாரலில். (6) தலையில் - உச்சியில். (7) மயில் கழைக் கூத்தரின் உலவி அக

வும் என்றபடி. (8) கூத்தரின் - கூத்தாடிகளைப் பேரல.
(9) இறும்புதுறும் - வியப்பிற்கு உரிய மகிழ்ச்சி காட்டும். (8)

வேறு

60. ¹தருவர் முடிகள் உருள, ²எயிறு³தரள
நிரையின் உதிர, ⁴வாய்
⁵தடிகள் உதிரம் ஒழுக, வயிறு சரிய,
மலையை⁶ அணைய⁷தோள்
தொருகை நெடிய மிட்டு கழல்கள்
தொடைகள் இடைகள் துணியவே,
சுழலும் விழிகள் சிதற, ⁸அலகை⁹ சுலவு
கழுநு நரிகள் நாய்
¹⁰புகுத, ¹¹அயிலை எறியும் இறைவ ! புகரில்
தணிகை வரையில் வாழ்
புனித முருக ! அரியின் மருக !
¹²புலவர் மலர்கள் பொழிய, நீள்
¹³மகுட நிரைகள் அசைய, விசைய
மயிலும் அசைய வருகவே !
¹⁴மறுகும் எமது பிறவி யகல
வருக வருக வருகவே !

(1) தருவர் - அசுரர்களின். (2) எயிறு - பற்கள்.
(3) தரள நிரையின் - முத்து வரிசைபோல். (4) வாய் - வாய்த்து;
பொருந்திய. (5) தடிகள் - தசைகள். (6) அணைய - பேரன்ற.
(7) தோள்களும், பெருத்த கைகளும், நீண்ட கழுத்துகளும்,
கால்களும், தொடைகளும், இடைகளும் வெட்டுண்ண
என்றபடி. (8) அலகை - பேய்கள். (9) சுலவு - வட்டமிட்ட.
(10) புகுத - (பிணங்களைத் தின்ன) வர. (11) அயிலை -
வேல் படையை. (12) புலவர் - வானோர். (13) மகுட நிரை
கள் - ஆறு திருமுடிகள். (14) மறுகும் - கலங்கும். (9)

61. சரண மலர்கள் அசைய,¹விருது தழுவு
 கழலும் அசையவே,
 சகல உலகும்²விழையில் அறுவை
³தழையும் இடையும் அசையவே,
⁴அருண்⁵கிரண கடகம் அசைய,
⁶அயிலும் அசைய, அழிவிலா
 அழகு புயமும் அசைய,⁷இருவர்
 அணையும்⁸மருமம் அசையவே,
⁹முரணும் மகர குழைகள் அசைய
¹⁰முறுவல் அணியும் அசைய, நீர்
 முழுது தணிகை வரையில் அலரும்
¹¹முருகு¹²குவளை அணிகொள் தார்
 மருவு முடிகள் அசைய,¹³விசைய
 மயிலும் அசைய வருகவே !
 மறுகும் எமது பிறவி யகல்,
 வருக வருக வருகவே !

(1) விருது தழுவு கழலும் - வெற்றிச் சின்னமான வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளும். (2) விழை இல் அறுவை - விழை மதிக்க முடியாத ஆடை. (3) தழையும் - மங்கலமாகப் பொருந்தி யிருக்கும். (4) அருணம் - சிவந்த. (5) கிரணம் - ஒளியுடைய. (6) அயிலும் - வேலும். (7) இருவர் - வள்ளி தேவ யானையர். (8) மருமம் - திருமார்பு. (9) முரணும் - (சூரிய சந்திரர்போல் தட்ப வெப்ப ஒளியாக) முரண்பட்டுப் பிரகாசிக்கும். (10) முறுவல் அணியும் - புன்னகையும். (11) முருகு - மணமுள்ள; தேன் நிறைந்த எண்ணுமாம். (12) குவளை அணி கொள் தார் மருவு முடிகள் - குவளை மலராக அழகு அமைந்த மாலை சூடிய திருமுடிகள். (13) விசைய மயிலும் - விரைந்து வரும் மயிலும். (10)

7. அ ம் பு லி ப் ப ரு வ ம்

(குமரகுருபரர் அருளிய)

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

[முருகனுடன் சேர்ந்து விளையாட வா என்று சந்திரனைத் தாதியர் அழைக்கும் இது, பதினைந்தாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.]

62. ¹மண்டலம் ²போற்று)உருவம் ³அமுதமய ⁴மாய்,முழு
மதிக் கடவுள் என வருதலால் ;
⁵வானுறு ⁶தலைமடுக் ⁷கப்பொங்கும் ஆநந்த
மாக்கட லிடைத் தோன்றலால்
⁸தண்டலில் ⁹கொடிச்சிவாய்க் குமுதம் விள்ளக், ¹⁰கரத்
தாமரை முகிழ்த் திடுதலால் ;
சகல புவனத்திலும் ¹¹உயிர்ப்பயிர் தழைப்ப,நல்
¹²தண்ணளி சுரந்திடுதலால் ;
¹³துண்டமதி நதியொடு ¹⁴பொதிந்தவே ¹⁵ணிப்பரஞ்
சோதிகண் பொறி யாதலால் ;
¹⁶தோன்றல் இவன் நின்னை ஒத் துளனில் ; நினக்கும், ஒரு
துணை இவன் போல் இல்லைகாண் !
¹⁷அண்டர் அண் டத்தொடு)அகி லாண்டம் படைத்தவனெடு)
அம்புலி ஆட வாவே !
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலி ஆட வாவே !

(1) மண்டலம் - உலகம்; வட்ட வடிவம். (2) போற்று-
துதிக்கும் ; கொள்ளும். (3) அமுத மய உருவம் ஆய்
என்று கூட்டுக. (4) முழுமதிக் கடவுள் - முற்றுணர்
வுடைய முதல்வன் ; பெளர்ணமி என்னும் பூரண சந்திரன்.

(5) வான் ஆறு - ஆகாய கங்கை ; 'சிறந்த பல நதிகள் ;
 (6) தலை மடுக்க - திருமுடியில் தங்க ; தன்னிடம் வந்து
 கலக்க. (7) பொங்கும ஆறந்த மாக்கடல் - பெருகிய சிவமான
 பேரின்பக் கடல் ; மென்மேலும் பெருகும் பெரியதான சங்கு
 களையுடைய கடல். (8) தண்டல் இல் - தடைபடுதல் இல்
 லாத. (9) கொடிச்சி வாய்க் குமுதம் விள்ள - குறமகளான
 வள்ளியம்மை திருவாயான குமுதமலர் திறந்து பேச ;
 கொடியில் உள்ள குமுதமலர் மலர ; (10) கரத் தாமரை
 முகிழ்த்திடுதலால் - கையாகிய கமலம் (கும்பிடுதற்குக்).
 சூவிதலால் ; ஒளி யுடைய கமலம் சூவிதலால். (11) உயிர்ப்
 பயிர் தழைப்ப - உயிர்களாகிய பயிர்கள் வாழ்வு பெற ; உயிர்
 உள்ள பயிர்கள் ஓங்கி வளர. (12) தண்ணளி - குளிர்ந்த
 அருள் ; பெரும் குளிர்ச்சி. (13) துண்டமதி - பிறைத்திங்
 கள். (14) பொதிந்த வேணி - நிறைந்த சடையுடைய.
 (15) பரஞ்சோதி கண் பொறி - சிவனார் திருக்கண் அனல்
 பொறி உருவம் ; சிவனார் இடது திருக்கண். (16) தோன்றல்
 இவன் - பெருமையிற் சிறந்த இந்தப் பெருமான். (17) அண்
 டர் - வாணோர். சந்திரா ! நீ முருகனுக்குச் சமம் என்று
 கூறும் பாடல் இது. (1).

63. ¹சொல்தரு ²பெரும்புலவர் ³தலையமுது ⁴கொளவிருந்
 தோகைமேல் கொண்டருளினாய் ;
⁵தோற்றிமுன் பொங்கி மலை போல அலை மோதும், அச்
 சோதி வேலையும் உகந்தாய் ;
⁶குற்றமில் குணத்தைக் குறித்த⁷இர வலர்⁸முகம்
 கோடா(து) அளித்தல் செய்தாய் ;
¹⁰கோகனக நாயகன் ¹¹வரக்கூ விடும், குக்
 குடம் கொடிய தாகவைத்தாய் ;
 உற்றிடும் ¹³இதழ்க் குமுதம் ¹⁴விண்டு தாள் தேன்ஒழுக,
¹⁵ஒளிநிலா நகை முகிழ்த்தாய் ;

உன்செய்கை, எம்பிரான் தன்செய்கை போலுமால் ;

உனையும் இவன் ஒவ்வாதிரான் ;

¹⁶ அல்பொதி களத்தவன் அளித்த கும ரேசனுடன்

அம்புலி ஆட வாவே !

அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்

அம்புலி ஆட வாவே !

(1) சொல் தரு - நூற்களை உதவிய ; புகழ் பெற்ற.

(2) பெரும் புலவர் - தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்கள் ; பெருமையுடைய வானோர். (3) கலை அமுது - நூற்களில் பெருகும் சுவை ; (பதினாறு) கலைகளில் உள்ள அமுதம். (4) கொள்விருந்து ஓகைமேல் கொண்டருளல் - கொள்ள (அப்புலவர்கட்குத் தலைவனாக) இருந்து பேருவகை பெறல் - கொள்ளும்படி. விருந்து அளித்து மகிழ்வு மேற் கொள்ளல். (5) தோற்றி முன் பொங்கி மலைபோல அலைமோதும் சோதி வேலை உகத்தல் - வெளிப்பட்டவுடன் சினந்து கிரவுஞ்ச கிரியைப் போலக் கடலையும் மோதி (வற்ற வைத்த) வேலாயுதத்தை உயர்த்தல் ; உதயம் செய்து எதிரில் மலை போல அலை யெறியும் வடவைக் கனலை உடைய கடலை விரும்பல். (6) குற்றமில் குணம் - பழுதற்ற அருட்குணம் ; குற்றமில்லாத நிறம் (7) குறித்த - அழுந்த எண்ணிய ; மேற் கொண்ட. (8) இரவலர் - அடியவர் ; இரவில் மலரும் மலர்கள். (9) முகம் கொடாது - திருமுகம் மாறுபடாதபடி ; குவியாதபடி. (10) கோகனக நாயகன் - தாமரை நாயகனான சூரியன். (11) வரக் கூவிடும் - வரும்படிக் கூவும். (12) குக்குடம் - சேவலை. கொடியதாக - துவசத்தில் இருப்பதாக ; கொடுமையானதாக. (13) இதழ் - அதரமாகிய ; இதழ்களை யுடையதான. (14) விண்டு - மலர்ந்து. (15) நிலா - புன்முறுவல் ; நிலவு. (16) அல்பொதி களத்தவன் - விடம் தங்கிய மிடற்றினான சிவபிரான். இந்த இரண்டு செய்

யுளும், சந்திரனை முருகனுடன் சமப்படுத்திக் கூறிய
சாமோபாயம். (2)

64. கங்கைமுடி ¹அடிகட்(கு), ஓர் கண்ணுய் இருத்தி, அக்
கண்ணினுள் மணி இவன்காண் !
கலைகள்சில நிறைதி, பின் குறைதி, இவன் என்றும் ²ஒன்
கலைமுழுதும் நிறைய நின்றான் ;
எங்கும், ³இர வோன் எனத் திரிதி, இவன் அடியவர்
எவர்க்கும், ⁴இரவினை ஒழித்தான் ;
இருநிலத்(து) ⁵அங்குரிக் கும்பயிர் வளர்த்தி, இவன்
எவ்வுயிரும் வாழச் செய்தான் ;
பொங்கு(கு) அமுதம், ⁶அமுதா சனர்க்(கு) உதவியுய், இவன்
புத்தி முத்தியும் அளித்தான் ;
புவனம் படைத்த இவன், நின்னின் மிக்
கான் எனப் புகல்வது, ஓர் பொருளன்று காண் ;
அங்கண்மறை ⁷ஓலிட்(டு) ⁸அரற்றநின்றவனுடன்
அம்புலி ஆட வாவே !
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலி ஆட வாவே !

(1) அடிகட்கு - சிவபெருமானுக்கு. (2) ஒள் - ஒளி.
(3) இரவோன் - இரவுப் பொழுதை ஆள்பவன் ; யாசகன் ;
சிலேடைப் பொருள். (4) இரவினை - (அநியர்மை) இருளை ;
இரத்தலாகிப் எளிமையை. (5) அங்குரிக்கும் - முகைக்
கும். (6) அமுத அசனர்க்கு - அமுதத்தை உணர்வாக்
கொண்ட அமரர்க்கு. (7) ஓலிட்டு - அபயக்குரல் கொடுத்து.
(8) அரற்ற - கதற. சந்திரா ! முருகன் உன்னிலும் உயர்ந்
தோன் என உணர்த்தியபடி. (3)

65. ¹பாயிருள் போதத்(து) இருட்டன்றி, ²அகஇருள்
 படலம் கிழிப்ப(து) உணராய் ;
 பவினிசம்³ பில்பொலிவ(து)⁴ ஒன்றலால், ⁵புவனப்
 பரப்பெலாம் பொலிவ(து) ⁶ஓராய் ;
⁷சேயிதழ்க் குமுதம் திறப்பதல் லால், ⁸உளத்
 திருமலர் திறக்க அறியாய் ;
 சிறைவிரி⁹ சகோரப்புள் அன்றி, எவ்வுயிரும்
 தினைத்தின்பம் ஆரச்செயாய் !
¹⁰நீஇவற்கு ஒப்பு¹¹ அன்மை செப்புவ(து) என் ? ¹²இப்பரிசில்
 நின்பெரும் தவம், என்சொல்கேன் ;
¹³நெடியவன் முதல் தேவர் ¹⁴குறுகிநிற் பவும்,உனை
 நினைத்(து) அழைத் தருளினன் காண் ;
 ஆயிர மறைக்கும் ஒரு பொருளா யிருப்பவனெடு
 அம்புலி ஆட வாவே !
 அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே !

(1) பாய் இருள் போதத்து - பரவிய இரவுப் பொழு-
 தில் (வரும்). (2) அக இருள் - ஆணவமான இதய இருள்.
 (3) விசும்பில் - விண்ணில். (4) பொலிவது - பிரகாசிப்பது.
 (5) புவனப் பரப்பெலாம் - (இருநூற்று இருபத்து நான்கு).
 புவனம் முழுதும். (6) ஓராய் - உணர்ந்திலை. (7) சேயிதழ்-
 சிவந்த இதழ்களை யுடைய. (8) உளத் திருமலர் - இதய-
 தாமரை. (9) சகோரப் புள் - நிலாமுகி ; இது, மதியின்
 கிரணங்களின்மூலம் சிந்தும் அமுதத் துளிகளைப் பருகி உயிர்
 வாழ்வதொரு பறவை. (10) இவற்கு - இந்தப் பெருமா-
 னுக்கு. (11) ஒப்பு அன்மை - ஒப்பு அல்லாத தன்மையை.
 (12) இப்பரிசில் - (நினையழைக்கும்) இப்பேறு. (13) நெடி-
 யவன் - திருமால். (14) குறுகி - (அண்மையில்) அணுகி.
 இவ்விரு செய்யுள்களும், சந்திரா ! நீ முருகனுக்குச் சமம்.
 அல்ல என்று, வேறுபடுத்திக் கூறும் பேத உபாயம். (4)

66. ¹தருமன்னு பொன்னுலகும் மன்னுலகும் ஒக்கத்
²தலைத்தலை மயங்கத் தொகும்
சந்நிதி யடைந்தவர்கள் ³பையுள்ளோய் முற்றும்
தவிர்ந்து அகம் மகிழ்ந்து, தவிராக்
⁴கருமன்னும் ⁵ஊழிப் ⁶பெரும்பிணியும் மாற்றிடுதல்
⁷கண்டனை யிருத்தியால் ; நின்
⁸கயரோக முடன், ⁹முயல் கறையும் துடைத்திடக்
கருதிடுதியேல், எம்மிரான்
திருமுன்னர் அள்ளியிடு ¹⁰வெண்சாந்தும், மற்றைத்
¹¹திருச்சாந்தும் நிற்க ; வற்றூச்
சித்தாயிர் தத்தடத் தீர்த்தத் துறைக் ¹²குறும்
திவலை, ஒன்றே அமையுமால் ;
அரு என்ன உருஎன்ன அன்றென்ன நின்றவனெடு
அம்புலி ஆட வாவே ;
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலி ஆட வாவே !

(1) தரு (கற்பகத்) தரு. (2) தலைத்தலை மயங்கத் தொகும் - (விண்ணவர் நெருக்கத்தால் வானுலகு என்றும், மண்ணவர் மிகுதியால் நிலவுலகர் என்றும்) இடந்தோறும் மயங்கி எண்ணும்படிக்கூடும். (3) பையுள் - துன்பம். (4) கரு (தாயின்) கருவில். (5) ஊழி-யுகாந்த காலம் தொட்டு வரும். (6) பெரும்பிணியும் - பிறவி நோயும். (7) கண்டனை - முற்றெச்சம் ; கண்டு கொண்டே யிருக்கின்றாய் என்றபடி. (8) கயரோகம் - கஷய நோய். (9) முயல் கறையும் - முயல் களங்கமும். (10) வெண்சாந்தும் - வெண்ணீறும். (11) திருச்சாந்தும் - அங்க சந்தானப் பொய்கையில் உள்ள திரும்ண்ணும். (12) குறும் திவலை - சிறுதுளி. (5)

67. ஒழியாத புவனத்(து) உயிர்க்குயிர தாய்நிற்ப(து)
 ஒருதெய்வம் உண்டென, எடுத்(து)
¹உரையால் உணர்த்துவதை பொழிய, எவர் எவர்கட்கும்
 ஊன்கண், ²உளக்கண்ணதாம்
 விழியாக முன்னின்று ³தண்ணளி சுரந்(து,) அவர்கள்
 வேண்டிய வரம் கொடுப்பான் ;
 மெய்கண்ட தெய்வம் இத் தெய்வமல் லால், புனியில்
 வேறில்லை என்று உணர்தியால் ;
⁴பொழியாத புயல்தங்கு ⁵புவனமும், ⁶திசைமுகப்
 புத்தேள் பெரும் புவனமும்,
 பொன்னுலகும், மண்ணுலகும், எவ்வுலகு வேண்டினும்
 பொருளன்று இவற்கு ; மற்றை
 அழியாத வீடும் தரக்கடவன், இவனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே !
 அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே !

(1) உரையால் - நூல் பிரமாணத்தால். (2) உளக் கண்ணதாம் விழியாக - உள்ளத்தில் உள்ளதான உணர்வுக் கண்ணாக. (3) தண்ணளி - கருணை. (4) பொழியாத புயல் - திருமால் ; மேகவுண்ணர் என்னும் பெயர் கொண்டு இங்ஙனம் கூறினார். (5) புவனமும் - வைகுந்தமும். (6) திசைமுகப் புத்தேள் பெரும்புவனமும் - நான்முகப் பிரமனுடைய பெரிய சத்திய லோகமும். இந்த இரு செய்யுளும் தான உபாயம். (6)

68. ¹நெட்டுடல் பைங்கண் கரும்பேய்கள், செம்மயிர்
 நிரைத்துணம் ²வீக்கி ³ஆர்த்து,
 நிற்கும் குறள்பூதம் ஒன்றினை விடுத்(து,) உடலின்
⁴நெடியபழு என்பு நெரியக்
 கட்டெனப், பிடியெனக், ⁵கொடிறுடைத்(து) அடியெனக்,
 கணநாதர் கடுக முடுகிக்,

கடல்வாய் திறந்தெனப், ⁶பிலவாய் திறந்து⁷அன்று
காட்சிநீ காணுயலை!

⁷மட்டுடைத்து⁸ னனும் தடம்கமலன் ⁹முதலியோர்
வாய்புதைத்து¹⁰ அஞ்சி நிற்ப,
வருகென்று¹¹ அழைத்திடவும், வாரா¹²(து) இருத்தியால்;
மற்றிவன் முனிந்தால், உனக்கு¹³
¹⁴அட்டதிக் கினிலும் ஒரு ¹⁵திக்கிலை; எம் ஐயனுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே!
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே!

(1) நெட்டு உடல் - பேருடல். (2) தூணம் - தூண்.
(3) வீக்கி - கட்டி. (4) நெடிய பழு என்பு - நீண்ட விலா
எலும்புகள். (5) கொடிநு உடைத்து - கவுளை உடைத்து.
(6) பிலவாய் - பிலத்துவாரம் போன்ற வாய். (7) மட்டு -
தேன். (8) கமலன் - கமலத்தில் இருக்கும் பிரமன். (9) அட்ட
திக்கினிலும் - எட்டுத் திசையிலும். (10) திக்கிலை - ஆதரவு
இல்லை.

(7)

69. ¹குன்றைத் திறந்திட்ட ²குடுமிவேல், துருயிர்
குடித்திட விடுத்து நின்றான்;
³குண்டிகைக் கள்வனைக், குடுமித் ⁴தலைப்புகங்
குருதி பொங்கப் புடைத்தான்;
இன்றைக் குழந்தை பென்று⁵ எண்ணுது, ⁶குலிசன் முதல்
⁷எண்மரும் பிறரும் ஒருஞானு⁸
எதிர்தின்⁹(று) உடற்றி, அவர் பட்டபாடு¹⁰ அறியா¹¹(து)
இருத்தியலை; அதுகிடக்க,
முன்தக்கன் வேள்விக் களம், கொலைக் களமென்ன
முடியமரர் மொத்துண்ட நாள்,
முழுமதிக் கடவுள்நீ அவமதிப் புண்டதை
மொழிந்திடக் கடவதன்றால்;

‘அன்றைக் கணக்கு) இன்றும் வந்திருக்கின்ற(து,) இனி
அம்புலீ ஆடவாவே !

அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு முருகனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே !

(1) குன்றை - கிரவுஞ்சமலையை. (2) குடுமி - கூர் நுனிய்
புடைய. (3) குண்டிகைக் கள்வனை - கமண்டலம் ஏந்திய
நரன் முகனை ; பிரணவ நுட்பம் உணராமல், உணர்ந்தான்
போல் உரைத்ததனால் பிரமனை யிங்குக் கள்வன் என்றார்.
(4) தலை - தலையில். (5) குலிசன் - குலிசாயுதம் கொண்ட
இந்திரன். (6) எண்மரும் - எண்திசை யதிபரும். (7) அன்
றைக் கணக்கு - அன்று நடந்தது போன்ற செவ்விதி. (8)

70. தள்ளும் ¹பவக்கடல் ²உழக்கும் எனை, முத்தித்
தடங்கரை விடுப்பவன் ; உனைத்
³தலையளிப் பான் வர அழைப்பவும், வராவிடில்,
⁴தண்ணளி சுரந்து, கருணை
வெள்ளம் கொழிக்கும் கடைக்கண் சிவப்ப, இவன்
வெருளாது விடிலும், அழுது
விழிசிவப்பக் காணில், ⁵இரவிபகை⁶சாய்த்த⁷இள
வீரன் பொறுப்பான் அலன் ;
கள்ளம் பழுத்தகண் ⁸கடைசியர் சிறுர், திரைக்
காவிரித் தன்துறை தொறும்
கதிர்நித்⁹திலம் குவி மணல் குன்றம் ஏறீ, நின்
கலைமதிக் கலச அமுதை
அள்ளும் தடம்பனைச்¹⁰ சோனுடன்¹¹ இவனுடன்,
அம்புலீ ஆடவாவே !
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே !

(1) பவக்கடல் - பிறவிக் கடலில். (2) உழக்கும் -
உளைந்து வருந்தும். (3) தலையளிப்பான் - முதன்மை அருள்

பாலிப்பதன் பொருட்டு. (4) தண் அளி - குளிர்ந்த அருள். (5) இரவி பகை - (சூரியன் பகைவனும்) பாணு கோபணை. (6) சாய்த்த - கொன்ற. (7) இளவீரன் - வீரவாகு தேவர். (8) கடைசியர் சிறுர்-பள்ளச் சிறுவர். (9) நித்திலம் குவி-முத் துக்களைக் குவித்த. (10) பணை - மருத நிலம் சூழ்ந்த. (11) சோணுடன் இவனுடன்-சோழநாட்டு இந்தக் குமரனுடன். (9)

71. தன்னெத்த தெய்வச் சிறுகும், இள வீரரும்

தாள்நிழல் கீழ்நிற்ப, இச்

¹சகதண்ட மண்டலம் ²அடுக்கழியும் நாள், அமரர்

தமைஅழக் காண்பவன் இவன் ;

நின்னைப் பொருள்படுத்(து,) ஒருவிரல்³ தலைச்சுட்டி

நீள்கழல் தாள் உதைந்து

நெடுமலர்க் கண்பிசைந்(து) அழுதழு(து) அழைத்தனன் ;

நினக்(கு) இதில் வியப்பில்லை காண் !

யின்னல் திரைச்சுர⁴நதித்தண்⁵துறைத் தேவர்⁶

பேதைக் குழாங்கள் என்னப்,

பெருகும் தடம்புனல் காவிரிப் பூவிரிப்

பெருந்தண் துறைச்சிறை விரித்(து)

அன்னக் குழாந்தினைத்(து) ஆடுசோ னுடனுடன்

அம்புலி ஆட வாவே !

அமருபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்

அம்புலி ஆட வாவே !

(1) சகத் - உலகம் ; மண்டலங்க ளாகிய அண்டங்கள் எனக் கூட்டுக. (2) அடுக்கழியும் நாள் - அடுக்கு அடுக்காக அழியும் அந்நாளில். (3) தலைச்சுட்டி - நுனியால் குறிப்பிட்டு. (4) சுரநதி - தேவ கங்கை. (5) தண் துறை - குளிர்ந்த துறை. (6) தேவர் பேதைக் குழாங்கள் என்ன - தெய்வமாதர் கூட்டம்போல் ; அன்னங்கள் நீரில் மூழ்கி ஆடுகின்ற சோழநாடு என்றபடி; இவை நான்கு செய்யுள்களும் தண்ட உபாயம். (10)

8. சிற்றில் பருவம்

(அந்தகக்கவி-விரராகவ முதலியார் இயற்றிய)

சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

[சிறு-இல்; சிற்றில்: சிறுமியர் கட்டிய சிறுவீடுகளைச் சிதைக்கும் பருவம்; இது பதினேழாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.]

72. கோவே! கொல்வைச் செழும்பவளக்

கொழுந்தே! குறவர் ¹பசுங்கிளியும்,

²குலிசன் அளித்த ³இளங்குயிலும்,

⁴குனிக்கும் மயிலும், தனித்து அகலாக்

⁵காவே! வேதப் பெருங்கடலே!

கடலிற் கடையாக் கவுத்துவமே!

கங்கைப் புனலால் வளர்ந்தெழுந்த

கரும்பின் சுவையே! ⁶சுரும்பு இமிராய்

பூவே! பூவில் வரும்தேனே!

பொரும்⁷கோளரியே! அரிய பரம்

பொருளே! உலகுக்கு ஒரு பொருளாம்

⁸அவற்கும் விளங்காப் பொருள் விளக்கும்

தேவே! தேவக் குழைதலே!

சிறியேம் ⁹சிற்றில் ¹⁰சிதையேலே!

சேயே! ¹¹சேயூர்ப் பெருமானே!

- சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே!

(1) பசும் கிளியும் - வள்ளி நாச்சியாரும். (2) குலிசன் - குலிசாயுதம் ஏந்திய இந்திரன். (3) இளம் குயிலும் - தேவ ஐரணியும். (4) குனிக்கும் - நிருத்தம் செய்யும். (5) காவே - கற்பகமே. (6) சுரும்பு இமிராய் - வண்டுகள் மொய்க்காத.

(7) கோளரியே-சிங்கமே. (8) அவற்கும்-அந்தப் பிரமனுக்கும்.
(9) சிற்றில் - வாழ்க்கைச் சிறு வீட்டை. (10) சிதையேல் -
சிதைந்து போம்படிச் செய் வேண்டா. (11) சேயூர் - ஸ்தலப்
பெயர். (1)

73. ¹கானே கமழும்²கடம்பு³ அவிந்தார்க்
⁴கடவுட்கு⁵ அரசே!⁶சுரலோகம்
 காக்கும் துணையே ! அவுணர் குலம்
⁷களையும் களிதே ! இளைய சிறு
⁸மானேய் உலகுக்கு⁹ ஒரு¹⁰திருத்தாய்
 மகவே!¹¹மகரா லயம் காயும்
¹²வடவா முகமே ! அறுமுகமா
 மதியம் உதித்த¹³வானகமே !
 தானே உவமை தனக்கலது,
 பிறிதொன்று இல்லாத்¹⁴தனிப்பொருளே !
 தருமப் பொருளே ! எழுத்தாறும்
 தரித்தார்¹⁵இதய தாமரைச் செந்
 தேனே ! தெவிட்டாத் தெள்ளமுதே !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !
 சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) கான் - மணம். (2) கடம்பு அவிழ் தார் - மணம்
 மலர்ந்த கடப்ப மலர் மாலை. (3) கடவுட்கு அரசே - தேவர்
 பெருமானே. (4) சுரலோகம் - தேவலோகம். (5) களையும்
 களிதே - களைந்து எறியும் யானையே. (6) மான் ஏய் - மர்ன்
 போன்ற மருண்ட நோக்குடைய. (7) தாய் - உலகனைத்தும்
 ஈன்ற உமாதேவியின். (8) மகராலயம் காயும் - கடல்⁹நீரை
 வற்றச் செய்யும். (9) வடவாமுகமே - வடவா முகாக்கினியே.
 (10) வானகமே - ஞானாகாயமே. (11) தனிப்பொருளே -

பிரம்ம் சொருபமே. (12) இதய தாமரையில் ஊறும் தேனே என்க. (2)

74. ¹மருவிற் பசுமைத்²துளவோனும்,
³வனசத் தவனும் காணுத
வடிவிற்⁴சோதி மடிப்புறத்தே
மலரும் திருத்தா மரை யலவோ ;
உருவிற்⁵புவனம் சதகோடி
⁶உதரத்(து) உமிழ்ந்த⁷பெருமாட்டி
⁸உரமும் தனமும் கரமும்⁹மறந்(து)
உறையாச் சிறுபங் கயம்அலவோ ;
¹⁰தருவிற் பெரியார் சிரம் அணைத்தும்
தரிக்கும் கமலக் குலம் அலவோ
சதுமா மறையின்¹¹தலைப்பூத்த
¹²தண்டைப் புதுமுண் டகம்அலவோ ;
தெருவிற் ¹³பொடியும் புகத் தருமோ ?
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !
சேயே ! சேபூர்ப் பெருமானே !
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) மரு - மணம். (2) துளவோனும் - துளசி மாலை யணிந்த திருமாலும். (3) வனசத் தவனும் - தாமரை மலர்மேல் உள்ள நான்முகனும். (4) சோதி - சிவம். (5) சதகோடி - புவனம் - அளவிலாத புவனங்களை. (6) உதரத்து உமிழ்ந்த - திருவயிற்றி லிருந்து பெற்ற. (7) பெருமாட்டி - பார்வதி. (8) உரமும் - திருமார்பும். (9) மறந்து உறையா - மறவாதிருக்கும். (10) தருவில் பெரியார் - ஐந்து தருக்களை யுடைய மேலோரான வாணோர். (11) தலை - உச்சியில். (12) தண்டை - தண்டையணிந்த. (13) பொடியும் - புழுதியும். பங்கயம், கமலம், முண்டகம் முதலியன, தாமரையின் வேறு வேறு பெயர்கள் ; இவைகள் முருகன் திருவடிகளை உணர்த்தின. (3)

75. ¹உதய ஆதவற்கும், ²இமகரற்கும்
 ஒழியாப் ³பதமும், ⁴மழை வண்ணத்(து)
 ஒருவன் புரந்த ⁵மாளிகையும்,
 உம்பர்க்கு) அரசன் ⁶பீடிகையும்,
⁷சுதை ஆதரிக்கும் ⁸சுரர் வீடும்,
⁹உடுவின் இருப்பும், பெருமுனிவர்
 சுருதி கிளைக்கும் ¹⁰திருமனையும்,
¹¹சோரா ¹²உரகர் பேரகமும்,
¹³மதயானையின் எண்¹⁴திசைப்பாலர்
 மணி ஆலயமும், விஞ்சையர்கள்
 வயங்கும் கோயில் பலப்பலவும்,
¹⁵மக்கள் குடியும் புக்(கு,) அவுணர்
 சிதையா(து) உதித்த பிரான் அன்றோ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) உதய ஆதவற்கும் - உதய சூரியனுக்கும் ; ஆதவன் - நன்றாகக் காய்பவன் எனும் பொருட்டு. (2) இமகரற்கும் - பனிபடர்ந்த குளிர்ந்த சந்திரனுக்கும். (3) பதமும் - பதவியையும். (4) மழை வண்ணத்து ஒருவன் - முகில் வண்ணரான திருமால். (5) மாளிகையும் - வைகுந்தமும். (6) பீடிகையும் - சிங்காதனமும். (7) சுதை ஆதரிக்கும் - அமுது விரும்பும் ; அமிர்தத்தால் காக்கப் பெறும் எனினுமாம். (8) சுரர்வீடும் - தேவ லோகமும். (9) உடுவின் இருப்பும் - நட்சத்திர மண்டலமும். (10) மனையும் - ஆஸ்ரமங்களும். (11) சோரா - சோர்வடையாத (12) உரகர் பேரகமும் - நாக லோகம் எனும் பாசலமும். (13) மதயானையின் - திசையானைகள் (தங்கும்). (14) திசைப்பாலர் - திக்குப் பாலகர்

(15) மக்கள் குடியும் - பெருமக்கள் இருப்பிலும். அவுணரைச் சிதைத்து, பதமும், மாளிகையும், பீடிகையும், வீடும், இருப்பும், மனையும், அகமும், ஆலயமும், கோயிலும், குடியும் துதித்த பிரான் நீ யல்லவா என்றபடி. அல்லது, அவைகளை அவுணர்கள் சிதைக்காதபடி அவதரித்த பிரான் அல்லவா எனினுமாம். (4)

76. ¹உருமே கடுக்கும் ²திருஅரைநாண்
உடுக்கும் மணிக்கிங் கிணி,நாவிட்(டு)
ஒரு சந்(று) ஒலித்தால், பகிரண்ட
கூடம் திடுக்கிட்(டு) உடையாதோ ;
³மருவே திகழும் செங்கமல
மலர்ச்சீ ரடியின் சிறுசதங்கை,
வாய் விட்(டு) அரற்றில், கடல் ஏழும்
வாய்விட்(டு) அரற்றி ⁴மறுகாதோ ;
⁵குருமே தகைய கடகமும், ⁶கைத்
தொடியும் ⁷கறங்கில், புவனம் எலாம்
⁸கோலி வளைக்கும் பலகோடிக்
⁹குவடும் ¹⁰பிதிர்பட்(டு) உதிராதோ ;
திருமேனி குழைந்திட, நடந்து
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !
சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) உருமே கடுக்கும்-இடிபோன்று ஒலிக்கும். (2) அரை ஞாணாக உடுக்கும் மணிகள் பதித்த கிங்கிணி என்க ; கிண்கிண் என ஒலித்தலின் அது, கிண்கிணி எனும் பெயர் பெறும். (3) மரு - மணம். (4) மறுகாதோ - கலங்காதோ. (5) குரு மேதகைய-மேலான ஒளியுடைய; குரு - ஒளி : நிறமுமாம். (6) கைத்தொடி-கைவளை யணி. (7) கறங்கில்-சுழன்று ஒலித்தால். (8) கோலி - சூழ்ந்து. (9) குவடும் - மலைகளும் ;

மலைச் சிகரங்களுமாம். (10) பிதிர்பட்டு - பொடிபட்டு; பல துண்டங்களாகி என்னுமாம். நீ நடந்தால், கிங்கிணி, சதங்கை, கடகமும், தொடியும் ஒலிக்குமே; அதனால் விளையும் விபரீதங்கள் இவை என விண்ணப்பித்தபடி. (5)

77. சுற்றின் முழங்கும் கடல் ஏழும்

உலையாய்ச், சுடுதீ வட அனலாய்த்,

¹தொல்லைத் ²திகிரிக் கிரி அடுப்பாய்ச்,

சுடர்மா மேரு ³கடமே ஆய்,

⁴முற்றில் பிடித்துக் கொழுத்து) எடுக்கும்

⁵வல்சி, ⁶முகட்டில் உடுக்குலமாய்,

முதிரும் ⁷கதிரே திருவிளக்காய்,

⁸முகில் ஊர்தியினுள் மூதாரும்,

பற்றில் வகுத்த பேரளகைப்

பதியும், ⁹பகம்பொன் அறையே ஆய்ப்,

¹⁰பணிப்பா தலம் செம் மணிப்பேழைப்¹¹

படியாய், அடையும் ¹²பகிரண்டம்

¹³சிற்றில் இழைப்பாள் தன்மகனே!

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே!

சேயே! சேயூர்ப் பெருமானே!

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே!

(1) தொல்லை - மிகப்பழைய. (2) திகிரிக் கிரி - (எழுகட லுக்கும் அப்பால் இருக்கும்) சக்கரவரள மலை. (3) கடம் - (சோறு சமைக்கும்) பாத்திரம். (4) முற்றில் - முறம். (5) வல்சி - அரிசி. (6) முகட்டில் உடுக் குலமாய் - விண்ணில் உள்ள நட்சத்திரங்களாய், (7) கதிரே - சந்திர சூரியர்களே. (8) முகில் ஊர்தியினுள் மூதாரும் - மேகத்தில் ஊர்ந்து வரும் இந்திரன் பொன்னுலகும். (9) பொன் அறையேயாய் -

பெரக்கிஷ சாலையாய். (10) பணிப் பாதலம் - நாக லோகம். (11) பேழைப் படியாய் அடையும்-பெட்டிபேரலவே அமைந்த. (12) பகிரண்டம்-பேரண்டத்தை. (13) சிற்றில் இழைப்பாள் தன் - சிறு வீடாகக் கட்டி விளையாடும் சிவையினுடைய. (6)

78. ¹நகைத்தண் ²தாளத் திரள்அரிசி

நறுந்தேன் ³உலையும் கவிழாதோ ;

⁴நந்தின் கடமும் உடையாதோ ;

⁵நளிமா ⁶துளைத் தீ அவியாதோ ;

தோகைத்தண் ⁷பவ்ள விளக்கணந்து

விடாதோ ; அடியேம் வதுவையெனச்

சொல்லிச் சொல்லிக் கொணர்ந்த ⁸சிறுர்

விருந்தும் வருந்திச் சோருதோ ;

⁹முகைப்புண் டரிகம் ¹⁰உரம்பிணித்து,

முலையென்று அறிந்து, உன் இடத்திரங்கி,

மொழிந்து, துயிற்றும் ¹¹மணல்குழந்தை,

முழுத்தா மறைக்கண் விழித்து, மனம்

திகைப்புண்(டு) அழுது தேம்பாதோ ;

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே ;

சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) நகை - ஒளி யுடைய. (2) தண் தாளத் திரள் - குளிர்ந்த முத்துகள். (3) உலை - உலை நீர். (4) நந்தின் கடமும் - சங்கராகிய சேற்றுப் பாணையும். (5) நளி - குளிர்ந்த. (6) மாதுளைத் தீ - மாதாளம் பழமாகிய நெருப்பு. (7) பவழமாகிய விளக்கு. (8) சிறுர்-சிறுவர். (9) முகைப் புண்டரிகம்-தாமரை அரும்பை. (10) உரம் - மார்பு. (11) மணல் குழந்தை - மண்

பொம்மையான குழவி. முத்து, அரிசி; தேன், உலை நீர்; மண் பொம்மை, தன் குழந்தை யெனல் முழுதும், பாவனை; சிறுமியர் விளையாட்டு இது. (7)

79. ¹வெய்யோன் ²பகலை இரவாக்கும்

³விரகில் பெரிய நின்மாமன்,

மேனாள் ⁴பொதுவர் அகம்புகுந்து,

வெண்பால் உறியின் நடுக்குழிப்பக்,

⁵கை ஓர் இரண்டும் பிணித்திலரோ;

⁶குடவர் மடவார், சகம் காக்கும்

கடவுள் எனத் தாம் பயந்தனரோ;

கட்டா(து) அகல் விட்டனரோ;

ஐயோ! ⁷புலந்து தமிழேழும்,

அன்னை மார்க்கும் செவிலியர்க்கும்

அழுது மொழிந்தால் கீரூரோ;

அனைத்தும் ஒருவன் ஆகி நிற்கும்

⁸செய்யோன் மகன் என்று அஞ்சுவரோ?

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே;

சேயே! சேயூர்ப் பெருமானே!

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே!

(1) வெய்யோன் - சூரியனுடைய. (2) பார்த்தனைக் காக்க, கண்ணன் பகலை இரவாக்கிய கதையைப் பாரதம் கூறும். (3) விரகில் - கபடத்தில். (4) பொதுவர் - இஷ்டயர். (5) கை ஓர் இரண்டும் - ஒப்பற்ற இரு திருக்கரத்தையும். (6) குடவர் மடவார் - இடைக்குல மாதர். (7) புலந்து - மெலிந்து. (8) செய்யோன் - சிவபிரான். (8)

30. உவந்து தமிழேன் முகக்கமலத்(து)

ஒளிவா டுகைக்கும், நின்திருத்தாள்

¹ஓரா யிரக்கால் பணிந்து பணிந்(து)

ஒழியா(து) இரக்கும் மொழியினுக்கும்,

²கவந்தம் நடிக்கும் அவுணர் செருக்

களத்தே ³செருக்கும் உளதுதகர்⁴

கடவுள் இனத்தின் கொடுமருப்பால்⁵

கலங்கு நிலைக்கும், ⁶கழுநீராய்

⁷நிவந்த கருங்கண் சொரிந்(து) எமது

நிறமும் கறுத்த கண்ணீர்க்கும்,

⁸நிலாநித் திலமும் வயிரமுமே

கொழுத்துக் கொழுத்து ⁹நிலத்திறைத்துச்

சிவந்த விரற்கும், இரங்காயோ ?

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !

(1) ஓர் ஆயிரக்கால் - ஓராயிரம் தரம். (2) கவந்தம் - தலையற்ற உடல். (3) செருக்கும் - இறுமாக்கும். (4) தகர் - (வாகனமான) ஆடு. (5) மருப்பு - கொம்புகள். (6) கழுநீர் - நீலோற்பலம். (7) நிவந்த - விளங்குகின்ற. (8) நிலா நித்திலமும் - பிரகாசிக்கிற முத்துகளையும். (9) நிலத்து இழைத்து - பூமியில் (சிறுவீடு கட்ட அவைகளை) இணைத்து. (9)

31. ¹எழுத்தாய் நிகரும் இருகரங்கள்

வருந்தி வருந்தி, யமன்முதலோர்

இயற்றும் பெருஞ்தூர் ²மாவிகையோ ;

³இருங்கோள் அரிமா ⁴முகன்அகமே ;

முழுத்தா ரகந்தன் ⁶சீர்அகமோ ;
⁶முதிரும் கதிர்ஆ யிரத்தினையும்
⁷முனிந்தோன் முரசும், பேரிகையும்
 முழங்கி எழும்பொன் கோயில்லோ ;
 முழுத்தா மரைக்கை ⁸மணிமிடற்றான்
⁹மகரச் செவியுள் பகரும், ஒரு
 வழுவாப் பொருளை அறியாது,
 மயங்கித் தியங்கிச் ¹⁰சிறையுறைந்தான் .
 செழுத்தா மரைப்பூஞ் ¹¹சிற்றில்லோ ;
 சிறியேம் சிற்றில் சிதைபேலே !
 சேயே ! சேயூர்ப் பெருமானே !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதைபேலே !

(1) எழுத்தாய் நிகரும் - (சாமுத்திரிக) இலக்கணப்படி ஒத்த. (2) சூர் - சூரபன்மன். (3) இரும் கோள் - பெருமிதம் கொண்ட; கொள் என்பது முதல் நீண்டு கோள் என்றாயது. (4) அரிமா முகன் - சிங்கமுகன். (5) சீர் அகமோ - சிறந்த மாளிகையோ. (6) முதிரும் கதிர் ஆயிரத்தினையும் - ஆயிரம் கிரணமுள சூரியனையும். (7) முனிந்தோன் - முனிந்த பாறு கோபன். (8) மணி மிடற்றான் - நீலகண்ட நின்மலன். (9) மகரம் - மகரகுழை யணிந்த. (10) சிறை உறைந்தான். - சிறை வாசமான பிரமன். (11) சிற்றில்லோ - சிறுவீடோ.
 (10)

9. சிறு பறைப் பருவம்

(சிதம்பர ஸ்வாமிகள் அருளிய)

திருப்போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

[சிறிய பறையடித்து ஒலியெழுப்பும் பருவம்; இது பத்தொன்பதாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.]

82. ¹கனகசுவ(டு) எனநிலவு வீரவா குத்தலைவர்,
²ககனமுக(டு) அளவும் இரதக்
³கணமணி முழக்கும்; ⁴கவுள்குழி திறந்துபாய்
⁵கலுழிமத கரிமுழக்கும்;
⁶மனகதியி னைப்பொருவு குருகத முழக்கொடு,
⁷வயப்பூத கணமுழக்கும்;
⁸வால்வளை முழக்கும்; அதி பேரிகை முழக்கும்; அகல்
வானவர்கள் ⁹முடிமுழக்கும்;
¹⁰பனகஅணை துயிலும்¹¹அவன் முதலிணை,¹²உபயதிசை
பல்லாண்டு சொலும் முழக்கும்;
¹³படி(று)¹⁴அவுண மாகணக்(கு) ¹⁵உருமௌச் செவிபுகம்
பண்டுதூர் வென்ற ¹⁶சதுரா!
தினகரனை நிகர்சமர புரியிலுறை குமரவேள்!
சிறுபறை முழக்கி யருளே!
¹⁷செறிகலப மயில்முதுகில் உதயசின்¹⁸மயதூய!
சிறுபறை முழக்கி யருளே!

(1) கனக சுவடு என நிலவு - மேருமலை போல் விளங்கும். (2) ககன முகடு அளவும் - அண்ட முகட்டை அளவிய. (3) கணமணி - கூட்டமான மணிகளின். (4) கவுள் குழி - கன்னத்தின் குழி. (5) கலுழிமத கரி - காட்டாறு

போலப் பாயும் மத நீருடைய யானைகளின். (6) மனகதி யினைப் பொருவு குரகதம் - மனோ வேகம் போல் செல்லும் குதிரைகளின். (7) வயம் - வெற்றியுடைய. (8) வால் வளை - வெண்ணிற சங்குகளின். (9) முடி முழக்கும் - மகுடங்கள் (ஒன்றோ டொன்று உராய்வதால் உண்டாகின்ற) ஒலியும். (10) பனக அணை-ஆதிசேடனாகிய படுக்கைமேல். (11) அவன்-அத் திருமால். (12) உபய திசை - இருபுறமும். (13) படிநு-வஞ்சகம் உள்ள. (14) அவுண மாசுணக்கு - அசுரர்களாகிய பாம்புகட்கு. (15) உரும் எனச் செவி புக - இடி யெனும்படி (அவர்) செவிகளில் ஏற. (16) சதுரர - மேம்பாடு உடையவனே. (17) செறி கலப - அடர்ந்த தோகை யுடைய. (18) சின்மய தூய - ஞான சொருப அமலா. (1)

83. ¹குடமுழா ²வாணன், ஈராமிர கரம் கொண்டு

குமுகுமு எனவே முழக்கக் ;

³கோண்டலின் நிறக்கடவுள் முழவொலி முழக்க ; விரி

⁴கோகன மானிகையினுள்

⁵தடமருவு கைத்தாளம் நல்தொனி முழக்க ; அம்

⁶தமருகத் தொனி முழக்கத் ;

⁷தார்அளி முழக்க ; ⁸மறை தூபுரம் முழக்க ; ⁹விரு(து)

ஆள்கள் தாளம் முழக்க ;

¹⁰அடல் நதி இரைக்க ; மணி ¹¹அரவுகள் இரைக்க ; ¹²உறை

அறை ; முயல்கள் நெளியுற ;

ஆடக மணிச்சபையின் நாடகம் இழைத்து, உமைக்கு)

அன்புசெயும் இன்ப வடிவோன்

திடமருவு குமரனே ! சமரபுரி முருகனே !

சிறுபறை முழக்கி யருளே !

செறிகலப மயில் முதுகின் உதயசின் மயதூய

சிறுபறை-முழக்கி யருளே !

- (1) குடமுழா - குடம் போன்ற வடிவுடைய ஒரு பறை.
 (2) வாணன் - வாணசுரன். (3) கொண்டலின் நிறக் கடவுள் -
 மேக வண்ணரான திருமால். (4) கோகனக மாளிகையினான் -
 தாமரை (மலராகிய) மாளிகையில் தங்கிய நான்முகன்.
 (5) தடம் மருவு - விசாலமாகப் பொருந்திய. (6) தமருகம் -
 உடுக்கை. (7) தார் அளி - (கொன்றை) மாலையில் மொய்த்த
 வண்டுகள். (8) மறை நூபுரம் - (திருவடியிலுள்ள) வேதச்
 சிலம்புகள். (9) விருது ஆள்கள் - விருது பாடுவோர்.
 (10) அடல் நதி இரைக்க - வலி மிகு கங்கை ஒலிக்க.
 (11) அரவுகள் - (அணிகளான) பாம்புகள். (12) உழை -
 (திருக்கரத்தில் உள்ள) மான். (2)

84. ஆறு சமயக் கடவுள், வேறுவேறு இன்றி, யான்
 ஒருவனே அங்கங்கு இருந்து,
 அன்பர்க்கு முத்திதரு வித்து என்று, யாவர்க்கும்
 அறிவித்த வதன மணியே !
¹வீறு அகரர் ²துஞ்ச, வெம் சிறைவிண்டு³ வானவர்கள்
 விண்ணகத்து அமுதருந்த,
 வெற்றி முரகு அன்றுளது ⁴சேனை வா ரிதியிடை,
 வியப்புற முழங்கு முறைபோல்,
 மாறுபடு காமாதி ⁵வேம்படைகள் துஞ்சிட,
⁶மலச்சிறை கழன்று, ⁷ஞான
 மாவின் னாகத்து இருந்து, ஆந்த அமுது எனது
 வாய்மடுத்து உண்ண, ⁸அறிவிச்
 தேறுமறை நாதமேன நினது ⁹முளரிக்கரச்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !
 செநிகல மயில் முதுகின் உதயசின் மய தூய
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !

- (1) வீறு - (தமக்கு ஒப்பில்லை என்று) இறுமாந்த.
 (2) துஞ்ச - இறுதி நித்திரை பெற. (3) விண்டு - நீங்கி.

(4) சேனை வாரிதி யிடை - சேனைகளாகிய கடலின் நடுவில்.
 (5) வெம் படைகள் - (காம, குரோத, லோப, மேரக, மத, மாற்
 சர்யமாம்) கொடிய ஆறு வகைப் படைகளும். (6) மலச்
 சிறை - ஆணவச் சிறை. (7) ஞான மா விண்ணகத்து -
 ஞான ஆகாயத்தில். (8) அறிவில் தேறும்-சிவஞான உணர்
 வால் தெளிந்து உணரும். (9) முளரிக்கரம் - தாமரை போன்ற
 திருக்கரத்தில் (உள்ள). (3)

85. ¹கட்டைமுள் தழுவுதாள் ²நெட்டிதழ் உடுத்த, செங்
 கமல நான்முக³எகினமும் ;
 கவுத்துவ மணிப்⁴பணியொடு⁵ அம்போரு காடவி
 கவித்த ⁶பச்சைப் பன்றியும் ;
⁷மட்டுலவு சீர்பாதம் இன்றளவு கண்டிலா
⁸வானவனும் ; ⁹ஓர் ஒருவரை
¹⁰வழிவரும் ¹¹சரியாதி வருவித்து, வீடுதரும்
 வனை தமிழ்க்¹²காழி மேவி ;
¹³எள்துணையும் அறிவரும் அநந்த சீவரை, ¹⁴வதுவை
 யென்று பெயர் இட்டழைத்(து,)அங்கு)
¹⁵இரும்புண்ட நீரில் திரும்பாத வீடுதரும்
 இனிய¹⁶கவுணியர் விளக்கே !
¹⁷திட்டமொடு வரம்உதவு சமரபுரி முருகவேள் !
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !
 செறிகலப மயில்முதுகின் உதயசின் மயதூய
 சிறுபறை முழக்கி யருளே !

(1) கட்டை முள் தழுவுதாள் - குறுகிய முள்கள் தழு
 விய தண்டை (அணிந்த). (2) நெட்டு இதழ் - நெடிய
 புற இதழ்கள் (மொய்த்த). (3) எகினமும் - அன்னமும்.
 (4) பணியொடு - ஆபரணத்துடன். (5) அம்போருக அடவி
 கவித்த - தாமஸையாகிய காடு சூழ்ந்த. (6) பச்சைப் பன்றி

யும் - பசுமை நிற வராகமும். (7) மட்டுலவு - மணம் வீசும். (8) வானவனும் - சிவபிரானும். (9) ஓர் ஒருவரை - ஒவ்வொருவரையும். (10) வழிவரும்-படிமுறையாக வருகின்ற. (11) சரி யாதி வருவித்து - சரியை முதலிய வழியில் செலுத்தி. (12) காழி - சீகாழி. (13) எள் துணையும் அறிவரும் - எள் அளவு கூட அளவிட்டு அறிய இயலாத. (14) வதுவை - (எமக்குத்) திருமணம். (15) இரும்புண்ட நீரில் - (பழுக்கக் காய்ச்சிய) இரும்பு பருகிய நீரைப்போல். (16) கவுணியர் விளக்கே - (ஆதிசைவ) கவுணியர் (கோத்திரத்தில் ஞான சம்பந்த) தீபமாக விளங்கியவரே. (17) திட்டமொடு - (தனை யடைந்தார்) பிறரை வேண்டாதபடி) திட்டமிட்டு. (4)

86. ¹வெளியில் ²வளி அசைவற்று ³நின்றவா(று,) ⁴அமல உளம்

⁵மிளிர் பரத்(து) இலய மாகி,

மெய்த்தவம் இழைப்பவர்க்(கு,) ⁶அகல்வான நதிநீர்

வியன்தொனைக் ⁷கரம் நிமிர்த்(து,) ⁸அங்(கு)

அளியொடும் கறிமொண்டு ⁹குண்டிகை நிறைப்ப; ¹⁰அல

வன்பகைக் கவிகள் தாவி,

அம்கற் பகக்கனி கொணர்ந்து வந்திக்க; அனு

தினமும் அவர் ¹¹அறையும் மறைநூல்

கிளிகள் பயிலக்; ¹²ககன கந்தருவர் வந்(து,) அமுத

கீத நாதம் முழக்கும்,

கிளர் சந்தனப் பொங்கர் ¹³மலிசாரல் ¹⁴கயிலை, அம்

கிரிவார ¹⁵வனம் நிகர்க்கும்;

தெளிவுதரு ¹⁶சமரபுரி தனில் நிலவு குமரவேள்

சிறுபறை முழக்கி யருளே!

செறிகலப மயில் முதுகின் உதயசின் மய தூய

சிறுபறை முழக்கி யருளே!

(1) வெளியில் - விண்ணில். (2) வளி - காற்று.

(3) நின்ற ஆறு - நின்றது போல. (4) அமல உளம்-மாசற்ற

மனம். (5) மினிர் பரத்து - பிரகாசிக்கிற சொரூப சிவத்தில்.
 (6) அகல் வரன நதிரீர் - அகன்ற கங்கை நீரை. (7) கரி
 வியன் தொளை கரம் நிமிர்த்து - யானைகள் பெரிய துவாரம்
 பொருந்திய துதிக்கையை மேலே தூக்கி. (8) அங்கு அளி
 யொடு மொண்டு - அங்கு அன்பொடு மொண்டு. (9) குண்
 டுகை நிறைப்ப - கமண்டலத்தில் (நீரை) நிரப்பவும்.
 (10) அலவன் பகைக் கவிகள் தாவி - நண்டுக்குப் பகை
 யான குரங்குகள் (மேலே) தாவி. (11) அறையும் மறைநூல் -
 ஓதும் வேத மொழிகளை. (12) ககனம் - விண்ணில் உள்ள.
 (13) பொங்கர் மலி - சோலை நிறைந்து. (14) சாரல் - பிரணவ
 மலைச் சாரலானது. (15) வார வளம் நிகர்க்கும் - சாரல் வளம்
 போல் தோன்றும். (16) சமரபுரி - திருப்போரூர். (5)

வேறு

87. ¹புகர்படு தொண்டை நிமிர்த்துச் ²சிகிவாய்
 பொருவக் ³கரி,மதியில்
 பொங்(கு) அழு(து) அள்ளிப், ⁴பிடிகனி பெருகப்
⁵போழ்வாய் வழி ஊற்றி,
⁶மகவுடு தடவும் ⁷பொழில்படு ⁸முகில்வாய்
⁹மணிநீர் ¹⁰திணி தரளம்
 வாரி இறைத்துக், கற்பக ¹¹நல்குறை,
 மலர்நறை¹² சொரி துவே,
 தகர முறித்துக் ; ¹³கயமுனி பகுவாய்
 தந்(து) அப் பிடி நுதலைத்¹⁴
 தைவந்(து,) அருகில் அணைத்து ¹⁵மணந்திடு
 சண்பக மலர் துயிலும்¹⁶
 குகைபடு ¹⁷சாரல் போரூர் இறையே !
 கொட்டுக சிறு பறையே !
¹⁸கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்த வளர்த்தவ !
 கொட்டுக சிறு பறையே !

(1) புகர்படு தொண்டை - புள்ளி வாய்ந்த பெண்யானை யின் வரைய. (2) சிகிவாய் பொருவ - மயில் வாய் திறந்தாற் போல. கரி நிமிர்த்து - ஆண்யானை நிமிர்த்து. (3) மதியில் பொங்கு அமுது அள்ளி - சந்திரனிடம் மிக்கிருக்கும் அமுதை(த்தன் துதிக்கையால்) அள்ளி. (4) பிடி களி பெருக - பெண் யானை களிப்பு மிக. (5) போழ் - (அதன்) பிளந்த. (6) மக உடு தடவும் - மக நட்சத்திரத்தை அளா விய. (7) பொழில் படு-சோலைகளில் படிந்த. (8) முகில்வாய் - மேகங்களிடத்தில் இருக்கும். (9) மணி நீர் - அழகிய நீரும். (10) திணி தரளம்-திட்பமான முத்துக்களும். (11) நல் குழை-சிறந்த தளிர்களும். (12) நறை சொரிதரவே தகர முறித்து - தேன் சிந்தத் தகர்ந்து போம்படி முறித்து. (13) கபமுனி பகுவாய் - யானைக் கன்றின் பிளந்த வாயில். (14) அப் பிடி நுதலைத் தைவந்து - அப் பெண் யானையின் நெற்றி யைத்தடவி. (15) மணந்திடு - மோந்து கலக்கும் மலைச்சாரல் என்றபடி. (16) துயிலும் - நிலவும். (17) சாரல் - (பிரணவ மலைச்) சாரல். (18) கொத்துறு-(இயல் இசை நாடகம் எனத்) திரண்ட. (6)

88. ¹அனைகடை ²முடை கது வியதளிர் வடிவத்(து),

ஆய்ச்சியர் மத்(து) ஒலியும் ;

³அங்குட மடிமுலை விம்மிக் ⁴கன்றுளி

⁵ஆநிரை கத்(து) ஒலியும் ; .

⁶கிளைபடு தொனைவழி விரல்விடு ⁷தொறுவர்கள்

கீதக் குழல் ஒலியும் ;

⁸கேழ்செறி ⁹கானக் கோழிகள், முறைமுறை

கிட்டிக் கூ வொலியும் ;

விளைதரு ¹⁰தளவத்(து) ¹¹அளிபல, ¹²விளி

விளக்கிய சீரொலியும் ;

விடியல் காலைக் ¹³கடலைப் பொருவ
 மிகுத்தெழு மா முல்லைக் ¹⁴
¹⁵குளமலி கண்ணன் தருபோ சூர்இறை
 கொட்டுக சிறுபறையே !
 கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்த வளர்த்தவ !
 கொட்டுக சிறு பறையே !

(1) அனை கடை - தமிழர்கடையும். (2) முடை கதுவிய - முடை நாற்றம் கமழும். (3) அம் குட மடி - அழகிய குடம் போன்ற மடியில் உள்ள. (4) கன்று உளி - கன்றை நினைத்து. (5) ஆநிரை - பசுக்கள். (6) கிளை - இசை. (7) தொறுவர்கள் - இடையர்கள். (8) கேழ் செறி-நிறம் மிக்க. (9) கானக் கோழிகள் - காட்டுக் கோழிகள். (10) தளவத்து - முல்லைகளில். (11) அளிபல - பல வண்டுகள். (12) விளரி - இது ஒருவகைப் பண். (13) கடலை பொருவ - கடலைப் போல. (14) முல்லை - முல்லை நிலம் சூழ்ந்த. (15) குளம் மலி கண்ணன் - நெற்றியில் நிறைகண் உடைய சிவனார். (7)

89. கிளிமொழி பகர்வார் ; கீதம் பயில்வார் ;

கின்னரி வாசிப்பார் ;

¹கேழ்கலன் அணிவார் ; மாலைகள் புனைவார் ;

கிளர்மயில் நடம் இடுவார் ;

²அளிகழல் ³பூப்பந்(து) எறிவார் ; ⁴குங்குமம்

அள்ளி இறைத்திடுவார் ;

ஆடவர் புயஅணை மீதில் துயில்வார் ;

⁵அழகு பணிக்கருள்வார் ;

⁶களிறிடை வருவார் ; சிவிகையில் வருவார் ;

⁷கவனப் பரிவருவார் ;

³காமனில் வருவார் ; ²மாமனில் வருவார் ;

¹⁰கஞ்சனில் வந்தருள்வார் ;

குளிர்ந்தமிழ் புனைவார் நிகழ்போ ருர்இறை

கொட்டுக சிறுபறையே !

கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்த வளர்த்தவ !

கொட்டுக சிறுபறையே !

(1) கேழ்கலன் - ஒளியுடைய ஆபரணங்கள். (2) அளி சுழல் - வண்டுகள் (மதுவுண்டு) சுழலும். (3) பூப்பந்து - மலரால் தொடுத்த பந்தை. (4) குங்குமம்-குங்குமக் குழம்பை. (5) அழகு பணிக்கு அருள்வார். (தம்) அழகை(த்தாம் அணிந்த) ஆபரணங்கட்குத் தருவார். (6) களிறிடை - யானை மேல். (7) கவனப் பரி-வேகம் மிக்க குதிரை மேல், (8) காமன் இல் - மன்மதன் தேவியான இரதிபோல். (9) மாமன் இல் - திருமால் தேவியான திருமகள் போல். (10) கஞ்சன் இல் - கமலாசன நான்முகன் தேவியான கலைமகள் போல் ; மற்றும், முற்பகுதியில் சொன்ன மகளிரும், மன்மதன் போலும், திருமால் போலும், பிரமன் போலும் உள்ள ஆடவரும் எனலுமாம்.

(8)

90. ¹உதடு கடந்த ²நெடும்பலும், ³உள்குழி

கணும், ⁴எக் கியவயிறும்,

⁵ஊர்அர வங்கள் நெளிந்திடு செவிகளும்,

உளநெட் டைப்பல பேய்,

⁶கதழ்எரி வெம்பசி அற்றனம் என்று,

களிப்பொடு கைகொட்டக் ;

⁷ககனர்க்(கு)⁸அர(சு,) இகல் ⁹அற்றனம் என்று, அணி

¹⁰கடகத் தோள் கொட்ட ;

¹¹மதமலி அவுணர் உளம் பறை கொட்டிட,
 வானவர்¹²நகரி எலாம்
 மன்னிய வீரப் ¹³பேரிகை கொட்ட,
 மணிக்குடர் உதிரம் நிணம்
 குதிகொளும் வெற்றிச் ¹⁴சத்தி தரித்தோய் !
 கொட்டுக சிறு பறையே !
 கொத்துறு முத்தமிழ் மெத்த வளர்த்தவ !
 கொட்டுக சிறுபறையே !

(1) உதடு - உதட்டை. (2) நெடும் பலும்-நீண்ட பற்
 களும். (3) உள்குழி கணும - உள்ளே குழிந்த கண்ணும.
 (4) எக்கிய - மேல் ஏற்றிய. (5) ஊர் - ஊர்ந்து செல்லும்.
 (6) கதழ் எரி-பற்றி எரிக்கும். (7) ககனர்க்கு - விண்ணுல
 கர்க்கு. (8) அரசு - அரசனான இந்திரன். (9) இகல் அற்
 றனம் - பகையற்றோம். (10) கடகத்தோள் - கடகம் அணிந்த
 தோள். (11) மதமலி - வன்மை மிக்க; அச்சத்தால் அவுணர்
 உளம் அஞ்சியதாகலின், உளம்பறை கொட்ட என்றார்.
 (12) நகரி - நகரம். (13) பேரிகை - முரசு. (14) சத்தி - வேல்
 படை. (9)

91. ¹மரகத மணிக்குவடு ²தழைசிறை விரித்து, உரகன்
 மணிமுடி நெளிக்க ; ³இருமு
 வளம் உள முடிப்பவள⁴ வரையினை எடுத்து, நடம்
 இடல்என, மயில் பரியின் மேல்
 அருள்விழி கொழிக்க, முக மதிநில(வு) எறிக்க, நினை
 அடியவர் களிக்க வருவோய் !
⁵அமணர்கள் பிதற்று கலை⁶அலைகடல் முழக்கம் அற,
 அருமறை முழக்க, முறையே,

⁷இருமதுரை யில்பெரிய நதிவிடு திருப்பதிகம்

⁸எதிர்ச்செல விடுத்த பெருமான்,

இருளென ⁹மலைக்கும் மலம் அற,உன(து) அடிக்கமலம்

எனது புன் முடிக்கண் அருள்வோய் !

¹⁰செருவளம் முழுக்கும் நிசி ¹¹சரர்கெட ¹²உருத்த இறை !

சிறுபறை முழக்கி யருளே !

¹³செழுமணி மதில்சமர புரியிலுறை சிற்பரம் !

சிறுபறை முழக்கி யருளே !

(1) மரகத மணிக் குவடு - அழகிய மரகத மலையானது.

(2) தழை சிறை விரித்து - தழைத்த சிறகை விரித்து. (3)

இரு மூ வளம் உள முடி - ஆறு வகையான சிகரங்களைக்

கொண்ட. (4) பவள வரையினை - பவள மலையை. (5)

அம்ணர்கள் - சமணர்கள். (6) கலை அலை கடல்-(பொய்ம்மை)

நூலாகிய அலைக்கும் கடல். (7) இரும் - பெருமையிற்

சிறந்த. (8) எதிர்ச்செல - எதிர் ஏற. (9) மலைக்கும் மலம்

அற - மேரையும் ஆணவம் கெட. (10) செரு வளம் - பேரரின்

வளத்தை. (11) நிசிசரர் - அசுரர். (12) கெட உருத்த

இறை - அழியும்படிச் சினந்த இறைவனே ! (13) செழுமணி

மதில் - செழுமையான மணிகள் பதித்த மதில்கள். (10)

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

(கவிராஜ பண்டாரத்தைதயா அருளிய)

திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

[சிறுதேர் உருட்டி மகிழ்வது ; இருபத்தொன்றும் மாதத்தின்
இது நிகழும் என்பர்.]

92. இசைக்குழலும் வீணையும் கஞ்சமும் பல்லியமும்

எல்லாம் பயின்று பாடி,

¹ஏறுதகர் ஆனை²பரி தேர்³உகைத்தும், கடல்கள்

ஏறையும் துளி யாக்கியே ;

⁴வசைத்தொழில் அரக்கர்கள் ⁵துணுக்கென மலைத்து, அமரர்

வஞ்சகம் இ(து) என்(று) அயிர்ப்ப,

வானவர்கள், தானவர்கள் செய்கை யென்றே மதி

⁶மருண்டுளம் வெருண்டு சோர ;

⁷மிசைப்படும் ⁸உடுக்கதிர் களைத்தலை ⁹மயக்கி, மக

மேருவை முறித்து ¹⁰உழக்கி,

¹¹விண்டு விண்டு அண்டம் குலுங்கக் குலுங்க¹²நவ

வீரர்கள், ¹³இலக்கர் துழத்

¹⁴திசைக்கிரி யனைத்தையும் உருட்டிவினை யாடும் நீ

சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்!

சிறுதேர் உருட்டி யருளே.

(1) ஏறு தகர் - (ஊர்தியாக) ஏறுகின்ற ஆடு. (2) பரி - குதிரை. (3) உகைத்தும்-செலுத்தியும். (4) வசைத்தொழில்-சதா நிந்திக்கும் தொழிலையுடைய. (5) துணுக்கென மலைத்து-திடுக்கிடும்படிக்க கடும்போர் நிகழ்த்தி. (6) மருண்டு உளம்

வெருண்டு - மருட்சியடைந்து உள்ளம் பெரிது நடுங்கி.
 (7) மிசைப் படும் - (வானத்தின்) மேல் இருக்கும். (8) உடுக்
 கதிர்களை - ஒளியுடைய நட்சத்திரங்களை. (9) தலை மயக்கி -
 இடம் வேறுபட மயங்க வைத்து. (10) உழக்கி - நிலைகுலையச்
 செய்து. (11) விண்டு விண்டு - (ஒவ்வொன்றாகப்) பல பிளவு
 பட்டு. (12) நவவீரர்கள் - (வீரவாகு முதலிய) ஒன்பது
 சோதரர். (13) இலக்கர் - இலட்சம் வீரர்கள். (14) திசைக்கிரி-
 எட்டுத்திசை மலைகள். (1)

93. ¹புவியுலகு துயரகல ²அசுமேத யாகம்
 புரிந்து, பல வேள்வி யாற்றிப்,
 புண்ணியமும் வீரமும் செல்வமும் கல்வியும்
³பொன்றாத ஆடவர்களால்,
 அவியுணவை அறுதினம் ⁴விழைத்து, உம்பர் ⁵வாய்ளயி(று)
 அனைத்தும் தெவிட்ட ஓட்டி,
 ஆநந்தம் அதுபெருகி, மனதுருகி விழிசொருகி,
 அசையாமல், மேடைதோறும்
⁶குவிஉபய முலையின்மிசை வீணைசேர்த் துச்சுருதி
 கூட்டி, யெழு ⁷கரமு புட்டிக்
 கோதையர் குயில்குதலை மழலைமொழி அமுதினெடு
 கூட, வாசிக்கும் இசையால்
⁸சேவியுணவும் ⁹அன்னவற்கு ¹⁰உதவுபண் பைக்கு அதிப !
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !
 சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) புவியுலகு - நிலவுலகினர். (2) அசுமேத யாகம்
 அஸ்வமேத வேள்வி. (3) பொன்றாத-கெடாத. (4) விழைத்து
 உம்பர் - விரும்பிய வானவர்களுடைய. (5) வாய் வயிறு
 அனைத்தும் தெவிட்ட ஓட்டி - வாயும் வயிறும் எல்லாம்
 தெவிட்டும்படிச் செலுத்தி. (6) குவி உபய முலையின் மிசை

குவிந்த இரு குயங்களின் மேல். (7) எழு கரமும் மூட்டி - எழு ஸ்வரங்களையும் பெருகியெழுச் செய்து. (8) செவி யுணவும் - (வானவர்க்கு முன் ஊட்டிய வர்யுணவுடன்) செவிக்கு உணவையும். (9) அன்னவர்க்கு - அத்தேவர்கட்கு. (10) பண்பைக்கு - பண்புளி எனும் பதிக்கு. (2)

94. ¹உகமும் ²பரித்தொகை, ³கரித்தொகை, பல் இரதமுடன்
ஒளிரும் வாள் அவுணர் மாள,
உன்னுடைய போர்வாழி; சென்(று)அறுப்பச், ⁴தூரன்
ஒருவனே நின்று, நெஞ்சை
⁵அகமும் பெருங்கவலை கொண்டு, அதி சயித்து, ⁶விழி
அழல் உகுத்து) ⁷எயிறதுக்கி,
அப்படி அவன் படையும் இப்படி முடிப்பனென
⁸அன்னவன் முன்னி ஏவப்,
புகழ்கொண்ட திறல்வீர வாகுவடன், நவவீரர்,
பூதர்கள், இலக்கர் தம்மைப்
⁹புந்தியை மயக்கி, ஒரு தொடியில் வாரிக் கொண்டு
போய், அண்ட கோளகையின் மேல்
¹⁰திகழ் இந்தர ஞாலப் ¹¹பெருதிறேர் ¹²பறித்த நீ,
சிறுதேர் உருட்டி யருளே!
சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்
சிறுதேர் உருட்டி யருளே!

(1) உகமும் - பாயும். (2) பரித்தொகை - குதிரைப்படை. (3) கரித்தொகை - யானைப்படை. (4) அறுப்ப - (வேரொடு) அழிப்ப. (5) அகமும் - பிளக்கும். (6) விழி அழல் உகுத்து - கண்ணொருப்புச் சிந்தி. (7) எயிறு அதுக்கி - பற்களை நற்றற என்று மென்று. (8) அன்னவன் - அந்த முருகன். (9) புந்தியை - அறிவை. (10) திகழ் - தங்கி யிருந்த. (11) பெருதிறேர் - பெரிய தேரை. (12) பறித்த - கவர்ந்த. (3)

95. ¹உருத்(து) ஆரவாரித் திடும்கொடிய ²நிசிசரர்,
 உமாபதி ³வலக்கண் எதிரும்
 ஒரு⁴மருகன் ⁵நடவுகளி(று) ஒத்திருந்(து) ஓடவே ;
⁶உம்பர் கோமான் ⁷புரக்கும்,
⁸தருத்தாம ⁹நந்தன வனம் செழித்(து),¹⁰அதில்உறு
¹¹சராசரம் எலாம் தழைப்பச் ;
¹²சாபநா னும்,¹³பூனும் ஆபரண மும்¹⁴திகழ் ;
 சரக்கறை மிகத் தழைப்ப ;
¹⁵மருத்தா மரைத்தவி சுடைப்பாக¹⁶ னும்,சிலை
 வளைத்தெய்தி டாத¹⁷கணையும்,
¹⁸வாசியும் ¹⁹பேசிய திருப்புகழ் விருப்புடன்
 வருத்தித் துதிக்க வந்த
 திருத்தாதை²⁰யேறும் பெருந்தேரும்²¹ வாழ்கவே
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !
 சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள் !
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) உருத்து - உக்கிர கோபம் கொண்டு. (2) நிசிசரர் -
 நள்ளிரவில் உலவுகின்ற (திரிபுர) அவுணர்சரன். (3) வலக்
 கண் எதிரும் - வலக்கண்(ணை சூரியன்) முன்னிற்கும்.
 (4) மருகன் - மன்மதன்; மைத்துனராகிய திருமால் மகனான
 மன்மதன், சிவத்திற்கு மருகன் முறையாதல் ஓர்க. (5) நடவு
 களிறு ஒத்திருந்து ஓடவே - (மன்மதன் ஏறி) நடத்தும்
 யானை(யான இருள்)போலப் புறம் கொடுக்க; கரும்பை வில்
 என்றும், மலரைக் கணை என்றும், தென்றலைத் தேர் என்
 றும், இருளைக் காமன் ஏறும் களிறு என்றும் கூறுவது
 மரபு. (6) உம்பர் கோமான் - தேவேந்திரன். (7) புரக்கும்-
 காக்கும். (8) தரு-(கற்பகம் முதலிய) ஐந்து தருக்களை யுடைய.
 (9) தாமம் - ஒளி; மலர் மாலையுமாம். (10) அதில் உறு - அந்
 நந்தன வனத்தில் உள்ள. (11) சராசரம் எலாம்.

இயங்கு திணை நிலைத்திணையான விண்ணுலகம் முழுவதும். (12) சரப நாணும் - (மேரு) வில்லில் நாணியான வாசகியும். (13) பூணும் ஆபரணமும் - அணியும் அணிகலனான பாம்பு களும். (14) திகழ் சரக்கறை-(அந்த ஆபரணங்களை வைக்கும் பெட்டியாக) விளங்கிய பாதலமும். (15) மரு - மணம். (16) பாகனும் - (தேர்ப்) பாகனான பிரமனும். (17) கணையும் - அம்பான திருமாலும். (18) வாசியும் - (தேரில் பூட்டிய) குதிரைகளான வேதங்களும். (19) பேசிய - (இயற்கை) விளம்பிய. (20) தாதை - சிவபிரான். (21) தேரும் - தேரான பூமியும். முப்புர அவுணர், பரிதிமுன் இருளெனப் பறந் தேடவும், பாதலமும் விண்ணுலகும் பயனடையவும், நில வுலகம் வாழவும், நீ சிறுதேர் செலுத்தியருள் என முடிக்க.

(4)

96. ¹கனம்திகழ் ²கிரிக்குலம் இரண்டையும் எறிந்து, வெம்
³காஞ்சனத் தளிர்மாவையும்
கண்டதுன் டப்பட முறித்(து,) ⁴இரு வகைப் புலவர்
⁵காரகம் துள்படுத்தி,
⁶இனந்தனை முடிந்தவன் ⁷இவன்றனையும் வெல்வதற்கு)
இது சமயம் என்று, மலைகள்
எல்லாம் திரண்டு⁸ உபய மாகிமா ⁹வடுவுடன்
இணங்கி¹⁰ அமர் ஆடுவனபோல்
¹¹வனந்தனை விருப்பொடு புரந்தருள் ¹²குறத்திமான்
¹³மதமொழுகு வன முலைகளும்
¹⁴வள்ளைச் செழும்குழையில், வாசக் கருங்குழலில்
¹⁵வாவிவினை யாடு விழியும்
தினந்தினம் ¹⁶உரத்தொடு பொரக் குழையும்¹⁷ விரகனே!
சிறுதேர் உருட்டி யருளே!
சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்
சிறுதேர் உருட்டி யருளே!

(1) கனம்திகழ் - மேகங்கள் (இளைப்பாறத்) தங்கியிருக்கின்ற. (2) கிரிக்குலம் - கிரவுஞ்சம்; (இறுதியில் சூரனை மறைத்துக் காத்த) மாயா மலை. (3) காஞ்சனத் தளிர் மாவையும் - பொன்னிறத் தளிர்களையுடைய (சூரபதும்னாகிய) மாமரத்தையும். (4) இருவகைப் புலவர் - விண்ணவர்களாகிய புலவர், நிலவுலகப் புலவர்கள் ஆன இரண்டிடத்து அறிஞர்களும்; விண் புலவர் மண்ணை விரும்புவர்; பூவுலகப் புலவர்கள் பொன்னை விரும்புவர்; ஊன்றி இந்நுட்பம் உணர்வதற்கு உரியது; விரிப்பிற் பெருகும். (5) கார் அகம் - மூல மலத்தால் இருண்ட மனநிலைவை. (6) இனந்தனை முடித்தவன் - (தன்) இனத்தை அழித்தவனான. (7) இவன்தனையும் - இந்த முருகனையும். (8) உபயமாகி - இரண்டு உருவம் கொண்டு. (9) மாவடுவுடன் இணங்கி - (தனங்களில் பூசிய குங்குமக் குழம்பும், கஸ்தூரியுடன் சந்தனச் சேறும் விளைவிக்கும்) பேரடையாளத்துடன் (திருமார்பில்) பொருந்தி. (10) அமர் - கலவிப்போர் (11) வனந்தனை - தினைப்புனத்தை. (12) குறத்திமான் - மருண்ட மான்போலும் கண்களை யுடைய வள்ளியம்மை. (13) மதம் - கஸ்தூரிக் குழம்பு. வள்ளை - வள்ளை யிலைபோன்ற செவியில் தரித்த. (14) வாசம்-மணம் வீசம். (15) வரவி - தாவி. (16) உரத்தொடு பொர - வன்மை யொடு மோத. (17) விரகனை - மேரக தாகனை. (5)

97. பெருகு கருணைக்கடல் ¹உவட்டெறிந்(து,) அருளொழுரு

பெரிய பன்னிரு விழிகளும்;

பேரழகு பெறுநுதல் ²களும்; திலை மும்; நெருள்

பிரணவம் சொலும் வாய்களும்;

³இருவனதை யர்க்குமயல் செய்யும்⁴மந்த காசமுடன்,

⁵இவகும் ஈராறு குழையும்;

⁶ஏரிலகு நாசிகள், ⁷கபோலங்கள் அத்தனையும்

எழில்சிறந்(து) ஒளி ததும்பி,

⁸முருகு கமழ் சண்முகத் தாமரைகளே பின்னும்
 முன்னும் ⁹விக சித்திடுதலால்,
 முத்தமிழ்ப் புலவர்க்கும், அடியர்க்கும், அமரர்க்கும்,
 முனிவரோடு தூனுக்கும்,
¹⁰திருமுதுகு தாராத ¹¹தண்ணிச் சேவகன் !
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !
 சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) உவட்டெறிந்து - மிக்குப் பெருகி. (2) நுதல்களும் -
 நெற்றிகளும். (3) இரு வனிதையர்க்கு - வனப்புடைய இரு
 தேவியர்க்கு. (4) மந்தகாசமுடன் - புன்னகையுடன். (5) இல
 கும் - விளங்கும். (6) ஏர் இலகு - அழகு துலங்கும்.
 (7) கபோலங்கள் - கன்னங்கள். (8) முருகு-மணம் ; திருமுக
 கம்லங்கள், பெரும் திசை நான்கும் விண்ணும் மண்ணும்
 நோக்கவின், பின்னும் முன்னும் என்றார். (9) விகசித்திடுத
 லால் - பிரகாசித்தலால். (10) திருமுதுகு தாராத - புறங்
 காட்டாத ; எனவே, முகங்காட்டும் என்றபடி. (11) தண்
 அளிச் சேவகன் - குளிர்ந்த அருளார்ந்த வீர முருகன். (6)

98. அரிக்கும் அயனுக்கும்¹வெரு வாததூர் வென்றது,கை
²அயிலோ ; ³அன்னோர்கள் படையோ ;
 அப்பனுக் கும்பொருள் நிரம்பிய குருக்கள் என்று,
⁴ஆரணத் தொகை புகழ்மே ;
⁵பரிக்குமயி லுக்கும்,ஒரு சேவல் கொடிக்கும், இளை
 பகர ஒரு பொருளும் இல்லை ;
 பதினாயிரம் கோடி மன்மதர் அழகுநின்
 பாத தூளிக்கு நிகரோ ;

¹புரிக்குள் உயர் பொன்னுலகு, நின்றுடைய ⁷பண்பா
புரிக்கு நிகர் ஒப்பாகுமோ ;

⁸பூதரம் எலாம்இருந் தும்,கணியில் ஓர்குவனை
பூத்த திரு மலை யொக்குமோ ;

⁹தெரிக்கில் உல கத்(து,) உவமை யில்லாத தெய்வம் நீ
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக் கடவுள்
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) வெருவாத சூர் - அஞ்சாத சூர ப து ம னை.

(2) அயிலோ - வேல்படையோ (3) அன்னோர்கள் படையோ -
பிரமாஸ்திர - நாராயண அஸ்திரங்களோ. (4) ஆரணத்
தொகை - வேத சாகைகள். (5) பரிக்கும்-தாங்கும். (6) புரிக்
குள் - நகரங்கட்குள். (7) பண்பாபுரி - திருமலையைச் சூழ்ந்த
பண்புழி எனும் பதி. (8) பூதரம் - மலை ; இது, (வேரால்)
நிலத்தைத் தாங்குவது எனப் பொருள்படும் வடசொல்.
(9) தெரிக்கில் - சிந்தனை செய்து நோக்கினால். (7)

99. ¹பாரோடு பதினுறு லோகத்தில் உள்ள வெம்

பழியோடு பாவம் ஓடப்,

பஞ்சம் ஓ டக்,கொடுமை அஞ்சி ஓ டத்தமிழ்ப்

பாவலர்கள் வறுமை ஓடச்,

²தூரோட, அவுணர்கள் பயந்தோட, வானவர்கள்

துன்பம் கலங்கி ஓடச்,

சொல்லோடு பழுகாத புலவரோ டப்,பழைய

தொண்டர் மன மாயை ஓட,

³வாரோடு கொங்கைமட வாரோடும், இளைஞர், தம்

⁴மனையோடு மேவி வாழ,

வந்துதரி சித்துளோர் பிணியோட, அங்கவர்

மனத்துயர் அனைத்தும் ஓடத்,

தேரோடி வரும்வீதி திகழ்பண்பை வாழுவே,
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !
சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள்
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) பாரோடு - நில வுலகுடன். (2) சூர் ஓட - சூரபது
மன் ஓட. (3) வாரோடு - கச்சுடன். (4) மனையோடு - (தம்)
திருமாளிகையில். (8)

100. பொன் ¹மௌலியும், கருணை பொழிவதன²மும், திருப்
புருவமும், நெற்றி யழகும்,
³புண்டரிக நயனஅரு ளும், குழைக ளும், தமிழ்ப்
புத்தமுதம் ஒத்த வாயும்,
⁴வின்மலிந்(து) இலகூ ரிய⁵துண்ட மும், கவின்
விளங்கியக ⁶போலங்களும்,
வெண்தரள மாலையணி கண்டமும், திண்புயமும்,
வேலும்⁷முள ரிக்கைகளும்,
⁸பன்மணியும், ⁹தூலும், ¹⁰மணி மார்பமும், ¹¹தோயாத
பட்டுடையும், மிக்க¹²தண்டைப்
பாதமும், தோகைமயி லும், சிந்தை யுள்ளே
பதித்துத், துதிக்கும் அடியார்
சென்மஇருள் முழுதும் விடி¹³யக்கூவு சேவலாய் !
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !
சிவஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள் !
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) மௌலியும் - மகுடமும். (2) வதனமும் - திருமுக
மும். (3) புண்டரிக நயன அருளும் - கமலம் போன்ற கண்
களின் கருணையும். (4) வில் மலிந்து இலகு - ஒளி நிறைந்து
விளங்கும். (5) துண்டமும் - நாசியும். (6) கபோலங்க
ளும் - கன்னங்களும். (7) முளரி - தாமரை. (8) பன்மணி

யும் - பல ரத்ன மாலையும். (9) நூ லும்-முந்நூ லும். (10) மணி
மார்பமும் - அழகிய திருமார்பும். (11) தோயாத - (சாயம்)
தேர்யக்காத; இயற்கை நிறமான என்றபடி. (12) தண்டை -
தண்டை யணிந்த. (13) விடிய - அகல. (9)

101. மங்கல ¹மடப்பிடி, ²குறக்கொடி, யிடத்திலும்

வலத்திலும் இருந்து வாழ்க ;

மாமயிலும் வாழ்க ; அதன் மேல்இலகு ³நூபுரம்

வனைந்த சேவடியும் வாழ்க ;

பொங்கொளி ⁴தயங்குதிரு ஆபரணம், முந்நூல்

புனைந்திடு பொன் மார்பும் வாழ்க ;

போர்வேலும், ஈராறு செங்கையும், பன்னிரு

புயங்கள் ⁵சுந்தரமும் வாழ்க ;

தங்குரு ணைக்கண்கள் ஆறிரண் டும், திருச்

சுண்முகத்(து) அருளும் வாழ்க ;

⁶தாழ்குழைமுந் நான்கினெடு, பவளவாய் ஆறுடன்

தடமகுடம் இனிது வாழ்க ;

⁷திங்களும் மாரிபொழு யச், சேவல் வாழ்க; நீ

சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

சிலஞான முத்திதரு திருமா மலைக்கடவுள் !

சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

(1) மடப்பிடி - தேவயானை. (2) குறக்கொடி - வள்ளி
நாச்சியார். (3) நூபுரம் வனைந்த - சிலம்பணிந்த. (4) தயங்கு -
பிரகாசிக்கும். (5) சுந்தரமும் - பேரழகும். (6) தாழ்குழை
முந் நான்கினெடு - (செவியிலிருந்து) தொங்கும் பன்னிரண்டு
குழையெனும் அணிகளுடன். (7) திங்கள் - மாதம். (10)

முருகன் பாராயணப் பிள்ளைத்தமிழ்
நிறைகிறது.

தினப்பலன் : ஓரையும்—கௌரியும்

ஞாயிறு ...	சக்கிரன் அமுதம் 7—8 7-30—8	சந்திரன் 9—10	குரு லாபம் 11—12	எமகண்டம் 12—1-30	சக்கிரன் 2—3 சுகம்	சந்திரன் 4—4-30	இராகு காலம் 4-30—6
திங்கள் ...	சந்திரன் 6—7 அமுதம்	இராகு காலம் 7-30—9	எமகண்டம் 10-30—12	சந்திரன் 1—2 1—1-30 தனம்	குரு 3—4 லாபம்	சக்கிரன் 6—7 சுகம்	சந்திரன் 8—9 சுகம்
செவ்வாய் ...	சக்கிரன் 8—9 லாபம்	எமகண்டம் 9—10 30	சந்திரன் 10-30—11 சுகம்	குரு 12—1	இராகு காலம் 3—4-30	சந்திரன் 5—6 அமுதம்	குரு 7—8
புதன் ...	சந்திரன் 7—7-30 லாபம்	எமகண்டம் 7-30—9	குரு 9—10 சுகம்	இராகு காலம் 12—1-30	சந்திரன் 2—3	குரு 4—5 அமுதம்	சக்கிரன் 7—8
வியாழன் ...	எமகண்டம் 6—7-30	சக்கிரன் 9—10	சந்திரன் 11—12	குரு 1—1-30 அமுதம்	இராகு காலம் 1-30 3	சக்கிரன் 4—5 லாபம்	சந்திரன் 6—7
வெள்ளி ...	சக்கிரன் 6—7 சுகம்	சந்திரன் 8—9	குரு 10—10-30	இராகு காலம் 10-30—12	சக்கிரன் 1—2 அமுதம் 1—1-30	எமகண்டம் 3—4-30	குரு 5—6 தனம்
சனி ...	குரு 7—8	இராகு காலம் 9—10-30	சக்கிரன் 10-30—11 அமுதம்	சந்திரன் 12—1	எமகண்டம் 1-30—3	சக்கிரன் 5—6 சுகம்	சந்திரன் 7—7-30 லாபம்

இராகுகாலம் எமகண்டம் நீங்கலாக, இதனில் குறித்த உத்தம காலங்களில் பழநியாண்டவரைத்

அறிவிப்பு

1. பழனியில், யாத்ரீகர்கள் வசதியாய் தங்கத் தக்க இடம் தேவஸ்தான சத்திரம் தான் (ரயில்வே பீடர் ரோடிலுள்ளது.)

2. பழனிமலைக் கோயிலில் குழந்தை கட்டுச் சூடான பசும்பால் இலவசமாய் வழங்கப் படுகிறது.

3. ஆண்டவன் அபிஷேக விபூதி, வெளியூர் ஆஸ்பத்திரிகட்டு இலவசமாய் அனுப்பி, நோயாளிகட்டு விகியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

4. ஏழை விடுதி ஒன்று தேவஸ்தான செலவில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு அன்பளிப்பு செலுத்த விரும்பும் பக்தர்கள், மலைக்கோயில், சத்திரம் இவ்விடங்களில் செலுத்தி அச்ச ரசீது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.